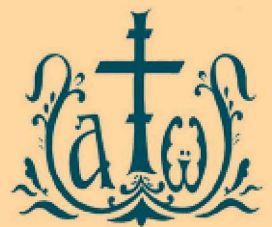
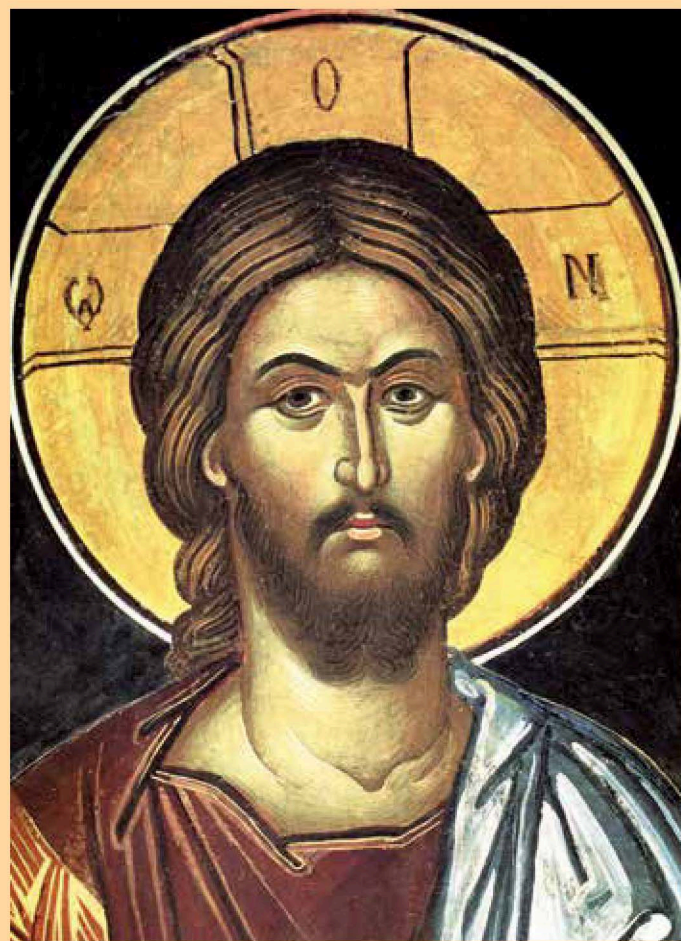

Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Ἀναστασίου
Προηγούμενου Ἱ.Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου
Ἁγίων Μετεώρων

Ἡ ἄρνηση τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη ὡς Ὁμολογία Πίστεως

≈ "Ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος" (Ἀποκ. 22,13). ≈

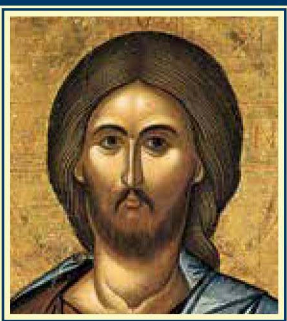
Σύναξη Ὁρθόδοξων Ρωμηῶν
"ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ"
Ἰανουάριος 2016

Ὁμολογία χωρίς ὀρθοπραξία δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει. Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως δέν μπορεῖ νά εἶναι καρπός ενός ἐπιπόλαιου ἐνθουσιασμοῦ καί ενός ἐνθερμου ζηλωτισμοῦ. Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως εἶναι τό χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού δίδεται σ' αὐτούς πού σέ ὅλη τους τήν ζωή ἀγωνίζονται μέ νήψη, προσευχή, ταπεινό καί ἀσκητικό φρόνημα νά γίνουν δεκτικοί αὐτοῦ τοῦ χαρίσματος.

Ἀπαιτεῖται, δηλαδή, βαθειά καί εἰλικρινής, ἔντονη καί ἔμπονη μετάνοια, ἡ ὁποία προϋποθέτει ἀνάλογη καί ξεκάθαρη στάση ζωῆς καί ἐπαναπροσδιορισμό τῆς πορείας τοῦ βίου μας. Προϋποθέτει, δηλαδή, τήν ἐκκλησιαστικοποίηση τῆς ζωῆς μας.

Ἀπαιτεῖται σταθερή πίστη καί ἐλπίδα στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό μας καί ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στό σχέδιο τῆς οἰκονομίας Του.

Ἀπαιτεῖται ἐγρήγορση καί πνευματικός ἀγώνας διαρκῆς καί ἐπίπονος, καθώς τόσο σοβαρά καί ἀποφασιστικά γιά τήν σωτηρία μας ζητήματα δέν πρέπει νά τά ἀμελοῦμε καί νά ἀναβάλλουμε τήν ἀντιμετώπισή τους γιά τήν τελευταία στιγμή.

«Καί τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικεῖα ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ πιστός καί ἀληθινός, ἡ ἀρχή τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός.

Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καί οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου». (Ἀποκ.γ', 14-16.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΩΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ

Α'. ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	5
Β'. Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ	
Τό ιδεολογικό και πολιτικό υπόβαθρο.....	11
Οί κλειστές ομάδες προωθήσεως και έλέγχου εξουσίας.....	11
Παγκόσμια διακυβέρνηση.....	11
Παγκοσμιοποίηση.....	12
Ή επέκτατική πολιτική τής Νέας Τάξης Πραγμάτων.....	13
Χαρακτηρισμός και ένοχοποίηση.....	14
Ή κατάλυση τής ιδιωτικότητας.....	15
Έλευθερία ή ασφάλεια; Ένα τεχνητό δίλημμα.....	15
Παρακολούθηση χάριν τής ασφάλειας.....	16
Γ'. ΝΕΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ	
Ή κάρτα του πολίτη.....	19
• Τό ιστορικό τής κάρτας του πολίτη.....	19
• Ή διαμόρφωση του νομικού καθεστώτος.....	21
• Τά χαρακτηριστικά και τό περιεχόμενο τής κάρτας.....	22
• Κίνδυνοι και απειλές.....	22
• Ή άναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος.....	23
• Άντιδράσεις τής Έκκλησίας και έπισήμων έκκλησιαστικῶν φορέων και προσώπων.....	25
• Ταυτότητες ύψηλης ασφάλειας.....	27
Δ'. ΑΧΡΗΜΑΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ	
Τί είναι ή άχρήματη κοινωνία.....	30
Τό ψηφιακό νόμισμα - BitCoin.....	31
Τά έμφυτεύσιμα chips.....	31

Τά ηλεκτρονικά έγκλήματα.....	32
Ή δῆθεν πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς.....	32
Ή προσωπική μας εὐθύνη.....	33

Ε'. Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Ή ἐλευθερία τοῦ προσώπου.....	35
Πνευματικά διλήμματα καί ἀπαντήσεις.....	36
• Ὁ Σταυρός δέν ἐξαλείφει τό χάραγμα - 666.....	36
Δέν ἀρκεῖ ἡ ἐσωτερική πίστη.....	37
• Τό συνολικό φακέλλωμα - διασύνδεση ἀρχείων.....	37
• «Γυάλινος πύργος».....	38
• Ή ἐλευθερία ὡς δῆθεν πολιτικό μόνο ζήτημα. Ἕνας ἰδιότυπος μονοφυσι- τισμός.....	39
Ή σπουδαιότητα τῆς ἑλληνορθόδοξου ἀγωγῆς καί συνειδήσεως.....	39

ΣΤ'. Η ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Τό περιεχόμενο καί οἱ συμβολισμοί τῆς Ἀποκαλύψεως

Εἰσαγωγικά.....	43
• Ή πορεία τῶν γεγονότων πρός τά ἔσχατα.....	45
• Οἱ πρόδρομοι τοῦ Ἀντιχρίστου.....	45
• Τό ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίο πού εἶναι ὁ Ἀντίχριστος.....	45
• Τό ἐκ τῆς γῆς θηρίο πού εἶναι ὁ Ψευδοπροφήτης.....	48
• Χάραγμα, Ἀριθμός (666), ὄνομα τοῦ θηρίου.....	49
• Ὁ οἰκονομικός ἀποκλεισμός.....	49
Συνέπειες τοῦ χαράγματος	49

Ζ'. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....54

Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς. Φορητὴ εἰκόνα ἀπὸ τό Σκευοφυλακεῖο τῆς
 ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου Ἀγίων Μετεώρων, 16ος αἰ.

Ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν. Τοιχογραφία ἀπό τό Ἱερό Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μ. Ἀγίου Στεφάνου
Ἀγίων Μετεώρων, ἔργο Βλασίου Τσοτσώνη, 2007.

Α'. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Παρατηρώντας κανείς τις σύγχρονες θρησκευτικές, κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις και όλα όσα διαδραματίζονται τόσο σέ έθνικό όσο και σέ παγκόσμιο επίπεδο, διαπιστώνει ότι διαμορφώνεται και ισχυροποιείται μία παγκόσμια πραγματικότητα, ή όποία δέν εἶναι κατά Θεόν, αλλά αντίθετα επιδιώκει νά αλλοιώσει και νά έξοβελίσει κάθε τι χριστιανικό και άληθινό από τήν ζωή τών ανθρώπων. Ή πληθώρα τών αιρέσεων, τοῦ αποκρυφισμοῦ, τῆς μαγείας, τῆς σατανολατρείας, τοῦ έκφυλισμοῦ, τών παρά φύση καταστάσεων, τῆς έκπτωσης τών ήθών, τοῦ άκρατου εὐδαιμονισμοῦ και τῆς συνολικῆς παρακμῆς, πού επικρατοῦν, άντανakλoῦν τόν έντονο άποκαλυπτικό χαρακτήρα τῆς έποχῆς μας.

Ό άποκαλυπτικός και έσχατολογικός αυτός χαρακτήρας τών ήμερῶν μας ένισχύεται και από κάποια κυρίαρχα δεδομένα και καταστάσεις, πού γιά πρώτη φορά έκδηλώνονται, και μάλιστα σέ τόσο έντονη μορφή, μέσα στην ιστορία και τά όποια έχουν εὐθεία αναφορά στά γεγονότα τῆς Άποκαλύψεως. Ό ίδιος ό Κύριός μας, άλλωστε, μάς προτρέπει νά μελετᾶμε τά σημεῖα τών καιρῶν, τά όποια θά πρέπει νά τά έρμηνεύουμε μέ βάση τήν Αγία Γραφή και τούς Αγίους Πατέρες τῆς Έκκλησίας μας, ώστε νά λαμβάνουμε τίς σωστές αποφάσεις και νά κάνουμε τίς άνάλογες επιλογές σέ καίρια ζητήματα τῆς πίστεως και τῆς ζωῆς μας. «Υποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε γνῶναι;» (Ματθ. 16, 3).

Τά σημεῖα πού παρατηροῦνται στίς μέρες μας εἶναι α) ή όλοένα αύξανόμενη χρήση τοῦ άριθ-

μοῦ 666, τοῦ δυσώνυμου άριθμοῦ τοῦ Άντιχρίστου, στά ήλεκτρονικά συστήματα έξυπηρετήσεως και στην διεθνή διακίνηση προϊόντων, πληροφοριῶν, δεδομένων και ύπηρεσιῶν, κάτι πού γιά πρώτη φορά γίνεται τόσο συστηματικά μέσα στην ιστορία· β) ή στοχευμένη δημιουργία και αύξανόμενη ένίσχυση και έδραίωση ενός παγκόσμιου συγκεντρωτικοῦ συστήματος έξουσίας· και γ) ό έπαπειλούμενος οικονομικός άποκλεισμός όσων άρνοῦνται νά προσχωρήσουν στό σύστημα αυτό και ό παρεπόμενος πολύπλευρος κοινωνικός άποκλεισμός τους.

Ό οικονομικός άποκλεισμός, ως ιστορικό φαινόμενο, ή άδυναμία δηλαδή οικονομικῶν συναλλαγῶν, συνδέεται άμεσα στό βιβλίο τῆς Άποκαλύψεως μέ τά έσχατα τῆς ιστορίας και τήν παγκόσμια κυριαρχία τοῦ Άντιχρίστου, «ἵνα μή τις δύνῃται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μή ὁ ἔχων τὸ χάραγμα» (Άποκ. 13, 17).

Εἶναι αυτόνοήτο ότι ή έπιβολή τοῦ οικονομικοῦ και γενικότερα τοῦ κοινωνικοῦ άποκλεισμοῦ προϋποθέτει τήν ύπαρξη ενός παγκόσμιου συγκεντρωτικοῦ συστήματος-κυβέρνησης, ή άρνηση ύπαγωγῆς στό όποιο θά έπιφέρει τήν στέρηση τῆς δυνατότητας οικονομικῶν συναλλαγῶν και έξεύρεσης πόρων έπιβίωσης. Τό σύστημα αυτό θά έλέγχεται από τίς αντίθετες δυνάμεις πού περιγράφει ή Άποκάλυψη, τίς δυνάμεις, δηλαδή, τοῦ Άντιχρίστου, μέ παγκόσμιο κυρίαρχο τόν ίδιο.

Άνάλογες μέ αυτές καταστάσεις επιβάλλονται μέ τά σύγχρονα συστήματα παρακολουθήσεως και έλέγχου, καθώς και ταυτοποίησης και έντοπισμοῦ τών πολιτῶν. Γιά τόν λόγο αυτό και άποκτᾶ ιδιαίτερη σοβαρότητα και πνευματικό περιεχό-

μενο τό ζήτημα τῶν ταυτοτήτων καί τῆς κάρτας τοῦ πολίτη, ἡ ἐφαρμογή τῆς ὁποίας ἐξαγγέλθηκε πρόσφατα ἀπό τόν Ὑπουργό Ἑσωτερικῶν κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, στό πλαίσιο τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς νέας Κυβέρνησης στήν Βουλή στίς 8 Ὀκτωβρίου 2015. Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο, ἄλλωστε, ὅτι ἡ ἐφαρμογή αὐτή τῆς κάρτας τοῦ πολίτη σχεδιάζεται ταυτόχρονα μέ τήν ἐπιβολή τοῦ πλαστικοῦ χρήματος καί τῆς ἀχρήματης κοινωνίας, πού ἐξελίσσεται μέ ἀσυνήθιστα ταχύτατους ρυθμούς γιά τά ἑλληνικά δεδομένα. Μέ τήν ἐφαρμογή, ἄλλωστε, τῶν capital controls γνωρίσαμε ἓνα πρῶτο δεῖγμα τοῦ «οἰκονομικοῦ αποκλεισμοῦ».

Ὁ μέγας ἅγιος τῶν ἡμερῶν μας, ὁ Ὅσιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης εἶχε συνδέσει τόν ἡλεκτρονικό αὐτό ὀλοκληρωτισμό μέ τά ἔσχατα τῆς ἱστορίας καί τήν κυριαρχία τοῦ Ἀντιχρίστου. Ἐγραφε χαρακτηριστικά καί προφητικά σέ ἰδιόχειρο σημείωμά του, ὥστε νά μήν ἀμφισβητεῖται ἀπό κανέναν ἡ ἀξιοπιστία του:

«...Πίσω λοιπόν ἀπό τό τέλειο σύστημα "κάρτας ἐξυπηρετήσεως" ἀσφάλειας κομποῦτερ, κρύβεται ἡ παγκόσμια δικτατορία, ἡ σκλαβιά τοῦ ἀντίχριστου... Μετά λοιπόν ἀπό τήν κάρτα, καί τήν ταυτότητα, "τό φακέλωμα" γιά νά προχωρήσουν πονηρά στό σφράγισμα, θά λένε συνέχεια στήν τηλεόραση, ὅτι πῆρε κάποιος τήν κάρτα τοῦ δεῖνα, καί τοῦ σήκωσε τά χρήματα ἀπό τήν τράπεζα. Ἀπό τήν ἄλλη μεριά θά διαφημίζουν τό "τέλειο σύστημα" τό σφράγισμα στό χέρι ἢ στό μέτωπο μέ ἀκτίνες λέιζερ, πού δέν θά διακρίνεται ἐξωτερικά, μέ τό 666 τό ὄνομα τοῦ ἀντίχριστου» («Σημεῖα τῶν καιρῶν 666», ἰδιόχειρο σημείωμα Ἀγίου Παΐσιου ἀπό τό βιβλίο «Ὁ Γέρων Παῖσιος» τοῦ ἱερομ. Χριστοδούλου Ἀγιορείτου, Ἅγιον Ὅρος 1994, σελ. 185-192).

Ὁ ἀριθμός 666 εἶναι ὁ ἀριθμός τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀντιχρίστου, εἶναι δηλαδή συνώνυμος καί ἰσοδύναμος μέ τό ὄνομά του «τό ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τόν ἀριθμόν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἰδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τόν ἀριθμόν τοῦ θηρίου, ἀριθμός γάρ ἀνθρώπου ἐστίν,

καί ὁ ἀριθμός αὐτοῦ χξς' [666]» (Ἀποκ. 13, 17). Ἡ χρήση τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ στήν κάρτα τοῦ πολίτη, στήν ἴδια τήν ταυτότητά μας, στό κυριώτερο δηλαδή στοιχεῖο πιστοποίησης τῆς προσωπικότητάς μας ἀποτελεῖ μιᾶ πρόκληση γιά τούς σύγχρονους πιστούς. «*Ταυτότητα σημαίνει ὅ,τι καί ἡ λέξη· ταυτίζεται δηλαδή κανείς μ' αὐτά πού δηλώνει. Βάζουν τόν διάβολο καί ὑπογράφω ὅτι τόν ἀποδέχομαι*» μᾶς τονίζει καί πάλι ὁ Ἅγιος Παῖσιος (ὁ.π. σελ. 183).

Στό θέμα αὐτό, δέν ὑπάρχει χώρος γιά ὑπεκφυγές καί ἀναδιπλώσεις. Ἐχουμε ὅλοι τήν εὐθύνη τῆς προσωπικῆς μας ἐπιλογῆς. Καί ἡ ἐπιλογή μας αὐτή δέν ἀρκεῖ νά εἶναι «ἐσωτερική», ἀλλά θά πρέπει νά εἶναι ἀπόλυτη καί ξεκάθαρη, καθώς οἱ συνέπειές της ἔχουν χαρακτήρα πνευματικό μέ σωτηριολογικές προεκτάσεις. Εἶναι θέμα πίστεως καί ὁμολογίας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στά θέματα τῆς πίστεως, καί μάλιστα σ' αὐτά πού σχετίζονται ἄμεσα μέ τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, δέν ὑπάρχουν «μέσες λύσεις». Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, μιλώντας γιά τούς «χλιαρούς», ἀναφέρει: «*μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου*» (Ἀποκ. 3, 16).

Ξεκάθαρη καί ἀδιαμφισβήτητη ἦταν καί ἡ θέση τοῦ Ἀγίου Παΐσιου στό θέμα αὐτό: «**Τό σφράγισμα εἶναι ἄρνηση. Ἀκόμη καί ἡ ταυτότητα εἶναι ἄρνηση.** Ὅταν ἔχουν πάνω στήν ταυτότητα τό σύμβολο τοῦ διαβόλου 666 καί ὑπογράφω, ἄρα τό ἀποδέχομαι αὐτό τό πράγμα. **Εἶναι ἄρνηση, ξεκάθαρα πράγματα. Ἀρνεῖσαι τό Ἅγιο Βάπτισμα, βάζεις ἄλλη σφραγίδα, ἀρνεῖσαι τήν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ καί παίρνεις τοῦ διαβόλου**» (ἱερομ. Ἰσαάκ, Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, Ἅγιον Ὅρος 2004, σελ. 301).

Ἡ παραλαβή τῆς κάρτας τοῦ πολίτη εἶναι σαφῶς μιᾶ προδρομική κατάσταση τοῦ Ἀντιχρίστου μέ ἔντονη ἀναφορά στά ἔσχατα, πού προοδοποιεῖ (ἀνοίγει τόν δρόμο) γιά τό χάραγμά του. Μᾶς εἰσάγει, δηλαδή, στήν διαδικασία τοῦ χάραγματος. «*Ἡ ταυτότητα δέν εἶναι τό σφρά-*

γισμα· εἶναι ἡ εἰσαγωγή τοῦ σφραγίσματος», μᾶς τονίζει πάλι ὁ Ἅγιος Παῖσιος (ὁ.π. σελ. 183).

Σέ ἓναν τέτοιο ἀνεπίστροφο μονόδρομο, πού ὁδηγεῖ στήν ἀπώλειά μας, δέν θέλουμε σέ καμμία περίπτωση νά βάλουμε τόν ἑαυτό μας. Γιά τόν λόγο αὐτό καί ἀρνούμαστε κατηγορηματικά τήν παραλαβή τῆς κάρτας τοῦ πολίτη.

Ἀλλά καί μέ τήν χρήση ὁποιοδήποτε ἄλλου ἀριθμοῦ πέραν τοῦ 666 ἀρνούμαστε τήν παραλαβή τῆς κάρτας ἢ ταυτότητας γιατί μᾶς εἰσάγει σ' ἓνα καθεστώς ἀνελεύθερο, ἀπάνθρωπο, αὐταρχικό, ἀντιδημοκρατικό καί ὁλοκληρωτικό. Μᾶς δεσμεύει σ' ἓνα πανίσχυρο παγκόσμιο οἰκονομικό σύστημα ἐξουσίας καί ἐλέγχου καί μᾶς ὁδηγεῖ πολιτικά καί πνευματικά αἰχμαλώτους στά δεσμά μιᾶς ἠλεκτρονικῆς δικτατορίας, πού ἀπομειώνει τό πρόσωπο καί ἐπιφέρει τήν ἀριθμοποίησή του. Ὁ ἀνθρώπινος παράγοντας περιορίζεται, καθώς τό σύστημα ἀναγνωρίζει μόνον ἀριθμούς καί στοιχεῖα. Παύουμε, δηλαδή, νά εἴμαστε προσωπικότητες μέ ἐλεύθερη βούληση καί δράση καί γινόμαστε ἀντικείμενα πληροφοριῶν καί ὄργανα ἐλέγχου, ἐντολῶν καί ἀπαγορεύσεων.

Ταυτόχρονα, σέ συλλογικό καί ἐθνικό ἐπίπεδο, μέ τήν εἰσαγωγή ἀρχῶν καί ἰδεῶν ξένων πρὸς τήν μακραίωνα παράδοσή μας, ἄλλοτριώνεται τό ἐθνικό, πολιτισμικό καί πολιτιστικό μας οἰκοδόμημα, διαβρώνεται ἡ ἐλληνορθόδοξη παράδοση καί ὑπόστασή μας καί παραβιάζεται ἡ προσωπική, ἐκκλησιαστική καί θρησκευτική μας συνείδηση. Ὅλα αὐτά πλήττουν καίρια καί ἀποφασιστικά τήν προσωπική καί ἐθνική μας ὑπόσταση καί αὐτοσυνειδησία καί ἐπιφέρουν τεράστιες καί ἀπρόβλεπτες συνέπειες στήν πνευματική μας ζωή καί τόν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας μας.

Γιά ὅλους αὐτούς τοὺς λόγους δηλώνουμε πὼς ἂν ἡ κυβέρνηση, παρά τίς ἔντονες ἀντιδράσεις τοῦ λαοῦ, προχωρήσει στήν ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεών της, θά μᾶς βρεῖ ἀπόλυτα ἀντίθετος. Δέν θά παραλάβουμε τήν κάρτα τοῦ πολίτη ἢ ἠλεκτρονική ταυτότητα σέ καμμία περίπτωση καί μέ ὁποιοδήποτε κόστος.

Γιά τήν καλύτερη κατανόηση ὅλων αὐτῶν τῶν καταστάσεων καί τήν ἀσφαλέστερη ἐξαγωγή συμπερασμάτων εἶναι ἀπαραίτητη μία σύντομη ἀνάπτυξη καί παρουσίαση τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως καί ἡ σύνδεσή του μέ τό σύγχρονο παγκόσμιο σύστημα, τίς πρακτικές καί τίς μεθοδεύσεις του. Πρόκειται γιά μεθοδεύσεις καί πρακτικές, πού καθημερινά ἐπιβάλλονται μέ καταιγιστικό τρόπο, χωρίς κἄν νά εἴμαστε σέ θέση νά τίς παρακολουθήσουμε καί πού ἐδραιώνουν μία κατάσταση ἀσφυκτική καί ἀνεπίστροφη.

Ἡ ἀνάλυση καί ἐρμηνεία ὅλων αὐτῶν θά μᾶς βοηθήσει νά ἐρμηνεύσουμε καί νά ἀντιμετωπίσουμε τά γεγονότα μέ νηφαλιότητα καί σύνεση, μέ νήψη καί προσευχή καί ταυτόχρονα μέ πίστη, μετάνοια, ἀποφασιστικότητα καί ὁμολογιακό φρόνημα.

Ἡ ὅλη αὐτή ἐργασία πού παρουσιάζεται στό παρόν τεῦχος τυπώθηκε μέ τή συνδρομή καί τή δαπάνη φίλων. Εἶναι δέ καρπὸς συλλογικῆς προσπάθειας καί μελέτης ὁμάδας θεολόγων, νομικῶν, τεχνικῶν, κληρικῶν, μοναχῶν καί λαϊκῶν, πού ἀσχολοῦνται μέ τό συγκεκριμένο ζήτημα καί παρακολουθοῦν συστηματικά τίς ἐξελίξεις τοῦ ἀπὸ τό 1986 ἀκόμη καί τήν θέσπιση τοῦ ΕΚΑΜ (Ενιαίου Κωδικοῦ Ἀριθμοῦ Μητρώου) στὸν γνωστό ὡς «νόμο Κουτσόγιωργα», τό 1997 μέ τήν κύρωση τῆς Συμφωνίας Σένγκεν, τήν θέσπιση τῆς ἠλεκτρονικῆς διακυβέρνησης καί τόν πρῶτο σχεδιασμό τῆς κάρτας τοῦ πολίτη στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 2010 μέχρι καί τίς μέρες μας.

Ἡ ἐργασία αὐτή βασίζεται στήν ἐρμηνεία τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, καθώς καί συγχρόνων πατέρων, γερόντων καί θεολόγων καί κατ' ἐξοχὴν στά προφητικά καί ἀποκαλυπτικά κείμενα τοῦ μεγάλου Ἀγίου τῶν ἡμερῶν μας, τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου. Ἀποτελεῖ δέ συνέχεια πολυάριθμων ἀναφορῶν, ἀποφάσεων, ἀνακοινώσεων, κειμένων, διαμαρτυριῶν, ψηφισμάτων, ἐγκυκλίων, ἄρθρων, ἐπιστολῶν, δημοσιευμάτων, συνεδρίων καί συζητήσεων πού παρήχθησαν, καθ' ὅλη τήν διάρκεια αὐτῶν

τῶν ἐτῶν, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους, Μητροπόλεις καί Ἱερές Μονές, Καθηγητές Θεολογικῶν Σχολῶν, κληρικούς, μοναχούς, φορεῖς καί συλλόγους. Συμπερίληψη τῶν κειμένων αὐτῶν περιέχεται στό οἰκεῖο κεφάλαιο τοῦ παρόντος τεύχους.

Στά πλαίσια τῶν ἀντιδράσεων πού πραγματοποιήθηκαν συλλέχθηκαν ἀπό τήν Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν 100.000 καί πλέον ὑπογραφές ἀπό πολίτες πού δηλώνουν τήν ἄρνησή τους νά παραλάβουν τήν κάρτα τοῦ πολίτη.

Σκοπός μας δέν εἶναι, σέ καμμία περίπτωση, νά ἐνσπεύρουμε τόν πανικό ἢ νά παραστήσουμε τούς «προφήτες», ἀλλά νά ἐνημερώσουμε μέ βάση καί τά νεώτερα δεδομένα καί νά συμβάλουμε στήν καλλιέργεια τῆς καλῆς ἀνησυχίας καί τοῦ ὁμολογιακοῦ φρονήματος. Καταθέτουμε, ἀπλά, τήν ἀνησυχία, τόν προβληματισμό μας, καθῶς καί τήν ἄρνησή μας νά συνομολογήσουμε τήν ὑπαγωγή καί τήν ἐθελούσια δέσμευσή μας στό ἀντίχριστο ἠλεκτρονικό δεσμωτήριο καί τόν συσχηματισμό μας μέ τήν ἀποστασία τῆς ἐποχῆς μας.

Αὐτό, ἄλλωστε, μᾶς προτρέπει καί ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων, ὁ ὁποῖος μᾶς τονίζει χαρακτηριστικά:

«Βλέπε τοίνυν σεαυτόν, ἄνθρωπε, καί ἀσφαλίζου τήν ψυχήν. Διαμαρτύρεται σε ἡ Ἐκκλησία νῦν ἐπὶ Θεοῦ ζῶντος, προδιαλέγεται σοι τὰ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρὶν παραγενέσθαι. Καί εἴτε ἐπὶ σοῦ γίνεται οὐκ οἶδαμεν, εἴτε μετὰ σέ γίνεται οὐκ οἶδαμεν. Καλὸν δέ ἐστὶ ταῦτα εἰδότα σε προασφαλίσασθαι... Ἀσφάλιζε τοίνυν σεαυτὸν ἄνθρωπε· ἔχεις τὰ σημεῖα τοῦ Ἀντιχρίστου·

καὶ μὴ μόνος μνημόνευε τούτων, ἀλλὰ ἀφθό-
νως πᾶσι μεταδίδου. Εἰ τέκνον ἔχεις κατὰ σάρκα, τοῦτο ἤδη νουθέτει· καὶ εἰ διὰ κατηχήσεως ἐγέννησάς τινα, καὶ τοῦτον προασφαλίζου, ἵνα μὴ τὸν ψευδῆ δέξεται ὡς ἀληθῆ...».

Μετάφραση: «Πρόσεχε, λοιπόν, τὸν ἑαυτό σου, ἄνθρωπέ μου, καὶ ἀσφάλιζε τήν ψυχή σου. Σέ διαβεβαιώνει γιὰ ὅλα αὐτά ἡ Ἐκκλησία τώρα, μπροστὰ στὸν ζωντανό Θεό, καὶ σοῦ προαναγγέλλει τὰ σχετικά μέ τὸν Ἀντίχριστο πρὶν νὰ γίνουν. Ἄν τώρα θὰ γίνουν ὅσο ζεῖς ἐσύ, ἢ μετὰ ἀπὸ σένα, δέν τό γνωρίζουμε. Εἶναι ὅμως καλὸ, γνωρίζοντάς τα αὐτά, νὰ ἀσφαλίζεσαι ἀπὸ πρὶν... Ἀσφάλιζε, λοιπόν, τὸν ἑαυτό σου, ἄνθρωπε· ἔχεις ἤδη τὰ σημεῖα τοῦ Ἀντιχρίστου, καὶ νὰ μὴ τὰ θυμᾶσαι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό σου, ἀλλὰ νὰ τὰ λές καί σ' ὅλους τούς ἄλλους μέ πολλή προθυμία. Ἄν ἔχεις παιδί κατὰ σάρκα, νὰ τό συμβουλευεῖς. Καὶ ἂν μέ τήν κατήχηση ἀπέκτησες κάποιο πνευματικὸ παιδί καὶ αὐτό προφύλαξέ το, γιὰ νὰ μὴ δεχθεῖ τὸν ψεύτικο ὡς ἀληθινό» (PG 33, 884 καὶ Κατηχήσεις Ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, ΙΕ' Κατήχησις Φωτιζομένων, Ε.Π.Ε. 2, ἔκδ. Ἑλ. Μερετάκη, Θεσ/νίκη 1994, σελ. 146-147).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ Παρθένος καί Ἥγαπημένος Μαθητὴς τοῦ Κυρίου προσπίπτει στό στήθος Του κατὰ τὸ Μυστικὸ Δεῖπνο ζητώντας νὰ μάθει ποιὸς εἶναι αὐτός πού θά Τόν παραδώσει στοὺς σταυρωτές Του. Λεπτομέρεια ἀπὸ φορητὴ εἰκόνα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, Σκευοφυλακεῖο Ἱ.Μ.Μεγάλου Μετεώρου, 16ος αἰ.

Β'. Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ

Αρκεϊ νά παρατηρήσει κανείς, ἔστω καί ἐπιφανειακά, τήν σύγχρονη πραγματικότητα γιά νά ἀντιληφθεῖ τό μέγεθος τῆς ἀποστασίας τῆς ἐποχῆς μας, γιά νά ἀντιληφθεῖ ὅτι ζοῦμε σέ ἀποκαλυπτικούς καιρούς.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολή του μᾶς πληροφορεῖ ὅτι δέν θά ἔλθει ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου «*ἐάν μή ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καί ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας*» (Β' Θεσ. 2, 3-4). Οἱ σύγχρονες θρησκευτικές, κοινωνικές, πολιτικές καί οἰκονομικές ἐξελίξεις καί ὅλα ὅσα διαδραματίζονται τόσο σέ ἐθνικό ὅσο καί σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο συντείνουν στήν ἀναφορά αὐτή.

Καθώς ἡ ἀνθρωπότητα παρακολουθεῖ καθημερινά μέ προβληματισμό καί ἀγωνία τό σκηνικό πολέμου πού διαμορφώνεται στήν Μέση Ἀνατολή· καθώς βιώνει ἐμβρόντητη καί τρομαγμένη τήν φρίκη τοῦ τυφλοῦ φανατισμοῦ καί τῆς ἀνείπωτης βίας τῶν τρομοκρατικῶν κτυπημάτων· καθώς θρηνεῖ ἑκατοντάδες χιλιάδες θύματα σέ ἀναρίθμητες συρράξεις ἀνά τήν οἰκουμένη· καθώς ἔρχεται ἀντιμέτωπη μέ τήν δυστυχία, τόν πόνο, τήν ἀνέχεια, τήν καταπίεση καί τήν ἐκμετάλλευση σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς· καθώς βιώνει τήν ἐκρίζωση ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἀπό τίς πατρογονικές τους ἐστίες, τόν διωγμό, τήν μετανάστευση, τήν προσφυγιά, τήν ἀπώλεια, τοὺς πνιγμοὺς ἀκόμη καί μικρῶν παιδιῶν, δέν παύει νά ἀναφύεται ἀπὸ ὅλους τό ἐρώτημα: ποιοί καί γιατί τά προκαλοῦν ὅλα αὐτά;

Ποιοί προκαλοῦν τήν συμφορά καί τά ἀνάπαντεχα δεινά πού πλήττουν τοὺς ἀνθρώπους;

Ποιοί εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι γιά τίς ἐκατόμβες τῶν θυμάτων, τοὺς ποταμούς τοῦ αἵματος, τήν ἀπώλεια ἑκατομμυρίων ἀθῶων ψυχῶν;

Τί εἶναι αὐτό πού γεννᾷ αὐτή τήν παράφορη ἐπιθυμία ἡγεμονίας, ἐξουσιαστικότητας, καταδυνάστευσης καί ἐπιβολῆς; Τί τροφοδοτεῖ τήν ἀκόρεστη ἐκζήτηση τῆς ἐπίγειας δόξας, τοῦ ἀθέμιτου πλουτισμοῦ, τοῦ ἄκρατου ἀνταγωνισμοῦ, τῆς ἐκμετάλλευσης, τῆς σήψης, τῆς ἠθικῆς κατάπτωσης καί ἀποκτήνωσης, τῆς ἀναληθείας καί τῆς ἐωσφορικῆς διαστροφῆς πού χαρακτηρίζουν τοὺς κοσμοκράτορες τῶν ἡμερῶν μας;

Τά λόγια τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη ἠχοῦν πιό ἐπίκαιρα ἀπὸ ποτέ: «*πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτο ἔστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη*» (Α' Ἰω. δ', 3), καθώς ἐπίσης «*ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν*» (Α' Ἰω. β', 18-19).

Τό ἱερὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως μᾶς προειδοποιεῖ σαφῶς γιά τό πνεῦμα ἀλλοίωσης καί διάβρωσης πού θά προηγηθεῖ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου, πού θά λειτουργήσῃ προδορικὰ στήν κυριαρχία του. Οἱ «*ἀντίθεες δυνάμεις*» ἔργο τους ἔχουν, μέ τήν ἐκκοσμίκευση, τήν προσκόλληση, τήν ἐξάρτηση καί τήν ὑποδούλωση τῶν πιστῶν στήν εὐδαιμονία τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν καί τῶν τεχνικῶν καί τεχνολογικῶν ἀνέσεων, νά τοὺς ὁδηγήσουν μακριά ἀπὸ τὸν Θεό καί τήν Ἐκκλησία Του, ἐξαρτημένους, ὅλο καί περισσότερο ἀπὸ τό δαιμονικὸ πνεῦμα τοῦ Ἀντιχρίστου.

Σήμερα δέν θά πρέπει νά μᾶς ἀφήνει ἀπροβλημάτιστους καί ἐφησυχάζοντες τό πνεῦμα κατάρρευσης καί σήψης τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ καταναλωτισμός, οἱ τεχνικές εὐκολίες, ἡ αὐτάρκεια ἀπό τήν οἰκονομική πρόοδο καί εὐημερία, ἡ συνεχῆς προσπάθεια ἐξασφάλισης τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, οἰκονομικές συνεργασίες, συσχετισμοί καί συνθῆκες ἀποβλέπουν στήν ἐδραίωση ἐνός καθεστῶτος εὐμάρειας καί εὐδαιμονίας, χωρίς πνευματικότητα καί χωρίς Θεό.

Ἡ κλιμάκωση, ἀπό τήν ἄλλη μεριά, τῆς ἐξάπλωσης τῶν αἰρέσεων καί τοῦ πνεύματος τῆς νέας ἐποχῆς, ἡ διαβρωτική ἐπέκταση τοῦ θρησκευτικοῦ «συγκρητισμοῦ», καί τοῦ νέου οἰκουμενισμοῦ ἐνισχύουν τό πνεῦμα σύγχυσης καί πλάνης καί παραχωρεῖ ὅλο καί περισσότερο ἔδαφος στόν Διάβολο.

Ἡ ἀντίθετη, ἐξάλλου, καί ἐωσφορική παγκόσμια κοσμοκρατορία πού διαμορφώνεται στίς μέρες μας εἶναι φανερό ὅτι δέν εἶναι κατά Θεόν, ἀλλά ἀντίθετα ἐπιδιώκει νά ἀλλοιώσει καί νά ἐξοβελίσει κάθε τί χριστιανικό καί ἀληθινό ἀπό τήν ζωή τῶν ἀνθρώπων.

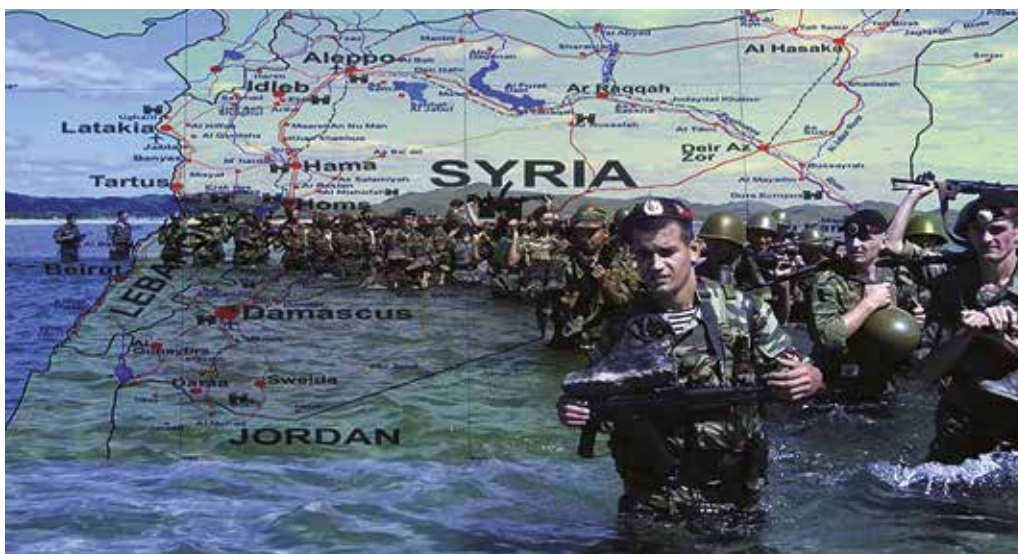
Γιά τήν σύγχρονη ἀποστασία καί τήν σύνδεσή της μέ τήν ἱερά Ἀποκάλυψη παρατηρεῖ σχετικά ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος:

«Δέν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία ὅτι θρῃσκόμεστε σέ ἀποκαλυπτικούς καιρούς. Ὁ ἀντίχριστος ὑπάρχει, ἐνεργεῖ, ἀλλά καί ἔρχεται... Ζοῦμε, λοιπόν, σέ ἀποκαλυπτικούς καιρούς. Καθημερινά φανερώνεται ἡ ἐνέργεια καί τό πρόσωπο τοῦ ἀντιχρίστου» (Ἀρχιμ. Ἱεροθέου Βλάχου, *Ἀνατολικά*, τ. Α', σελ. 151).

Καί ὁ Ἅγιος Ἰγνατίος Μπριαντσανίνωφ παρατηρεῖ:

«Ὁ ἀντίχριστος θά ἔλθῃ στόν καιρό του· τήν ἐποχή πού τοῦ καθωρίσθῃ. Θά προηγηθῇ μιὰ γενική ἀποστασία. Τό μέγιστο μέρος τῶν ἀνθρώπων θά ἐγκαταλείψουν τήν χριστιανική πίστη. Ἡ ἀποστασία θά εἶναι τό προστάδιο. Θά προετοιμάσῃ τόν κόσμο νά δεχθῇ τόν ἀντίχριστο... Ὁ ἀντίχριστος θά εἶναι ἀπόλυτα εὐθυγραμμισμένος μέ τήν γενική ἠθική καί πνευματική κατεύθυνση τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του» (Ἀγίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ, *Θαύματα καί σημεῖα*, Ἰ. Μ. Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1987).

Ἄς μὴν παραμένουμε, λοιπόν, ἀδιάφοροι ὅταν βλέπουμε νά διαμορφώνεται γύρω μας μιὰ τέτοια κατάσταση οὔτε νά ὑποτιμοῦμε τοὺς κινδύνους πού κυοφοροῦνται ἐμπιστευόμενοι τήν πνευματική μας αὐτάρκεια.

Τό ιδεολογικό υπόβαθρο

Σέ αυτό τό πνεῦμα τῆς σύγχρονης ἀποστασίας ἐντάσσεται καί τό γενικώτερο παγκόσμιο πολιτικό, οἰκονομικό, κοινωνικό σύστημα, τό ὁποῖο ἐξυπηρετεῖ ἡ κάρτα τοῦ πολίτη καί οἱ κάθε λογῆς ἠλεκτρονικές κάρτες καί ταυτότητες. Ἕνα τέτοιο πανίσχυρο συγκεντρωτικό ἠλεκτρονικό σύστημα πληροφοριῶν καί ἐλέγχου, πού θεμελιώνεται μέ τήν ἐπιβολή τῶν ἠλεκτρονικῶν καρτῶν καί ταυτοτήτων, δέν ἀποτελεῖ μονομερῆ ἐπιλογή καί ἐφαρμογή, ἀλλά ἐντάσσεται στό πλαίσιο μίας γενικώτερης πολιτικῆς καί σκοπιμότητος τήν ὁποία ἐξυπηρετεῖ. Γι' αὐτό καί θά ἀναφερθοῦμε καί θά περιγράψουμε σέ ἀδρές γραμμές τίς κλειστές ὁμάδες προωθήσεως ἐξουσίας καί ἐλέγχου, τήν παγκόσμια διακυβέρνηση πού ἐπιχειροῦν νά ἐπιβάλουν, τήν κυρίαρχη ἰδεολογία τῆς παγκοσμιοποίησης καί τῆς Νέας Ἐποχῆς, τήν ἐπεκτατική πολιτική τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων, πού ἔχουν ὡς συνέπεια τόν χαρακτηρισμό καί τήν ἐνοχοποίηση τῶν πολιτῶν, τήν κατάλυση τῆς ἰδιωτικότητας, τόν ἐκφοβισμό καί τήν τρομοκρατήσή τους, τήν παγίδευσή τους σέ τεχνητά διλήμματα ἀνάμεσα στήν ἀσφάλεια καί τήν ἐλευθερία καί τήν συνεχή παρακολούθησή τους μέ ὄπλο τίς ἠλεκτρονικές κάρτες καί ταυτότητες.

✓ Οἱ κλειστές ὁμάδες προωθήσεως καί ἐλέγχου ἐξουσίας

Εἶναι γνωστές ἀπό πολύ παλιά οἱ πρακτικές καί οἱ μέθοδοι αὐτῶν πού κινοῦν τά νήματα τῆς ἱστορίας τοῦ πλανήτη, τῶν διαφόρων κλειστῶν ὁμάδων προωθήσεως καί ἐλέγχου τῆς ἐξουσίας μέ πρωτοπόρους τόν διεθνή σιωνισμό, τήν μασωνία, τά οἰκονομικά λόμπυ τῶν πολυεθνικῶν, τίς λέσχες ἐπιλεγμένων ἀτόμων, ὅπως ἡ Μπίλντεμπεργκ, πού κατασκευάζουν ἡγέτες μαριονέτες, πειθήνια ἐκτελεστικά ὄργανα δικαίους. Χρησιμοποιοῦν τά ἐλεγχόμενα ἀπό τοὺς

ἴδιους εἰδησεογραφικά δίκτυα, τηλεοπτικούς σταθμούς, διεθνοῦς κυκλοφορίας ἐφημερίδες καί μία πλειάδα ἰδρυμάτων, φορέων, φιλοσοφικῶν, κοινωνικῶν, ἀθλητικῶν καί φιланθρωπικῶν δῆθεν κινήσεων καί σωματείων καί μέ τόν τρόπο αὐτό προβάλλουν καί ἀναδεικνύουν, ἐν τέλει, οἱ ἴδιοι τοὺς «ἐκλεκτοὺς» τῶν λαῶν. Προεπιλέγουν καί κατασκευάζουν ἡγέτες, πρὶν ἀκόμη οἱ λαοὶ τοὺς ἐπιλέξουν καί τοὺς ψηφίσουν. Προεπιλέγουν καί προκατασκευάζουν, ἔτσι, τό πολιτικό, κοινωνικό, οἰκονομικό σύστημα, τό σύγχρονο παγκόσμιο κατεστημένο πού ἐπιβάλλουν στόν κόσμο.

Μέσω αὐτῶν τῶν ἐκλεκτῶν καί δοτῶν ἡγετῶν κυβερνᾷ τόν κόσμο μιά πανίσχυρη πολιτική, οἰκονομική, κοινωνική καί θρησκευτική ὀλιγαρχία, πού προορίζεται νά γίνει ἡ -τόσο προβαλλόμενη καί ἐπιδιωκόμενη- Παγκόσμια Κυβέρνηση.

✓ Παγκόσμια διακυβέρνηση

Ὅσο δέν καθίσταται ἀκόμη ἐφικτή ἡ παγκόσμια κυβέρνηση, ἡ ὀλιγαρχία αὐτὴ δραστηριοποιεῖται καί ἀσκεῖ τήν ἐξουσία της μέσα ἀπὸ τήν λεγόμενη παγκόσμια διακυβέρνηση, μιά σειρά δηλαδή ἀπὸ κηδεμονευόμενους καί καθοδηγούμενους ἀπὸ τήν ἴδια διεθνεῖς ὀργανισμούς, φορεῖς, κινήσεις, ὀργανώσεις, ἰδρύματα, σχηματισμούς καί ὁμάδες παραγωγῆς ἰδεολογίας.

Καθὼς δέν παρέχεται -ἀκόμη τουλάχιστον, λόγῳ τῆς σθεναρῆς ἀντίδρασης τῶν ἐθνῶν καί τῶν λαῶν τους- ἡ δυνατότητα μίας παγκόσμιας κυβέρνησης, ὅπως θά τήν ἐπιθυμοῦσαν οἱ θιασῶτες της, ἐπιχειρεῖται ἡ ἐπιβολή τῶν ἐπιλεγμένων πολιτικῶν μέσῳ τῶν μηχανισμῶν τῆς παγκόσμιας διακυβέρνησης καί σέ πρώτη φάση μέσῳ τῶν γνωστῶν Παγκόσμιων Ὄργανισμῶν πού ἐπιβάλλουν ἀποφάσεις μέ διεθνή ἐφαρμογή. Ἐχουμε ἔτσι τήν Παγκόσμια Τράπε-

ζα, τό Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τόν Παγκόσμιο Όργανισμό Υγείας, τόν Παγκόσμιο Όργανισμό Έμπορίου, τήν Παγκόσμια Διάσκεψη γιά τό Περιβάλλον καί πολλούς άλλους ανάλογους οργανισμούς καθολικής ισχύος.

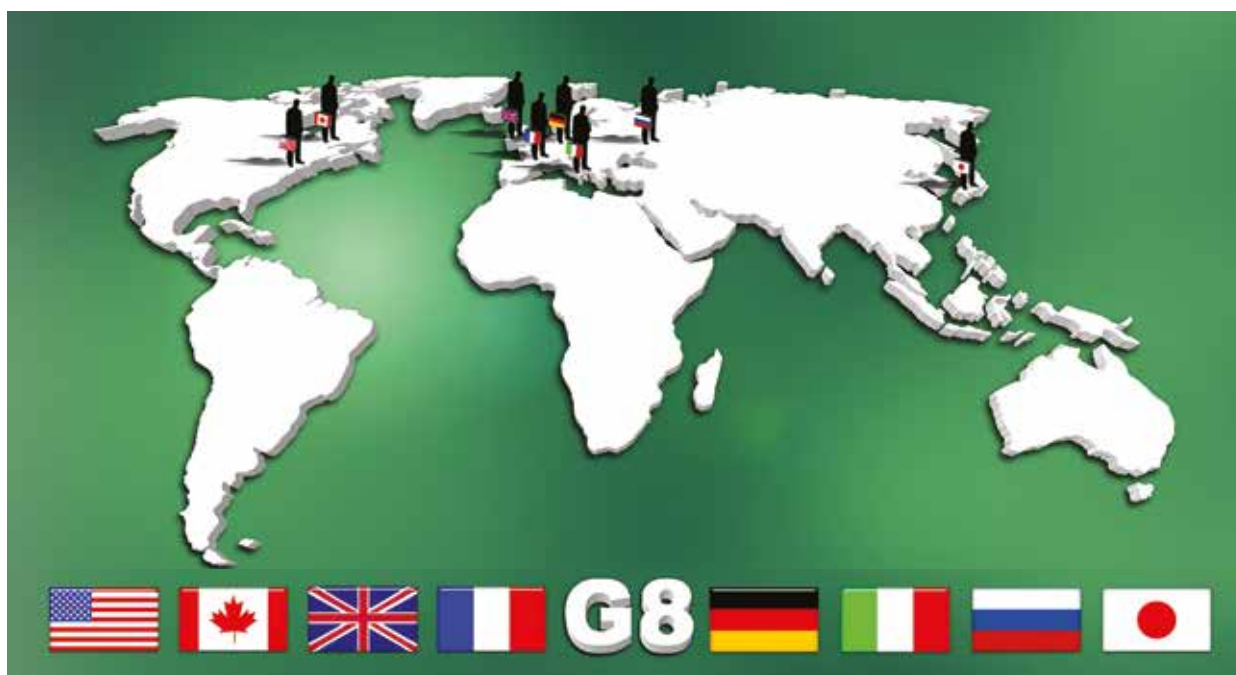
Σέ οίκονομικό επίπεδο πολυεθνικές εταιρείες, οίκονομικοί κολοσσοί, εταιρείες κατασκευής όπλικών συστημάτων, πανίσχυρα οίκονομικά συμφέροντα καί νεόκοποι κροϊσοι, οίκογένειες πού συγκεντρώνουν καί έλέγχουν τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ παγκόσμιου πλούτου, ὅπως οί Ρόθσλιντ, οί Ροκφέλερ, ὁ Σόρος κ.ἄ. ἔχουν ἤδη ἀναλάβει καί διεκπεραιώνουν τήν οίκονομική παγκοσμιοποίηση, καθώς επίσης καί ἡγετικές ομάδες ὅπως ἡ G8 καί ἡ G20. Καί ἡ οίκονομική αὐτή παγκοσμιοποίηση πραγματοποιεῖται μέσω τῆς οίκονομικῆς ἐκμετάλλευσης καί ἐξαθλίωσης τῶν ἀσθενέστερων ἀπό τούς οίκονομικά ισχυρούς.

✓ Παγκοσμιοποίηση

Κυρίαρχη τάση γιά τήν ἔκφραση καί τήν δραστηριοποίηση ὅλου αὐτοῦ τοῦ μηχανισμοῦ ἀποτελεῖ στίς μέρες μας ἡ παγκοσμιοποίηση.

Στά πλαίσια τῆς παγκοσμιοποίησης «σημαντικό μέρος τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας τῶν κρατῶν ἔχει μεταφερθεῖ στούς ὑπερεθνικούς οργανισμούς, γεγονός πού συνοδεύτηκε ἀπό θεμελιώδεις μετασχηματισμούς τῆς πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς ισχύος στίς διεθνεῖς σχέσεις. Οἱ δημοκρατικοί θεσμοί διακυβεύονται, καθώς σημαντικές ἀποφάσεις δέν λαμβάνονται πλέον σέ ἐθνικό επίπεδο ὅπου ἡ ἐκπροσώπηση τῶν πολιτῶν, τουλάχιστον στίς ἀνεπτυγμένες χῶρες, εἶναι κατοχυρωμένη μέ δημοκρατικές διαδικασίες, ἀλλά σέ ὑπερεθνικά ὅργανα». (Ἐγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ, τ. 28).

Ἡ παγκοσμιοποίηση ἀποτελεῖ τήν κυρίαρχη ἰδεολογία τῆς ἐποχῆς μας καί τήν βασική ἐπιλογή τῶν ισχυρῶν τῆς γῆς καί τῶν διεθνῶν κέντρων ἐξουσίας. Εἶναι -θά μπορούσαμε νά ποῦμε- τό πολυεργαλεῖο τῆς παγκόσμιας διακυβέρνησης. **Εἶναι ὁ κεντρικός ἀγωγός, ἡ γιγαντιαία αὐτή πολιτιστική, θρησκευτική, οίκονομική, ἐθνική καί οίκονομική χοάνη πού ὁμογενοποιεῖ, νωθεύει, μεταλλάσσει, παραλύει, ἀποδυναμώνει καί ἀποσυνθέτει θεσμούς, πιστεύματα, παραδόσεις, πολιτισμούς, ἥθη, ἀρχές, ἀξίες, ἐθνότητες, λαούς καί πατρίδες καί ἐλέγ-**

χει και ποδηγετεί τις επιλογές, τις αποφάσεις και τις δραστηριότητες των πολιτών.

✓ Η επέκτατική πολιτική της Νέας Τάξης Πραγμάτων

Για την επίτευξη των στόχων αυτών σχεδιάζονται, οργανώνονται και υλοποιούνται μία σειρά από ενέργειες και πολιτικές σε έθνικό και παγκόσμιο επίπεδο, που εντάσσονται στην γενικότερη επίδιωση της πολυποθούμενης και πολυπροβαλλόμενης παγκόσμιας διακυβέρνησης.

Η παγκοσμιοποίηση, ή νέα τάξη πραγμάτων, ή παγκόσμια διακυβέρνηση -έννοιες παράγωγες και αλληλοεξαρτώμενες- με την μορφή που έχουν σήμερα, άρχισαν να διαμορφώνονται στις αρχές της δεκαετίας του '90 με την κατάρρευση των κομμουνιστικών καθεστώτων στην Σοβιετική Ένωση και την υπόλοιπη ανατολική Ευρώπη. Η λήξη του Ψυχρού Πολέμου ανέτρεψε τους συσχετισμούς και ανέδειξε νέα δεδομένα στην παγκόσμια ισορροπία.

Η απουσία του αντίπαλου δέους, που ενσάρκωνε ο κομμουνιστικός κίνδυνος απελευθεώνει δυνάμεις, οι οποίες διοχετεύονται στην απόπειρα για την εδραίωση της αμερικανικής μονοκρατορίας. Για να στηριχθεί η νέα αυτή μονοκρατορία απαιτείται το ανάλογο ιδεολογικό, πολιτικό, πολιτιστικό, οικονομικό και στρατιωτικό υπόβαθρο.

Στά πλαίσια αυτά κατασκευάζεται και προβάλλεται το ιδεολογικό κατασκεύασμα της διεθνούς ασφάλειας, της εκτόνωσης των εντάσεων, της εξομάλυνσης της αντιπαλότητας, της επίλυσης των διαφορών και της επικράτησης της παγκόσμιας ειρήνης.

Τό NATO μετά και την άθροια προσχώρηση σε

αυτό πολλών κρατών του πάλαι ποτέ Συμφώνου της Βαρσοβίας, τό οποίο διαλύθηκε, δέν είχε ουσιαστικά λόγο υπάρξεως. Για τόν λόγο αυτό αποκτᾶ «νέα δομή» στόν στρατιωτικό του σχεδιασμό και μετασχηματίζεται σε παγκόσμιο στρατό ἐπιβολῆς τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων. Μετατρέπεται σε αυτόκλητο κριτή και ρυθμιστή τῆς ιστορίας τῶν λαῶν και τῶν ἐθνῶν τους και ἀποφασίζει τήν διαίρεση και τόν ἀκρωτηριασμό κρατῶν και λαῶν και ποιοί ἀπό αὐτούς θά παραμείνουν ἢ θά διαγραφοῦν ἀπό τόν παγκόσμιο χάρτη. Τά ἀμερικανικά και νατοϊκά στρατεύματα βαπτίζονται δυνάμεις ἀσφαλείας και ξεκινοῦν τίς «εἰρηνευτικές» ἐπιχειρήσεις τους ἀνά τήν ὑφήλιο.

Ἡ συνταγή εἶναι, ἄλλωστε, δοκιμασμένη και ἐπιτυχημένη, γι' αὐτό και δέν τήν ἀλλάζουν. Εἶναι ἡ γνωστή μέθοδος τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων και τῆς Pax Americana, που στηρίζεται στό γνωστό τρίπτυχο «δημιουργῶ τό πρόβλημα, προκαλῶ ἀντίδραση, και προσφέρω τήν λύση που ἐγώ θέλω». Προκαλοῦν δηλαδή τεχνητές και προκατασκευασμένες περιφερειακές πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και στρατιωτικές κρίσεις ἀνά τήν ὑφήλιο και ἔρχονται κατόπιν ὡς αυτόκλητοι σωτήρες γιά νά τίς ἀντιμετωπίσουν. Στηρίζουν δικτάτορες, συντηροῦν ὀλοκληρωτικά καθεστώτα, ὑποκινοῦν ταραχές, ὑποθάλπουν τήν βία και τόν φανατισμό και ἐξωθοῦν τεχνηέντως τίς καταστάσεις ἐκτός ἐλέγχου, ὥστε νά δικαιολογοῦν τήν ἐπέμβασή τους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: τό Ἰράκ, ἡ Λιβύη, ἡ Συρία, ἡ Ὑεμένη, ἡ Τυνησία, τό Ἀφγανιστάν και γενικά ἡ Μέση Ἀνατολή, μία σειρά ἀπό ἀραβικές χώρες και φυσικά οἱ ἀπίστευτες βιαιότητες και ὁ ἄκρατος θρησκευτικός φανατισμός τῶν τζιχαντιστῶν τοῦ ἰσλαμικοῦ κράτους, τό οποίο οἱ ἴδιοι δημιούργησαν, ἐξέθρεψαν και συντηροῦν.

Ανάλογη και ακόμη πιο παράλογη τακτική ακολουθείται από τους δυτικούς και στην περίπτωση της Συρίας για την ανατροπή του καθεστώτος Άσσαντ. Η κατάσταση στην Συρία αναζωπύρωσε τον ψυχρό πόλεμο με την Ρωσία, ή οποία έχει επανακτήσει την ισχυρή της θέση στο δίπολο Δύση-Ανατολή. Η Ρωσία, στην σφαίρα επιρροής της οποίας ανήκει η Συρία, επιχειρεί να διατηρήσει τα κεκτημένα της και να υπερασπιστεί τα δικά της συμφέροντα στην περιοχή στηρίζοντας το καθεστώς Άσσαντ.

Έχουμε, έτσι, μία έντονη και πρωτοφανή κλιμάκωση των αντιπαραθέσεων, την συσσώρευση πληθώρας στρατιωτικών δυνάμεων από διάφορες χώρες, τον συνωστισμό ειδικών επίλεκτων τμημάτων διαφόρων εθνικοτήτων, την χρήση των πλέον προηγμένων όπλικών συστημάτων και την καλλιέργεια ενός έντονου πολεμικού κλίματος με σκοπό τον έλεγχο και την έκμεταλλευση των πετρελαϊκών πηγών της περιοχής.

Είναι, λοιπόν, όλοφάνερο ότι η διεθνής αυτή ολιγαρχία δαιμονικής έμπνεύσεως και ένεργείας, που έλέγχει και κυβερνά τον κόσμο επιλέγει συστηματικά αυτή την τακτική γιατί ακριβώς θέλει τους ανθρώπους υπόδουλους, καταπιεσμένους, φοβισμένους, τρομοκρατημένους, ανασφαλείς, ελεγχόμενους, χειραγωγούμενους και κατευθυνόμενους· τους θέλουν άβουλη μάζα, τό «ζαλισμένο κοπάδι» της Νέας Έποχής, σταυλισμένους στο «παγκόσμιο μαντρί» της κυριαρχίας τους.

Έκτός από τον πόλεμο των όπλων διεξάγεται ταυτόχρονα ένας οικονομικός, αλλά και ένας ηλεκτρονικός πόλεμος, που είναι ο πλέον σκληρός και άδυσώπητος και με την χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας γίνεται συνεχώς πιο επικίνδυνος και πιο καταστρεπτικός για τους πολίτες.

Με τον ηλεκτρονικό αυτό πόλεμο έδραιώνεται τό παγκόσμιο σύστημα έξουσίας μέσω της ποδηγέτησης των πολιτών και του έλέγχου των φρονημάτων, των επιλογών και των δραστηριοτήτων τους, που όφείλουν να συμμορφώνονται στα κελεύσματά τους.

Ο έλεγχος των προσωπικών δεδομένων τους μέσω του ηλεκτρονικού φακέλωματος από την χρήση ηλεκτρονικών καρτών και ταυτοτήτων είναι τό «κλειδί» στην όλη υπόθεση, είναι ο άκρογωνιαίος λίθος που στηρίζει τό παγκόσμιο οικόδομημα έξουσίας και έλέγχου.

✓ Χαρακτηρισμός και ένοχοποίηση

Τό ηλεκτρονικό φακέλωμα λειτουργεί, επίσης, καταλυτικά για την έδραίωση ενός συγκεντρωτικού συστήματος άστυνόμευσης, χαρακτηρισμού, στιγματισμού και ένοχοποίησης των αντιφρονούντων. Αυτών που δέν ακολουθούν τό συγκεκριμένο πρότυπο, που κάνουν άλλες επιλογές για την ζωή τους. Είναι όλοι οι «άλλοι», ανάμεσά τους και έμεις, που άρνούνται να άρνηθούν τον έαυτό τους, την ιδιοπροσωπία τους, την παράδοσή τους. Άρνούνται να συρθούν όμογενοποιημένοι και πολτοποιημένοι ιδεολογικά, θρησκευτικά, ήθικά και κοινωνικά στο άρμα της παγκοσμιοποίησης και της Νέας Τάξης Πραγμάτων και για τον λόγο αυτό περιθωριοποιούνται, ένοχοποιούνται και χαρακτηρίζονται, γίνονται οι «άπροσάρμοστοι», οι «δύσκαμπτοι», οι «δύστροποι», οι «άνατρεπτικοί», οι «άυτονομημένοι», οι «τρομοκράτες».

Όλοι αυτοί οι «άλλοι» άντιμετωπίζονται από την Νέα Τάξη Πραγμάτων με διάφορους τρό-

πους, είτε μέ εύθειά καταστολή μέσω στρατιωτικών επέμβάσεων, όπως στην Γιουγκοσλαβία καί τήν μέση Ανατολή, είτε μέ τήν οικονομική καί κοινωνική τους αποδυνάμωση, τήν περιστολή τών έθνικών τους δικαίων, τήν αλλοίωση καί τήν διάβρωση τής ιστορίας καί τής παραδόσεώς τους, είτε μέ τήν περιστολή τών ατομικών τους έλευθεριών μέσω τής ηλεκτρονικής παρακολουθήσεως, τών ηλεκτρονικών καρτών, τής κάρτας τοῦ πολίτη, τοῦ πλαστικοῦ χρήματος καί άλλων μεθόδων πού πρόσφατα έξαγγέλθηκαν από τήν έλληνική Κυβέρνηση.

✓ Ἡ κατάλυση τής ιδιωτικότητας

Ἡ περιχαράκωση, άλλωστε, εἶναι σαφής: κυρίαρχο πρότυπο ἐπιλογῆς ζωῆς καί συμπεριφορᾶς εἶναι αὐτό πού παράγει ἡ ἀμερικανική ἠθική καί ὁ προτεσταντικός φονταμενταλισμός πού τήν τροφοδοτεῖ.

Εἶναι τό γνωστό χολιγουντιανό πρότυπο τοῦ πλούσιου πετυχημένου μέ τίς κοινωνικές εὐαισθησίες, πού κυνηγᾷ καί κερδίζει τίς εὐκαιρίες, πού ἀγωνίζεται γιά τήν δικαιοσύνη, πού ἐμφορεῖται ἀπό ἕναν ἀνέραςτο καί συναισθηματικό ἀνθρωπισμό, πού ἀγωνιᾷ γιά τήν οικολογική καταστροφή καί δακρύζει μπροστά στό δράμα τής θαλάσσιας χελώνας πού κινδυνεύει μέ ἀφανισμό, τοῦ χαμογελαστοῦ καί λαμπεροῦ πού ἀποτελεῖ τήν πρώτη εἶδηση στό lifestyle καί τό διεθνές jet set (διεθνή ἀριστοκρατία τοῦ χρήματος).

Τό πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου, πού τελικά δέν ἔχει κανένα πρόβλημα ἂν παρακολουθεῖται ἠλεκτρονικά καί ἂν γίνεται ἐπεξεργασία τών προσωπικῶν του δεδομένων, ἀφοῦ ὁ ἴδιος τά κοινοποιεῖ καί τά προβάλλει, δημοσιοποιεῖ τήν προσωπική του ζωή στό διαδίκτυο, «ἀνεβάζει» φωτογραφίες μέ προσωπικές του στιγμές καί κάνει γνωριμίες καί «φίλους» στό facebook καί τό twitter, συνομιλεῖ μέ ἀγνώστους στά διάφορα chat, ἐκμυστηρεύεται τά προσωπικά καί

οἰκογενειακά του προβλήματα σέ τηλεοπτικές ἐκπομπές «κοινωνικοῦ προβληματισμοῦ» καί κάνει τήν προσωπική του ζωή δημόσιο θέαμα καί προϊόν συναγωνισμοῦ στά reality show.

Τό πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου πού ἀποζητᾷ τήν εὐδαιμονία καί τήν ἄνεση, τόν καταναλωτισμό καί τήν εὐμάρεια, πού ἀποζητᾷ ψυχωτικά τήν ατομική του ἀσφάλεια καί εὐτυχία -ἔστω καί ψευδεπίγραφη, ἔστω καί ἐφήμερη- γιά χάρη τής ὁποίας μέ μεγάλη εὐκολία ἐκχωρεῖ τήν προσωπική του ἐλευθερία.

✓ Ἐλευθερία ἢ ἀσφάλεια; Ἕνα τεχνητό δίλημμα

Ἕνας ἀπό τούς πατέρες τοῦ ἀμερικανικοῦ ἔθνους καί συντάκτες τής διακήρυξης τής ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας, ὁ Βενιαμίν Φραγκλίνος εἶχε πεῖ ὅτι «ὅσοι θυσιάζουν στοιχειώδεις ἐλευθερίες τους γιά λίγη ἀσφάλεια, δέν ἀξίζουν οὔτε ἐλευθερία οὔτε ἀσφάλεια» (<http://www.gnomikologikon.gr/catquotes.php?cat=1660>).

Μερικούς αἰῶνες ἀργότερα οἱ ἐπίγονοι τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πολιτικοῦ καί φιλοσόφου, οἱ σύγχρονοι ἠγήτορες τής PAX AMERICANA καί τής Νέας Τάξης Πραγμάτων, στό ὄνομα τής δήθεν ἀσφάλειας καταστρατηγοῦν κάθε ἔννοια ἐλευθερίας καί προσωπικοῦ ἀπορρήτου.

«Μέχρι ποῦ μπορεῖ νά φτάσει τὸ κράτος γιά νά ἐγγυηθεῖ τήν ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν του;

Πόση ποσότητα έλευθερίας είναι οι σημερινοί πολίτες έτοιμοι να έκχωρήσουν για να απολαύσουν την ασφάλειά τους;» αναρωτιέται ο Καθηγητής κ. Δονάτος Παπαγιάννης (Δονάτος Παπαγιάννης, Αναζητώντας την ασφάλεια, έκτακτη έκδοση, 5-8-2009).

Το ίδιο ερώτημα είχε τεθεί νωρίτερα και από τον διακεκριμένο νομικό και ακαδημαϊκό Ίωάννη Μανωλεδάκη: «Είμαστε διατεθειμένοι να δεχτούμε την αλλοίωση του νομικού μας πολιτισμού σε βάρος του φιλελεύθερου και ανθρωπιστικού χαρακτήρα του υιοθετώντας ρυθμίσεις περιοριστικές της έλευθερίας μας για χάρη μιας αντίστοιχης ένδυνάμωσης της ποινικής καταστολής; Μιας ένδυνάμωσης που θα καθιστούσε τον κοινωνικό χώρο περισσότερο ασφαλή ή έστω λιγότερο ανασφαλής;» (Τρομοκρατία και δικαιώματα, από την ασφάλεια του κράτους στην ανασφάλεια του δικαίου, έκδ. Σάκουλα, 2004, σελ. 24).

Στό όνομα της ασφάλειας και μέ πρόσχημα την τρομοκρατία, που ή ίδια εξέθρεψε, ή Νέα Τάξη Πραγμάτων κατασκεύασε τον νέο «έσωτερικό έχθρό» έναντι στον οποίο κήρυξε τον πόλεμο, τον γνωστό «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Πρόσφατο παράδειγμα αυτό της Γαλλίας, μετά τό τρομοκρατικό κτύπημα της 15^{ης}

Νοεμβρίου, ή οποία στό όνομα αυτού του πολέμου τέθηκε από τον πρόεδρό της σε κατάσταση έκτακτου ανάγκης για πολλούς μήνες, που σημαίνει βίαιη περιστολή των έλευθεριών και των δικαιωμάτων των πολιτών της, υπό τό καθεστώς του φόβου και της ανασφάλειας που υπάρχει.

Ό έκφοβισμός αποτελεί, άλλωστε, ανά τους αιώνες, ένα από τά κλασικά μέσα χειραγώγησης των ανθρώπων και της ιστορίας τους. Τίς περισσότερες φορές ό φόβος αυτός είναι κατασκευασμένος και στοχευμένος και γίνεται τό αναγκαίο συμπλήρωμα της έξουσας και του έλέγχου που αυτή άσκει. Ό φόβος διανθίζεται μέ την αναγκαιότητα και μέ μία επίφαση νομιμότητας, ώστε «στό όνομα του επείγοντος χαρακτήρα και της επικινδυνότητας της κατάστασης», τό μέρος των πολιτών που αντιδρά να ευθυγραμμιστεί τελικά στά κελεύσματα και τίς βουλήσεις της έξουσας.

✓ Παρακολούθηση χάριν της ασφάλειας

Στό ίδιο μήκος κύματος κινούνται και μία σειρά άλλες έπιλογές και συμφωνίες που παραβιάζουν συστηματικά τά προσωπικά δεδομένα των πολιτών υπό τον φόβο της τρομοκρατίας και υπό τό πρόσχημα της ασφάλειας.

Στίς 23 Ίουλίου 2007, παρά τίς αντιρρήσεις που έκφράστηκαν, έγκρίθηκε μέ την απόφαση 2007/551/ΚΕΠΠΑ/ΔΕ του Εύρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή Συμφωνία μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ «για την επεξεργασία και την διαβίβαση δεδομένων από τίς καταστάσεις μέ τά όνόματα των έπιβατών (PNR) από τούς αερομεταφορείς στό Ύπουργείο Έσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ (DHS)», γνωστή ως «Συμφωνία 2007 PNR».

Μέ την συμφωνία αυτή, και μέ τό φόβητρο της τρομοκρατίας, δίνεται ή δυνατότητα στην διοίκηση των ΗΠΑ να έχουν πρόσβαση σε πληθώρα προσωπικών δεδομένων εύρωπαϊων πολιτών που ταξιδεύουν στίς ΗΠΑ.

Ἡ παρακολούθηση τῶν πολιτῶν, ἄλλωστε, εἶναι ἓνα ξεκάθαρο καί κλασικό παράδειγμα ὅπου συγκρούεται ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας μέ ἐκείνη τῆς ἀσφάλειας. Σύμφωνα μέ τόν Καθηγητή καί Ὑπουργό κ. Κατρούγκαλο: «*ἡ αἵσθηση καί μόνο ὅτι τελοῦν ὑπὸ καθεστῶς ἠλεκτρονικῆς παρακολούθησης μπορεῖ βάσιμα νά ἐπηρεάσει τοὺς πολίτες ὡς πρὸς τὴν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων τους*». (Γ. Κατρούγκαλος στό *Ὅψεις τῆς νέας παρακολούθησης*, Συλλογικό). Δυστυχῶς, ὅμως, ἐνῶ ὡς Καθηγητὴς διατύπωνε ἀνάλογες ἀπόψεις, ὡς Ὑπουργός ὁ κ. Κατρούγκαλος εἶναι αὐτός πού θεσμοθέτησε τὴν ἠλεκτρονικὴ διασύνδεση προσωπικῶν στοιχείων τῶν πολιτῶν μεταξύ δημοσίου καί ιδιωτικοῦ τομέα. Ἀνῆρσε ἔτσι τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του προφανῶς κάτω ἀπὸ ἰσχυρές ἐξωτερικὲς πιέσεις τῶν γνωστῶν-ἄγνωστων ἐπεμβατικῶν κύκλων.

Ἡ παρακολούθηση τῶν πολιτῶν συνήθως προβάλλεται ὡς ὁ ἐνδεδειγμένος πρακτικὸς τρόπος γιὰ τὴν ἐξιχνίαση καί τὴν ἀποτροπὴ σοβαρῶν ἐγκληματικῶν πράξεων. Κύριο μέλημα ἀποτελεῖ ἡ «ἀπόσπαση πληροφοριῶν», μέ ὁποιοδήποτε τίμημα. Τό κράτος δικαίου παραμερίζεται σκοπίμως καί στή θέση του ὑπεισέρεχεται ἡ λογικὴ τοῦ φακελώματος.

Σύμφωνα μέ τόν Καθηγητὴ τῆς ἐγκληματολογίας καί πρῶν ὑπουργό Προστασίας τοῦ Πολίτη κ. Γιάννη Πανούση «*ἡ λογικὴ τοῦ φακελώματος ἐπεκτείνεται σὲ πολλές δραστηριότητες τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Φακέλωμα στὰ σχολεῖα, στοὺς ἀθλητικοὺς χώρους, στοὺς μετανάστες, στὸν Τύπο, στὰ τρένα, στὸ μετρό, στ' ἀεροπλάνα, στὶς καφετέριες, στὸ DNA, σὲ γενετικὸ ὕλικό, σὲ παιδιὰ, σὲ ιδιωτικὲς ἐταιρεῖες, σὲ e-mails*» (Πανούσης Γ., *Ὁ μεγάλος Ἀδελφός καί οἱ μικροὶ ἀνάδελφοι ἐχθροὶ τοῦ -ἢ τὸ δίλημμα τοῦ ἐπιτηρούμενου*, ἐκδ. Ἀντ. Σάκκουλα, Ἀθήνα-Κομοτηνὴ 2008, σελ. 17-18).

Ἐσχάτως δέ, ἡ ἀστραπιαία διάχυση τῶν πληροφοριῶν καί ὁ ἄμεσος ἠλεκτρονικὸς ἔλεγχος ὁλοένα καί μεγαλύτερων ἐκφάνσεων τῆς κα-

θημερινῆς ζωῆς καθιστᾷ κάθε ἄτομο δυνητικά ἐλεγχόμενο καί ἐπικίνδυνο, καθιστώντας τὰ ὅρια τοῦ νομιμόφρονος πολίτη, τοῦ πρό- ἐγκληματία καί τοῦ ἐγκληματία δυσδιάκριτα. Ὁ ἄνθρωπος αἰχμαλωτίζεται χρονικά καί τοπικά σὲ μιὰ παγίδα ὑπερπραγματικότητας. «*Ἡ προεγκληματικὴ ἐπικινδυνότητα καί ἡ ὑπερπραγματικότητα ἐπιχειροῦν νά ὑπερβοῦν τὸ πραγματικό, καί μέσω τῶν εἰκόνων καί τῶν φαντασιώσεων νά κατασκευάσουν ψευδογεγονότα πού δικαιολογοῦν κατασταλτικὰ μέτρα*» (Πανούσης 2010, "Καμερο-φοβία καί καμερο-λατρεία: Δημοκρατικὴ ἀνασφάλεια;" σὲ Σαματάς Μ. (ἐπιμ.) *Ὅψεις τῆς νέας παρακολούθησης. Διεθνεῖς καί Ἑλληνικὲς Προσεγγίσεις*, σελ. 211-231, Ἀθήνα: Βιβλιόραμα).

Μέ πρόσχημα τὴν καταπολέμηση τοῦ ἐγκλήματος, πού εἶναι καί τό κυριότερο ἐπιχείρημα τῶν ὁπαδῶν τῆς παρακολούθησης, ἡ κατάσταση γίνεται ὁλοένα καί πιό ἐπικίνδυνη γιὰ τίς ἐλευθερίες τῶν πολιτῶν. «*Τὸ τεκμήριο τῆς ἀθωότητας, τὸ δικαίωμα στὴ σιωπὴ καί οἱ ἀπαράγραπτες ἀρχές τοῦ κράτους δικαίου δὲν μποροῦν νά ἀνατρέπονται βάσει τῶν δυνατοτήτων τῆς τεχνολογίας παρακάμπτοντας ἔτσι ὅλους τοὺς δικονομικοὺς κανόνες ἢ δημιουργώντας νομικὲς κατασκευές, μόνο καί μόνο, μέ σκοπὸ τὴν ἀνέυρεση τῆς οὐσιαστικῆς ἀλήθειας χρησιμοποιοῦντας κατὰ τὸ δοκοῦν μεσαιωνικοῦ τύπου ἀποδεικτικὰ μέσα*» (Μαυρίδης Συμεών, *Τὸ δίλημμα ἐλευθερία ἢ ἀσφάλεια στὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καί ἡ περιστολὴ δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν*, διδακτορικὴ διατριβή).

Γίνεται λοιπόν σαφές ὅτι ἡ ἠλεκτρονικὴ παρακολούθηση τῶν πολιτῶν εἶναι ἡ συνιστώσα ὅλων τῶν δυνάμεων πού λειτουργοῦν γιὰ τὴν ὁμογενοποίησή τους, τὴν ἀποδυνάμωσή τους, τὴν καταστολὴ καί τὸν ἔλεγχό τους. Εἶναι ὁ καταλύτης γιὰ τὴν ὑπαγωγή καί τὴν ἀφομοίωσή τους στό «σύστημα». Εἶναι ἡ αἰχμὴ τοῦ δόρατος στὴν φαλκίδευση τῶν ἐλευθεριῶν τους, στὴν δίωξη τῶν δραστηριοτήτων τους, στὴν ἐνοχοποίηση τῶν φρονημάτων τους καί στὴν τελικὴ χειραγώ-

γηση τους και την υποδούλωσή τους στην παγκόσμια ηλεκτρονική δικτατορία, στόν σταυλισμό τους στό «παγκόσμιο ηλεκτρονικό μαντρί».

Αυτή ακριβώς την επιδίωξη τοῦ συστήματος ἐξυπηρετοῦν, ὅπως προαναφέραμε, οἱ ποικίλες ἠλεκτρονικές κάρτες, ἡ κάρτα τοῦ πολίτη, τό πλαστικό χρῆμα καί ἀνάλογες ἄλλες μέθοδοι καί τακτικές, πού σχεδιάζονται ἀπό τήν Νέα Τάξη Πραγμάτων καί καλεῖται νά ὑλοποιήσει ἡ ἐλληνική Κυβέρνηση. Ὁ ὀρυμαγδός ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων καί τῶν καταστάσεων, ἀπό τά ὁποῖα ἓνα μικρό μόνον δεῖγμα παρουσιάσαμε, προκαλεῖ πραγματικό δέος καί γεννᾷ τήν δίκαιη ἀγανάκτηση καί τήν σφοδρή ἀντίδρασή

μας σέ ὅλα ὅσα ἀπάνθρωπα, ἀντίχριστα καί ἀνθελληνικά τεκταίνονται σέ βάρος μας.

Καταδεικνύεται, ἔτσι, ὅτι τό ζήτημα τῶν ταυτοτήτων, ἐκτός ἀπό θέμα πίστεως καί ὁμολογίας, εἶναι καί ἓνα κατεξοχήν θεολογικό, πνευματικό καί ἐθνικό ζήτημα πού πρέπει νά ἀντιμετωπιστεῖ μέ θάρρος, ἀποφασιστικότητα καί ἀγωνιστικότητα. Ἐπιβάλλεται, λοιπόν, ἡ ἀντίθεσή μας καί ἡ ἄρνηση παραλαβῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας ἢ κάρτας, ἀκόμη καί ἂν δέν περιέχει τόν ἀριθμό 666, καθώς οὕτως ἢ ἄλλως, μᾶς εἰσάγει καί μᾶς δεσμεύει στό ἴδιο ἀνελεύθερο καί ἀντίθεο σύστημα μέ ποικίλες πνευματικές προεκτάσεις καί συνέπειες.

Στό ὄνομα τῆς ἀσφάλειας καί μέ πρόσχημα τήν τρομοκρατία, πού ἡ ἴδια ἐξέθρεψε, ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων κατασκεύασε τόν νέο «ἐσωτερικό ἐχθρό» ἐνάντια στόν ὁποῖο κήρυξε τόν πόλεμο, τόν γνωστό «πόλεμο κατά τῆς τρομοκρατίας».

Γ'. ΝΕΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

Ή κάρτα του πολίτη

Η κάρτα του πολίτη επανήλθε και πάλι στο προσκήνιο με τις εξαγγελίες του Υπουργού Έσωτερικών κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, στο πλαίσιο των προγραμματικών δηλώσεων της νέας Κυβέρνησης στην Βουλή, στις 8 Οκτωβρίου 2015. Χαρακτηριστικό είναι ότι ο κ. Κουρουμπλής υποστήριξε με θέρμη την καθιέρωση της κάρτας του πολίτη και ενώπιον του Αρχιεπισκόπου κ. Ιερωνύμου, ο οποίος απέφυγε να τοποθετηθεί για το συγκεκριμένο ζήτημα.

Ένα βασικό στοιχείο της όλης υποθέσεως το οποίο έχει μεγάλη σημασία και φανερώνει πολλά, είναι η αδιαφάνεια που τηρείται από την πλευρά της Κυβερνήσεως σε σχέση με τις τεχνικές προδιαγραφές της κάρτας, που δεν έχουν ανακοινωθεί ακόμη επισήμως, παρότι το νομικό πλαίσιο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση –στο οποίο εντάσσονται και οι διατάξεις για την κάρτα του πολίτη– έχει ήδη ολοκληρωθεί.

● Τό ιστορικό της κάρτας του πολίτη

Τό όλο έγχείρημα, άλλωστε, δεν είναι καινούργιο, καθώς επιχειρήθηκε και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και υπουργούς, τις προσπάθειες των οποίων επισήμανε θετικά ο νυν Υπουργός Έσωτερικών και Διοικητικής Ανασυ-

κρότησης κ. Κουρουμπλής στην όμιλία του στην Βουλή.

Ο έλεγχος και η χειραγώγηση των πολιτών μέσα από ένα κεντρικό ηλεκτρονικό σύστημα έλεγχου έχει εκδηλωθεί ήδη την τελευταία τριακονταετία και στην χώρα μας με ποικίλες μορφές και εκφάνσεις. Η άφετηρία του βρίσκεται στην θέσπιση του νόμου 1599/1986 (όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 1988/1991) για την έκδοση νέου δελτίου ταυτότητας και την καθιέρωση του Ένιαίου Κωδικού Αριθμού Μητρώου (ΕΚΑΜ), τον γνωστό ως «νόμο Κουτσόγιωργα» επί Κυβερνήσεως Ανδρέα Παπανδρέου. Ο νόμος προέβλεπε ότι ο ΕΚΑΜ θα «σχηματίζεται από δεκατρία (13) ψηφία και σύμβολα», το διαδομένο τότε γραμμωτό κώδικα (barcode) τύπου EAN 13, που περιείχε ως κωδικό του τόν δυσώνυμο αριθμό 666.

Η καθιέρωση του ΕΚΑΜ ήταν η πρώτη απόπειρα για την συμπερίληψη σε έναν ενιαίο κωδικό όλων των επιμέρους κωδικών αριθμών, που διαθέτει ο κάθε πολίτης. Στην ίδια λογική κινείται και η κάρτα του πολίτη, καθώς ενοποιεί και αυτή τους επιμέρους κωδικούς του κάθε πολίτη (ΑΜΚΑ, ΑΦΜ, Αριθμό Ταυτότητας, Αριθμό Δημοτολογίου). Με την χρήση του ενιαίου κωδικού καθίσταται δυνατή η διασύνδεση αρχείων και προσωπικών δεδομένων των πολιτών και δημιουργείται, έτσι, το λεγόμενο *προφίλ* του κάθε πολίτη και τό

όλοκληρωτικό του ηλεκτρονικό φακέλωμα.

Μέ βάση τον νόμο 1599/1986 εκδόθηκε η 21385/11246 Υπουργική Απόφαση (Εσωτερικών) της 12/7/1992, του Υπουργού κ. Κλείτου επί Κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, που καθόριζε «τόν τύπο και τις προδιαγραφές του δελτίου ταυτότητας» ή όποια προβλεπόταν να φέρει «είδική λευκή λωρίδα πάχους 16 χιλιοστών του μέτρου στο κάτω μέρος της πρόσθιας όψης, προοριζόμενη να χρησιμοποιηθεί για μηχανική óπτική ανάγνωση».

Όπως είναι γνωστό, τά σύγχρονα μικροσιτί, που προβλέπεται να χρησιμοποιηθούν στην κάρτα του πολίτη, τύπου RFID ή όποια άλλα θά προσφέρει ή ραγδαία τεχνολογική πρόοδος στον τομέα αυτό, είναι σέ τεράστιο βαθμό πιο επικίνδυνα από την «λευκή λωρίδα» που προβλεπόταν στίς ταυτότητες των άρχων της δεκαετίας του '90 και που δέν επιβλήθηκαν λόγω της σθεναρής αντίδρασης που προβλήθηκε τότε.

Τό όλο ζήτημα επανήλθε τό 1997 μέ την κύρωση της Συμφωνίας Σένγκεν και άργότερα, στην διάρκεια της δεκαετίας του 2000 άρχισε να διαμορφώνεται ή ύποδομή για την θέσπιση

της «κάρτας του πολίτη», όπως έχει επικρατήσει να όνομάζεται πλέον ή ηλεκτρονική ταυτότητα μέ έναίο κωδικό αριθμό και δυνατότητα ηλεκτρονικής άποθήκευσης και διασύνδεσης προσωπικών δεδομένων του κατόχου της.

Η κάρτα του πολίτη εντάσσεται στά πλαίσια της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που θεσπίζεται μέ τον νόμο 3839/2010 (νόμος Ραγκούση) και εξαγγέλλεται επίσημα από τον τότε Πρωθυπουργό κ. Γ. Παπανδρέου στην ΔΕΘ τον Σεπτέμβριο του 2011.

Η διαβεβαίωση του τότε Υπουργού Έσωτερικών κ. Ραγκούση προς την Ίερά Σύνοδο, ότι «ή Κάρτα του Πολίτη δέν θά περιλαμβάνει εύαισθητα προσωπικά δεδομένα και δέν θά περιλαμβάνει γραμμωτό κώδικα (barcode), ούτε όποιοιδήποτε συμβολικό άριθμό» (Άνακοινωθέν Ίερας Συνόδου 15-6-2011), άποτελεί σαφή έμπαιγμό της τότε Κυβέρνησης προς την Ίερά Σύνοδο. Κι αυτό γιατί είναι φανερό, άκόμη και στους άδαείς, ότι ή τεχνολογία RFID είναι πολύ πιο προηγμένη και πιο επικίνδυνη για την ασφάλεια των δεδομένων από αυτή του barcode, ή όποια και έγκαταλήφθηκε.

Είναι γνωστό και δεδομένο, άλλωστε, ότι οι

πολιτικοί μάς θεωρούν και μάς συμπεριφέρονται ως άφελείς και ανόητους, θεωρώντας ότι μπορούν με χαρακτηριστική ευκολία να μάς εξαπατούν, να μάς υποτιμούν και να μάς εμπαίζουν.

Ανάλογη στάση τηρεί και η παρούσα Κυβέρνηση του κ. Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος στις 26-11-2010, ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, υπέβαλε ερώτηση προς τον τότε Υπουργό Έσωτερικών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης όπου έθετε διάφορα ζητήματα, όπως της ασφάλειας των προσωπικών δεδομένων και επικαλείτο το παράδειγμα της Γερμανίας όπου *«παρά την υψηλή τεχνική προετοιμασία, ομάδα χάκερς, κατάφερε με την έναρξη λειτουργίας της κάρτας να τροποποιήσει στοιχεία της και να την καταστήσει εύαλπη, με λογισμικό που βρίσκεται δωρεάν στο διαδίκτυο»*.

Επικαλείται, επίσης, στην ερώτησή του ο κ. Τσίπρας το γεγονός ότι *«στο διαδίκτυο ή διαβούλευση του σχετικού κειμένου έχει δεχθεί εκατοντάδες αρνητικά σχόλια μέσα σε λίγα μόλις είκοσιτετράωρα»*. Ανάλογο, όμως, φαινόμενο καταϊσισμού αρνητικών σχολίων στην διαβούλευση δέχτηκε και το σχέδιο νόμου της δικής του Κυβέρνησης, αυτό δηλαδή του τότε Υπουργού Έσωτερικών κ. Κατρούγκαλου. Παρά την αρνητική έκφραση, όμως, των πολιτών ή Κυβέρνηση, διά στόματος σήμερα του κ. Κουρουμπλή επιμένει στην έκδοση της κάρτας του πολίτη.

Διευτώνε, επίσης, ο κ. Τσίπρας τότε τον προβληματισμό *«αν προκύπτει όφελος για τους πολίτες και τους θεσμούς του κράτους»* παρότι και η δική του Κυβέρνηση χρησιμοποιεί σήμερα την ίδια προπαγανδιστική τακτική εκείνης την οποία έγκαλούσε. Προπαγανδίζει, δηλαδή, την αξία και την χρησιμότητα της κάρτας του πολίτη και επικεντρώνεται στις διευκολύνσεις που αυτή θα παρέχει στους πολίτες στις συναλλαγές τους με το δημόσιο και όχι μόνο, παραβλέποντας τον κίνδυνο για την περιστολή της έλευθε-

ρίας των πολιτών, που πάντοτε βρισκόταν στο επίκεντρο των αγώνων και των διεκδικήσεων της αριστεράς.

Είναι, όμως, δεδομένο και γίνεται αντιληπτό από όλους ότι δεν αξίζει η διακύβευση των προσωπικών δεδομένων και των ελευθεριών των πολιτών προς χάριν της υποτιθέμενης εξυπηρέτησής που άπατηλά υπόσχεται η κάρτα του πολίτη, αφού σε τελική ανάλυση δεν θα βελτιώσει την καθημερινότητα και την ποιότητα της ζωής των πολιτών.

Όπως αποδεικνύεται από την τριακονταετή πορεία του ζητήματος των ηλεκτρονικών ταυτοτήτων και της κάρτας του πολίτη, αυτή ήταν ανέκαθεν σίς στοχεύσεις όλων των Κυβερνήσεων, χωρίς να γνωρίζουμε με βεβαιότητα αν συνιστούσε δική τους κυρίαρχη επιλογή ή αν αποτελούσε εξωθεν επιβολή με βάση τους νεοταξικούς σχεδιασμούς της παγκοσμιοποίησης.

● **Η διαμόρφωση του νομικού καθεστώτος**

Ο νόμος για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, στην οποία θα στηρίζεται η κάρτα του πολίτη και είχε ψηφισθεί από το 2011 (ν. 3979/2011) τροποποιήθηκε πρόσφατα και συμπληρώθηκε με τον νόμο 4325/2015.

Στο αρχικό σχέδιο του νόμου αυτού είχε επιχειρηθεί από τον τότε Υπουργό Έσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Κατρούγκαλο η καθιέρωση και της κάρτας του πολίτη (άρθρο 16 σχεδίου νόμου που τέθηκε προς διαβούλευση από 17 έως 24 Μαρτίου 2015). Λόγω του πλήθους των αρνητικών σχολίων που συγκέντρωσε το συγκεκριμένο άρθρο στη διαβούλευση (98% του συνόλου), αποσύρθηκε η πρόβλεψη για την κάρτα του πολίτη από το νομοσχέδιο που τελικά ψηφίσθηκε (άρθρο 10 Ν. 4325/11-5-2015). Παρέμεινε, όμως, και αποτελεί πλέον νόμο του κράτους όλο το αναγκαίο υπόβαθρο

για την λειτουργία της ως μέσο ηλεκτρονικής ταυτοποίησης των πολιτών. Η κάρτα του πολίτη θα εξασφαλίζει «τήν αναγκαία τεχνική διαλειτουργικότητα της υπηρεσίας της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης με συστήματα φορέων του δημοσίου ή του ιδιωτικού τομέα ...». Αυτό, η διασύνδεση αρχείων δηλαδή, συνιστά την ουσία της κάρτας και τον μεγαλύτερο κίνδυνο που αυτή έγκυμονεί. Τά υπόλοιπα χαρακτηριστικά της κάρτας θα μπορούν να ρυθμιστούν και με μία απλή Υπουργική Απόφαση, καθώς παρέχεται η απαραίτητη νομική εξουσιοδότηση: «Με κοινή απόφαση του Υπουργού Έσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, των κατά περίπτωση αρμόδιων Αναπληρωτών Υπουργών Έσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού καθορίζονται τα ειδικότερα τεχνικά και λεπτομερικά ζητήματα που αναφέρονται στη διασύνδεση των διαπιστευτηρίων και των αναγνωριστικών με βασικά μητρώα των φορέων του δημόσιου τομέα» (ν. 4325/11-5-2015 άρθρο 10).

Με την προσθήκη αυτή του νόμου για πρώτη φορά γίνεται διασύνδεση αρχείων από δημοσίους και ιδιωτικούς φορείς και συνεπώς ανοίγει ο δρόμος για σφαιρικό ηλεκτρονικό φακέλωμα των πολιτών, που θα γίνεται μέσω της κάρτας του πολίτη. Για πρώτη φορά η άσκηση συνταγματικών κατοχυρωμένων δικαιωμάτων του πολίτη, άστικών, άτομικών και πολιτικών, θα εξαρτάται πλέον από την παραλαβή ή όχι μίας Κάρτας.

● Τά χαρακτηριστικά και το περιεχόμενο της κάρτας

Η κάρτα του πολίτη, σύμφωνα με ταλάχιστα που έχουν ανακοινωθεί, θα περιλαμβάνει τον ΑΜΚΑ, τον ΑΦΜ, τον αριθμό δημοτολογίου και τον αριθμό της αστυνομικής ταυτότητας του κάθε πολίτη. Θα φέρει, επίσης, ένα «έξυπνο» μικροσίπ κατά πάσα πιθανότητα τεχνολογίας RFID.

Η τεχνολογία RFID είναι η πιο προηγμένη, που χρησιμοποιείται στις μέρες μας και έχει την δυνατότητα έντοπισμού του RFID τσίπ και εξ' αποστάσεως. Ο κάτοχος της κάρτας του πολίτη θα μπορεί να έντοπίζεται, λοιπόν, ανά πάσα στιγμή και όπου και αν βρίσκεται, γι' αυτό και οι ταυτότητες που χρησιμοποιούν RFID αποκαλούνται διεθνώς «ταυτότητες-καταδότες». **Τό πιο επικίνδυνο στοιχείο είναι ότι τά πιο προηγμένα RFID που χρησιμοποιούνται είναι επαναπρογραμματιζόμενα, έχουν την δυνατότητα επανεγγραφής, της προσθήκης, δηλαδή, και της αφαίρεσης δεδομένων σε αυτά.**

Είναι πασιφανές ότι η κάρτα του πολίτη δεν άφορ'ά τόσο στην καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς, όπως προσχηματικά υποστηρίζεται. Οι στόχοι αυτοί μπορούν να επιτευχθούν και με άλλα μέσα.

Τό βασικό ζητούμενο της κάρτας του πολίτη θα είναι να λειτουργήσει αποτελεσματικά μία «κοινή βάση για ηλεκτρονικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ πολιτών, επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών», τό καθολικό, δηλαδή φακέλωμα των πολιτών. Κι αυτό γιατί με την εφαρμογή της πολυχρηστικής αυτής έξυπνης κάρτας, της κάρτας του Πολίτη, τά στοιχεία των έπαφών και συναλλαγών θα αποθηκεύονται στό έξής σε μία κοινή βάση δεδομένων, με κωδικούς που θα αντιστοιχοῦν στόν καθένα από έμ'ας.

● Κίνδυνοι και απειλές

Η κάρτα του πολίτη δεν θα είναι μία απλή κάρτα, όπως οι υπόλοιπες που κυκλοφορούν. Δέν θα πιστοποιεί απλώς τό πρόσωπο ή κάποια ιδιότητα του κατόχου της, αλλά ταυτόχρονα θα παραχωρεί όλα τά στοιχεία και τίς συναλλαγές, που μέσω αυτής πραγματοποιούνται, στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων των υπολογιστών του συστήματος. Όλα αυτά τά δεδομένα θα αποστέλλονται από τό μικροσίπ της κάρ-

τας καί θά καταγράφεται πληθώρα πληροφορι-
ών γιά τήν προσωπική ζωή καί τήν δραστηριό-
τητα τών πολιτῶν, παραβιάζοντας κάθε ἔννοια
ἀπορρήτου καί ιδιωτικότητος.

Τίς πληροφορίες αὐτές θά τίς διαχειρίζονται
ἐντεταλμένα ἄτομα ὑψηλοῦ κύρους, ὑπεράνω
πάσης ὑποψίας καί «ἀδιάφθορα», ὅπως ἰσχυ-
ρίζονται αὐτοί πού θά τά ὀρίσουν. Εἶναι, ὅμως,
πασίφανές ὅτι τέτοια ἄτομα δέν μπορεῖ νά
ὑπάρξουν σέ καμμιά ἐποχή, πολύ περισσότερο
δέ σέ μιά ἐποχή σάν τήν δική μας, πού ἡ δια-
φθορά κυριαρχεῖ στήν δημόσια ζωή καί ὅπου
«ὅλα πωλοῦνται καί ὅλα ἀγοράζονται». Ἀπο-
τελεῖ, ἄλλωστε, καθημερινό φαινόμενο ἡ πα-
ράνομη διάθεση καταλόγων (οἱ λεγόμενες «λί-
στες») μέ προσωπικά δεδομένα τών πολιτῶν,
πού πωλοῦνται σέ τράπεζες, σέ ἐταιρεῖες, σέ
ἀσφαλιστικά γραφεῖα, σέ πολυκαταστήματα,
ἀκόμη καί σέ super markets.

Καμμιά ἀπολύτως ἐγγύηση δέν ὑπάρχει,

ἐπίσης, καί γιά τήν ἀσφάλεια τῶν δεδομένων
ἀπό ἄλλους παράνομους χρήστες, καθὼς ἔχει
ἀποδειχθεῖ διεθνῶς ὅτι κανένας κωδικός, ὅσο
ἀσφαλής καί ἂν εἶναι αὐτός, δέν εἶναι ἱκανός νά
ἐμποδίσει τοὺς χάκερς νά τόν «σπάσουν». Οἱ
χάκερς, ἄλλωστε, ἔχουν σπάσει τοὺς κωδικούς
καί ἔχουν μπεῖ στά ἀρχεῖα τοῦ ἀμερικανικοῦ
πενταγώνου, τῆς ΝΑΣΑ, τοῦ FBI, τοῦ γερμανι-
κοῦ συστήματος ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων κ.ἄ.

● **Ἡ ἀναξιοπιστία τοῦ πολιτικοῦ συστήματος**

Παρά τήν τεράστια σημασία τοῦ ὅλου ζη-
τήματος καί τίς συνέπειες πού θά ἔχει ἡ κάρ-
τα στήν προσωπική ἐλευθερία καί τήν ιδιωτική
ζωή τών πολιτῶν τηρεῖται ἀπόλυτη μυστικότητα
ἀπό τήν πλευρά τῶν ὑπευθύνων γιά τά χα-
ρακτηριστικά της καί τίς ἀκριβεῖς δυνατότητες
πού θά περιέχει.

*«Βλέπεις τί δικτατορία σκέφθηκε ὁ διάβολος! Στίς Βρυξέλλες ἔχουν ὁλόκληρο μέγαρο μέ τό 666, ὅπου στεγάζουν τό κομπιού-
τερ. Αὐτό τό κομπιούτερ μπορεῖ νά ἐλέγξει δισεκατομμύρια ἀνθρώπους... Ἐξομολόγηση ὅλοι μέ ἓνα κουμπί! Μερικοί Εὐρωπαῖοι
ἀντέδρασαν, γιατί φοβοῦνται παγκόσμια δικτατορία. Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ἀντιδροῦμε, γιατί δέν θέλουμε τόν Ἀντίχριστο, ἀλλά
φυσικά οὐτε τήν δικτατορία»».* (Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου Λόγοι Β', Πνευμ. Ἀφύπνιση, ἐκδ. Ἱ. Ἡσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστής
Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 182).

ID CARDS - IF YOU'RE NOT ON THEIR LIST YOU WON'T EXIST...

Διαφημιστικό σπότερ έναντίον τῶν ἠλεκτρονικῶν καρτῶν:

ID κάρτες. "Αν δέν βρίσκεσαι στή λίστα τους, δέν ὑπάρχεις!!!"

Καλούμαστε δηλαδή νά παραλάβουμε ἠλεκτρονικές ταυτότητες, χωρίς νά ἔχουμε ἐνημερωθεῖ ἐπίσημως σέ ποιὰ τεχνολογία θά στηρίζονται, τί δυνατότητες θά ἔχουν, τί κινδύνους θά ἐγκυμονοῦν καί ἂν καί μέ ποιόν τρόπο θά μπορούμε νά διαφυλαχθοῦμε ἀπό τούς κινδύνους αὐτούς. Δέν θά ἔχουμε, ἄλλωστε, τήν δυνατότητα νά γνωρίζουμε τό περιεχόμενο τῶν προσωπικῶν μας δεδομένων καί τῶν πληροφοριῶν πού θά περιέχονται στήν κάρτα αὐτή καί δέν θά μπορούμε νά διαπιστώσουμε τήν ἀκρίβειά τους.

Αὐτό ἐντείνει ἀκόμη περισσότερο τούς φόβους καί τίς ἀνησυχίες μας καί καθιστᾷ ἀκόμη πιά ἀναγκαία καί ἐπιτακτική τήν ἐνασχόληση τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν ἔγκαιρη καί ὑπεύ-

θυνη τοποθέτησή της πάνω στό τόσο κρίσιμο αὐτό ζήτημα, χωρίς νά ἐπαναπαύεται στίς μεγάλοστομες διαβεβαιώσεις τῶν πολιτικῶν. Εἶναι χαρακτηριστική, ἄλλωστε, ἡ ἀδιαφάνεια πού παγίως τηρεῖται ἀπό ὅλους τούς κυβερνητικούς παράγοντες ὡς πρός τό ζήτημα αὐτό. **Οὐδέποτε δόθηκαν στίς ἀρμόδιες συνοδικές ἐπιτροπές, πού κατά καιρούς συγκροτήθηκαν, τά ἀκριβή στοιχεῖα καί χαρακτηριστικά, οἱ τεχνικές προδιαγραφές τῆς κάρτας τοῦ πολίτη, παρά μόνον γενικότητες καί τά συνήθη εὐχολόγια. Οὐδέποτε, ἐπίσης, δηλώθηκε μέ σαφήνεια ἂν θά περιέχεται σ' αὐτή, μέ ὅποιαδήποτε μορφή, ὁ ἀριθμός τοῦ Ἀντιχρίστου 666.**

Γι' αὐτό θά πρέπει ἡ Ἐκκλησία μέ δική της εὐθύνη καί πρωτοβουλία νά ἀναθέσει σέ εἰδι-

κούς έπιστήμονες, καταρτισμένους, άνεξάρτητους, άντικειμενικούς καί άξιόπιστους, νά μελετήσουν τίς τεχνικές προδιαγραφές τής κάρτας τοῦ πολίτη, αλλά καί δείγμα τής ίδιας τής κάρτας, καί νά αποφανθοῦν μέ απόλυτη βεβαιότητα άν περιέχεται ὁ αριθμός 666.

Σέ διαφορετική περίπτωση δέν θά πρέπει νά δείξουμε καμμία έμπιστοσύνη στίς ὅποιες κυβερνητικές έγγυήσεις καί ύποσχέσεις. Έχει, άλλωστε, καταστεί τόσο άναξιόπιστο τό πολιτικό μας σύστημα στό σύνολό του, πού ὅποιαδήποτε κυβερνητική δέσμευση δέν μπορεῖ σέ καμμία περίπτωση νά ληφθεῖ σοβαρά υπόψη.

● **Ἀντιδράσεις τής Ἐκκλησίας καί έπισήμων έκκλησιαστικῶν φορέων καί προσώπων**

Ἡ Ἐκκλησία τής Ελλάδος, οἱ κληρικοί καί μοναχοί, ὁ θεολογικός κόσμος καί συνολικά τό ὀρθόδοξο πλήρωμα, καθ' ὅλη τήν διάρκεια αὐτῶν τῶν ἐτῶν, προέβαλαν σθεναρή αντίδραση στήν σχεδιαζόμενη φαλκίδευση τῶν ἐλευθεριῶν, στόν ὑποβιβασμό καί τήν ἀριθμοποίηση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τήν ἐπιβολή τοῦ ἡλεκτρονικοῦ φακελώματος καί πρωτίστως στήν σύνδεση ὅλων αὐτῶν μέ τήν χρήση τοῦ ἀριθμοῦ 666 στίς νέες ἡλεκτρονικές ταυτότητες καί τήν κάρτα τοῦ πολίτη.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ελλάδος μέ τήν ὑπ' ἀριθ. 2461/1998 ἐγκύκλιό της τόνιζε μεταξύ ἄλλων πῶς «*ἐάν ἐπομένως καί ἐφ' ὅσον οἱ νέες ταυτότητες μέλλουν νά χρησιμοποιήσουν σάν κωδικό ἀριθμό ἀναγνώσεως τους ἀπό ἡλεκτρονικά μηχανήματα τό δυσῶνυμο καί ἀπαράδεκτο ἀριθμό 666, τότε ἡ Ἱερά Σύνοδος θεωροῦσα ὅτι παραβιάζεται ἡ θρησκευτική συνείδηση τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν, συνιστᾷ στούς πιστούς νά μήν δεχθοῦν τίς νέες ταυτότητες*».

Αλλά καί σέ πιό πρόσφατη ἀναφορά της γιά

τό ἴδιο ζήτημα ἡ Ἱερά Σύνοδος, στό Ἀνακοινωθέν τῆς 17-11-2010 τόνιζε κατηγορηματικά:

«Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὑποχρεωμένη νά διαφυλάττῃ τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου καί νά ὑπερασπίζεται τήν ἀκεραιότητα τῆς πίστεως. Γι' αὐτό:

α) Ἡ “Κάρτα τοῦ Πολίτη” δέν πρέπει νά περιέχῃ κατ' οὐδένα τρόπο, ἐμφανῆ ἢ ἀφανῆ, τόν ἀριθμό “666”.

β) Ἐπίσης κατ' οὐδένα τρόπο πρέπει μέ αὐτή νά παραβιάζονται οἱ προσωπικές ἐλευθερίες».

Τήν ἴδια ἀντίθεση ἐξέφρασε ἐπανειλημμένως μέ ἀνακοινώσεις της καί ἡ Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐκφράζοντας ἀπό τό 1997 ἀκόμα τήν ἀντίθεσή της στό ἡλεκτρονικό Σύστημα Πληροφοριῶν Σένγκεν καί τό ἡλεκτρονικό φακέλωμα σέ συνδυασμό μέ τήν χρήση τοῦ ἀριθμοῦ 666, καθώς ἔχει τήν δυνατότητα «*νά χρησιμοποιηθεῖ καί ἀπό ἀντιχριστιανικές δυνάμεις μέ ἀπώτερο σκοπό τήν ἐπιβολή μίας παγκόσμιας πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καί κατόπιν πνευματικῆς δικτατορίας, ὅπως αὐτή περιγράφεται καί στό δέκατο τρίτο κεφάλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως*». Ἀντίθετα μᾶλλον, ἡ σημερινή πρόοδος τῆς τεχνολογίας καί πληροφορικῆς καί ἡ διεθνῆς προώθηση τέτοιων συστημάτων πληροφοριῶν εἶναι αὐτά πού κάνουν κατανοητή καί πραγματοποιήσιμη τήν ὄντως ἐφιαλτική αὐτή περιγραφή τοῦ *Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη*» (Ἀποφάσεις τῆς ΕΔΙΣ τῆς 20^{ῆς} Μαΐου καί 2^{ας} Ἰουνίου 1997).

Ἐπιθυμεῖ, ἐπίσης, μέ τήν ἴδια ἀνακοίνωσή του, τό Ἅγιον Ὁρος, «*νά διαμηνύσει τή ζωντανή ἀνησυχία του γιά τόν ἀπτό πλέον κίνδυνο ἐνός θεσμοθετημένου καί γενικοῦ ἡλεκτρονικοῦ φακελώματος μέ ὅλες τίς προαναφερθεῖσες ἀρνητικές συνέπειες γιά τή θεόδοτη ἐλευθερία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί τήν “ἐν Χριστῷ” σωτηρία του*».

Ὅπως γίνεται ἀντιληπτό ἀπό τό περιεχόμενο καί τό γενικό πνεῦμα τῶν ἐγκυκλίων καί τῶν

ἀνακοινώσεων τονίζεται ἐξίσου ὁ κίνδυνος τόσο τῆς χρήσης τοῦ ἀριθμοῦ 666 ὅσο καί αὐτός τοῦ ἠλεκτρονικοῦ φακελώματος καί τῆς περιστολῆς τῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ γενική αὐτή ἀρχή διέπει ὅλο τὸ φάσμα τῶν ἀντιδράσεων πού ἐκδηλώθηκαν τίς τελευταῖες τρεῖς δεκαετίες.

Τόνιζε, μεταξύ ἄλλων, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό Ἀνακοινωθέν τῆς 9^{ης} Μαρτίου 1993 ἀναδεικνύοντας τοὺς κινδύνους τῶν ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων, ὅταν ἀκόμη περιεῖχαν ἠλεκτρονικές μαγνητικές λωρίδες καί ὄχι τὰ ἐξυπνα μικροσίπ (RFID) τελευταίας τεχνολογίας: «...ἐν ὧσι μάλιστα τῶν ἀπεριορίστων δυνατοτήτων τῆς νέας ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας εἴτε πρὸς ὑποκλοπὴν στοιχείων, εἴτε πρὸς συνδυασμὸν των, ...**ὑπάρχει ἡ δυνατότης μιᾶς ἐφιαλτικῆς ἀπειλῆς κατὰ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ πολίτου.** Ἡ ἀπειλή αὐτή καθίσταται εὐκολοδιάκριτος ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπαρξὶς τῆς νέας ἠλεκτρονικῆς λωρίδος εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν νέων ταυτοτήτων, ἡ μέλλουσα νὰ περιλαμβάνη προσωπικά στοιχεῖα τοῦ κατόχου, ἀόρατα διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ καί ἐπομένως ἄγνωστα εἰς τὸν κάτοχον, δυνάμενα νὰ ἀναγνωσθοῦν μόνον ἀπὸ τὰ εἰδικὰ ἠλεκτρονικά ὄργανα τοῦ κράτους.

Ἐν ὧσι τῶν ἀνωτέρω ἡ Ἐκκλησία ἐκφράζει λίαν σοβαράς ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐκδόσεως τῶν τοιούτων ἐπικινδύνων διὰ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας ταυτοτήτων....».

Στό ἴδιο μῆκος κύματος κινεῖται καί ἡ Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους:

«Ὁ Ἀγιορειτικός Μοναχισμός, ὡς πνευματικὴ ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς Ἐκκλησίας καί θεματοφύλαξ τῶν ἱερῶν παραδόσεων τοῦ Ἑθνους, θεωρεῖ χρέος του νὰ διαμηνύσει τὴν ζωηράν ἀνησυχίαν καί ἀγωνίαν του διὰ **τὸν κίνδυνον τῆς πνευματικῆς ἀλλοτριώσεως, τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ Ὁρθόδοξος πατρίς μας, καί διὰ τὴν καταχθόνιαν ἀπειλήν κατὰ τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὴν ὁποῖαν ἀπεργάζεται ἡ σύγχρονος ὀλέθριος σύμπραξις μαμω-**

νᾶ καὶ πληροφορικῆς. (Ἀνακοίνωσις τῆς Ἱεραῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους 5/18-3-1993).

Ἀλλὰ καί οἱ Ἱερές Μονές τῶν Ἀγίων Μετεώρων σέ ψήφισμά τους στίς 13-6-1997 διακηρύσσουν:

«... **ΑΡΝΟΥΜΕΘΑ νὰ παραλάβουμε τίς νέου τύπου ἠλεκτρονικές ταυτότητες μέ ἐνιαῖο κωδικοποιημένο ἀριθμό, εἴτε ὑπάρχει σ' αὐτές ὁ δυσώνυμος ἀριθμὸς 666 εἴτε δέν ὑπάρχει... Προτρέπουμε ἐπίσης καὶ συμβουλεύουμε νὰ ἀρνηθεῖτε, ὅταν κληθεῖτε, νὰ παραλάβετε τίς ἠλεκτρονικές ταυτότητες νέου τύπου, γιατί προετοιμάζουν καὶ διευκολύνουν τὸ δρόμο γιὰ τὸ τελικὸ σφράγισμα. Σφράγισμα πού ἰσοδυναμεῖ μέ ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ, προσχώρηση στό στρατόπεδο τοῦ Σατανᾶ χωρὶς δυνατότητα ἐπιστροφῆς καὶ πνευματικὸ θάνατο. Γι' αὐτό καὶ ἡ Γραφή τὸ ἀπαγορεύει.**

Τέλος σᾶς καλοῦμε νὰ ἀναλάβετε τὸν καλὸ ἀγῶνα τῆς ψυχραίμης καὶ σωστῆς ἐνημερώσεως κάθε ψυχῆς πού δέν γνωρίζει τὴν ἀλήθεια, ἀντιστεκόμενοι σθεναρῶς στίς ἐπικείμενες ἐξελίξεις, συμπαρτασσόμενοι στό κάλεσμα τῆς Ἐκκλησίας» (Ψήφισμα Ἱερῶν Μονῶν Ἀγίων Μετεώρων, 13-6-1997).

Ὁ λόγιος καὶ ὁμολογητὴς μακαριστὸς Γέροντας ἀρχιμ. Γεώργιος Καψάνης ἔγραφε:

«Θέλουν λοιπὸν νὰ μᾶς ἐπιβάλουν τὸ 666, καὶ μάλιστα σέ ἔγγραφο ἀπολύτως προσωπικὸ μας πού τὸ φέρουμε πάντα μαζί μας, ὅπως εἶναι τὸ δελτίον ταυτότητός μας.

Λέγουν μερικοὶ ἀφελῶς ὅτι τὸ 666 τῆς ταυτότητος ἢ καὶ τὸ πιθανολογούμενο χάραγμα στό χέρι ἢ στό μέτωπο δέν μποροῦν νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν τὴν ἀνεξίτηλη σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ πού ἐλάβαμε μέ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὸ Ἅγιο Χρίσμα.

Πράγματι δέν μποροῦν νὰ μᾶς τὴν ἀφαιρέσουν, ὅταν βιαίως μᾶς τὰ ἐπιβάλουν, δηλαδή ὅταν μᾶς δέσουν καὶ μᾶς σφραγίσουν, ἢ προσαρτήσουν ἐπάνω μας τίς ἠλεκτρονικές ταυτότητες.

“Όταν όμως μέ τήν θέλησή μας τά ἀποδεχθοῦμε, τότε βεβαίως θά ἀποστῇ ἀπό ἐμαῶς ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, διότι δέν ὡμολογήσαμε τόν Χριστό καί διότι ἀπό δειλία ἢ συμφέρον ἢ ἀδιαφορία ἢ καί ἀπό πνευματική ὀλιγωρία δεχθήκαμε τό σύμβολο τοῦ Ἀντιχρίστου.

“Ὅσοι λέγουν στόν εὐσεβῆ λαό “δέν πειράζει τό 666, πάρετε τίς ἠλεκτρονικές ταυτότητες”, δέν σκέπτονται τί εὐθύνη ἀναλαμβάνουν. Δέν προβληματίζονται μήπως ἔχουν λάθος καί ἔτσι γίνουν ἡθικοί αὐτουργοί ἀποστασίας τῶν Χριστιανῶν.

Δέν θά δεχθοῦμε ἠλεκτρονική ταυτότητα, διότι θεωροῦμε ὅτι ἐξευτελίζει τά πρόσωπά μας. Πῶς θά φέρουμε μαζί μας ἕνα ἔγγραφο πού θά γράφη πλῆθος πληροφοριῶν γιά μᾶς, πού θά μποροῦν νά διαβάσουν “Ἕλληνες καί ξένοι, ἐκτός ἀπό ἐμαῶς, καί μάλιστα πού θά μποροῦν ἀπό ἐπιτηδεῖους νά διαστραφοῦν εἰς βάρος μας; Καί ἀκόμη διότι, ἐάν περιέχῃ τό 666, θά τό θεωρήσουμε ἄρνησι τοῦ Χριστοῦ. Κανείς δέν ἐπιτρέπεται νά διακινδυνεύῃ τήν σωτηρία του». (Ἡλεκτρονικές ταυτότητες. Ὁρα γιά ὁμολογία ἢ ἄρνησι, ἐφημ. Ἐν Συνειδήσει, ἐκδ. Ἰ. Μ. Μεγάλου Μετέωρου, Αὐγούστος 1997, “Ἁγία Μετέωρα, σελ. 13).

Κατά ἀνάλογο τρόπο ἔχουν ἐκφράσει, ἐπίσης, τήν ἀποφασιστική ἀντίθεσή τους στό ἠλεκτρονικό φακέλωμα καί στήν χρήση τοῦ ἀριθμοῦ 666 στίς ἠλεκτρονικές ταυτότητες ἡ συντριπτική πλειοψηφία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καί θεολογικοῦ χώρου, πλειάδα Μητροπολιτῶν, Ἱερῶν Μονῶν, κληρικῶν, γεροντάδων καί μοναχῶν ἀπό τό “Ἅγιο” Ὅρος καί ἀπό Ἱερές Μονές τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, φορέων καί συλλόγων ὅπως ἡ ΠΕΘ, ὁ ΙΣΚΕ, ἡ ἀδελφότης Θεολόγων ὁ ΣΩΤΗΡ, ἡ Ἐνωμένη Ρωμαιοσύνη, ἡ Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν καί πολλοί ἄλλοι.

Ἰδιαίτερα ἡ Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν, ὑπό τήν συνετή καί ἐμπνευσμένη καθοδήγηση τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Σαράντη Σαράντου, δραστηριοποιεῖται ἔντονα καί μέ

μεγάλη ἐπιτυχία τά τελευταῖα χρόνια ἐνάντια στό ἠλεκτρονικό φακέλωμα καί τήν ἔκδοση ποικίλων ἠλεκτρονικῶν καρτῶν καί τῆς κάρτας τοῦ πολίτη. Ἐχει δέ προχωρήσει στήν συλλογή 100.000 καί πλέον ὑπογραφῶν ἀπό πολίτες πού ἀρνοῦνται τήν παραλαβή τῆς κάρτας τοῦ πολίτη. Σέ πρόσφατο (7-10-2015) κείμενό τους μάλιστα καλοῦνε «τόν Ἑλληνικό λαό νά ὑπερασπιστεῖ μέ κάθε νόμιμο μέσο τίς ἐλευθερίες του, νά μήν ὑποκύψει στόν ἐκβιασμό τῆς “Κάρτας” καί νά ἀρνηθεῖ τήν παραλαβή της γιατί τά διακυβευόμενα ἀγαθὰ εἶναι πολλά».

Ἡ Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν, στηριγμένη σέ ἕνα ἄρτιο ἐπιστημονικό ἐπιτελεῖο ὑπευθύνων καί συνεργατῶν, πραγματοποίησε συνέδρια, ἡμερίδες, ὁμιλίες, ἐκδόσεις ἐνημερωτικῶν κειμένων, παρεμβάσεις στήν Ἱερά Σύνοδο, στήν Κυβέρνηση κ.ἄ. Ταυτόχρονα ἀναλαμβάνει ἀνάλογη δραστηριότητα καί σέ ἄλλους καθοριστικούς τομεῖς πού ἀφοροῦν τήν ὀρθόδοξη πίστη καί τήν πατρίδα μας, ὅπως τά ζητήματα τοῦ οἰκουμενισμοῦ, τῆς ὀλιστικῆς ἱατρικῆς καί τῶν ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν, τῶν ἀποκρυφιστικῶν αἱρέσεων καί πρακτικῶν, τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στά σχολεῖα κ.λπ.

● Ταυτότητες ὑψηλῆς ἀσφάλειας

Καί ἐνῶ βρίσκεται σέ ἐξέλιξη ἡ διαδικασία ἔκδοσης τῆς κάρτας τοῦ πολίτη, ἡ προετοιμασία τῆς ὁποίας σύμφωνα μέ τόν Ἀναπληρωτή Ὑπουργό Ἑσωτερικῶν κ. Μπαλάφα θά ὀλοκληρωθεῖ στό τέλος τοῦ 2016, τίθεται αἰφνιδιαστικά (!) ζήτημα ἔκδοσης νέων ταυτοτήτων ἀπό τό Ὑπουργεῖο Προστασίας τοῦ Πολίτη καί ὄχι ἀπό τό Ὑπουργεῖο Ἑσωτερικῶν καί Διοικητικῆς Ἀνασυγκρότησης, πού σχεδιάζει τήν κάρτα τοῦ πολίτη.

Τό ὅλο ζήτημα προέκυψε κατά τήν πρόσφατη ἐπίσκεψη στήν Ἀθήνα, στίς 4 Δεκεμβρίου 2015, τοῦ Ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Τζόν Κέρι, ὁ

όποιος φέρεται νά ἄσκησε πιέσεις πρὸς τὴν ἐλληνική κυβέρνηση γιὰ νά κινήσει τίς διαδικασίες ἔκδοσης νέων ταυτοτήτων ὑψηλῆς ποιότητας καί ἀσφάλειας, πού θά περιέχουν βιομετρικά χαρακτηριστικά τοῦ κατόχου καί μικροτοίπ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ προβάλλουν τὸν φόβο γιὰ διελεύσεις τζιχαντιστῶν σέ Εὐρώπη καί Η.Π.Α. μέ πλαστά ἔγγραφα καί ἐπικαλοῦνται στοιχεῖα πού δείχνουν ὅτι περίπου 300 ἄτομα προσπάθησαν νά εἰσέλθουν στήν Ἀμερική τὸ 2013 καί τὸ 2014 μέ παραχαραγμένα ἐλληνικά διαβατήρια. Οἱ ἀρμόδιοι Ἀμερικανοὶ ἀξιωματοῦχοι θεωροῦν ὅτι τὰ πλαστά ἐλληνικά διαβατήρια πού ἐντοπίζονται κατὰ καιροὺς στὰ ἀμερικανικά σύνορα κατασκευάζονται μέ τὴ χρήση παραχαγαγμένων ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων.

Σύμφωνα μέ δηλώσεις ἀξιωματοῦχου τοῦ ὑπουργείου Προστασίας τοῦ Πολίτη οἱ ἀμερικανοὶ «ἐκτιμοῦν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ διαβατήρια φτιάχνονται μέ πλαστές ταυτότητες. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἴμαστε ἀπὸ τὰ λίγα κράτη-μέλη τῆς Ε.Ε. πού δέν ἔχουμε ταυτότητες ὑψηλῆς ποιότητας πού νά διασφαλίζουν τὴ γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου. Εἶναι ἓνα ζήτημα πού ἐκκρεμεῖ πολλὰ χρόνια καί ἀπασχολεῖ ἔντονα τοὺς Ἀμερικανούς. Εἶναι στίς προθέσεις μας νά τὸ δρομολογήσουμε ἀλλὰ χρειάζεται χρόνος καί χρήματα γιὰ ἓνα τόσο μεγάλο ἐγχείρημα. Μέχρι στιγμῆς δέν ἔχουν συσταθεῖ ἐπιτροπές γιὰ νά τὸ τρέξουν ἀλλὰ δέν ἀποκλείεται αὐτό νά γίνει σύντομα». (<http://www.thetoc.gr/politiki/article/piezoun-gia-nees-tautotites-upsilis-asfaleias-oi-ipa>).

Οἱ ταυτότητες ὑψηλῆς ἀσφάλειας, πού ἔχουν υἱοθετήσει οἱ περισσότερες χώρες τῆς Ε.Ε. περιέχουν τσιπάκι μέ μοναδικό κωδικό προσωπικῆς ταυτοποίησης (ID). Γιὰ τὴν κατασκευὴ τους χρη-

σιμοποιεῖται μὴ πλαστογραφήσιμη τεχνολογία, καθὼς δημιουργεῖται ἓνα εἰδικό φωτογραφικό μοτίβο ἐκτύπωσης μέ τὴ χρήση εἰδικοῦ τύπου μελάνης. Εἶναι ἀπόλυτα συμβατές μέ ὅλους τοὺς κανόνες ἀσφάλειας σέ Εὐρώπη καί ΗΠΑ καί ἔχουν ὅμοιο μέγεθος μέ αὐτὸ τῶν νέων ἐλληνικῶν διπλωμάτων ὁδήγησης.

Σχετικά δημοσιεύματα ἀναφέρουν, ἐπίσης, ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ταυτότητα θά ἔχει στό πίσω μέρος της καί barcode στό ὁποῖο «θὰ ἀναγράφονται προσωπικά δεδομένα ὅπως ἡ διεύθυνση κατοικίας, τὸ ποινικό μητρώο, τυχόν παραβάσεις τοῦ κώδικα κυκλοφορίας, πληροφορίες ἀεροπορικοῦ ταξιδιοῦ τὸν τελευταῖο καιρὸ καί -τυχόν- μεταναστευτικὸ στάτους» (<http://www.cnn.gr/news/ellada/story/18118/deka-eyro-tha-stoixizoun-oi-nees-taytotites>).

Εἶναι γνωστὸ, βεβαίως, ὅτι τὸ barcode (γραμμωτὸς κώδικας) περιέχει ὡς κωδικὸ τοῦ τὸν δυσώνυμο ἀριθμὸ 666 καί ἀκριβῶς αὐτὸ εἶχε προκαλέσει τίς ἔντονες καί μαζικὲς ἀντιδράσεις τῆς Ἐκκλησίας, πού περιγράψαμε συνοπτικά στό προηγούμενο κεφάλαιο.

Εἶναι πραγματικά παροιμιώδης ἡ ἀνακολουθία τῆς ἐλληνικῆς κυβέρνησης, καθὼς καί ὅλων τῶν προηγούμενων κυβερνήσεων, ἡ ἀπόλυτη σύγχυση στίς ἀποφάσεις, ἡ ἔλλειψη στοιχειῶδους ὀργάνωσης καί ἡ ἐντυπωσιακὴ εὐκολία μέ τὴν ὁποία δέχεται καί ἐκτελεῖ τίς ὅποιες νεοσταξικὲς ἐντολές τῶν Ἀμερικανῶν καί τῶν ὑπολοίπων κοσμοκρατόρων. Τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς κάνει ἀκόμη πιὸ ἐπιφυλακτικούς καί δύσπιστους στίς ἐξαγγελίες καί τίς ὅποιες διαβεβαιώσεις τῶν ἐκάστοτε κυβερνώντων καί εἰδικά ὅταν ἀφοροῦν τόσο κρίσιμα πνευματικὰ ζητήματα.

Δ'. ΑΧΡΗΜΑΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τίς τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, μία ραγδαία αύξηση των ηλεκτρονικών συναλλαγών και μία αντίστοιχη εγκατάλειψη της χρήσεως μετρητών. Τό γεγονός αυτό ανατρέπει οικονομικές συνήθειες και δεδομένα, που καθιερώθηκαν ιστορικά και ισχύουν έδω και δυόμισυ χιλιετίες και μās εισάγει με γοργούς ρυθμούς σε μία έντελως νέα κατάσταση, σ' αυτή της άχρηματης οικονομίας και κοινωνίας.

Τήν προοπτική της βίαιης αύτης επιβολής της άχρηματης κοινωνίας βιώσαμε έντονα και βιώνουμε ακόμη ως χώρα με τον έλεγχο κεφαλαίων, τά λεγόμενα capital controls, που επιβλήθηκαν έδω και μερικούς μήνες και συνεχίζουν νά βρίσκονται σε εφαρμογή.

Η χρήση της κάρτας διαφημίζεται ως εύχρηστη διευκόλυνση σε όλες τις δραστηριότητες του σύγχρονου ανθρώπου.

Δέν είναι, άλλωστε, τυχαίο ότι τήν εφαρμογή των capital controls διαδέχτηκε μία σειρά μέτρων του Υπουργείου Οικονομικών –πρωτοφανής σε πυκνότητα και ταχύτητα–, που επιφέρει σαρωτικές αλλαγές στον τρόπο και τά μέσα οικονομικών συναλλαγών των πολιτών με άπώτερο σκοπό τήν κατάργηση των μετρητών και τήν καθολική χρήση του πλαστικού χρήματος.

Όλα αυτά τά μέτρα εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο της λεγόμενης ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, στην συλλογή και διασταύρωση των προσωπικών δεδομένων, πληροφοριών και στοιχείων των πολιτών που θά άποτυπωθοούν συνολικά και θά είναι διαχειρίσιμα μέσω της κάρτας του πολίτη, ή όποια πρόσφατα εξαγγέλθηκε από τον Υπουργό Έσωτερικών και προετοιμάζεται με ταχείς ρυθμούς.

Πρόσφατα, και μετά από άλλεπάλληλες αλλαγές, έπανατοποθετήσεις, ύπαναχωρήσεις, άντιφάσεις, διαψεύσεις και άθετήσεις δηλώσεων, δηλωτικές της σύγχυσης και της άναξιοπιστίας των κυβερνώντων, άνακοινώθηκαν από τό Υπουργείο Οικονομικών τά νέα μέτρα για τήν διασύνδεση του άφορολόγητου όρίου εισοδήματος των μισθωτών και των συνταξιούχων με τίς δαπάνες που έξοφλοούνται μόνον με πλαστικό χρήμα (πιστωτικές και χρεωστικές κάρτες) ή ηλεκτρονική τραπεζική συναλλαγή, που προβλέπεται νά ισχύσουν τελικά από τό 2017.

Η επιβολή αύτης του νέου μοντέλου οικονομικών συναλλαγών επιφέρει βαρύτατες συνέπειες και παραβιάζει βάναυσα τίς άτομικές έλευθερίες, θίγει συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών και όδηγεϊ στον καθολικό έλεγχο της ιδιωτικής τους ζωής.

Διάφορες κάρτες που αντικαθιστούν τη συμβατική χρήση των μετρητών στις οικονομικές συναλλαγές.

✓ Τί είναι η άχρηματη κοινωνία

Μέ τον όρο άχρηματη κοινωνία εννοούμε την ολοκληρωτική κατάργηση της χρήσεως μετρητών στις οικονομικές συναλλαγές των πο-

λιτών και την πλήρη αντικατάστασή τους με άυλα και ηλεκτρονικά μέσα, δηλαδή με συναλλαγές μέσω των ποικίλων καρτών (πιστωτικών, χρεωστικών, προπληρωμένων), έπιταγών, συναλλαγματικών, e-banking λογαριασμών κ.λπ. Δεν χρησιμοποιούμε δηλαδή νομίσματα για τις συναλλαγές μας, αλλά ή αντίστοιχη αξία των νομισμάτων αυτών είναι κατατεθειμένη και συμπεριλαμβάνεται σέ ένα ψηφιακό μέσο (κάρτα, κινητό τηλέφωνο, ηλεκτρονικό υπολογιστή κ.ά), τό λεγόμενο ψηφιακό πορτοφόλι. Στην εξέλιξή τους όλα αυτά πρακτικά σημαίνουν ότι αυτό που άποκαλοΰμε πραγματικό χρήμα και οι άλλες οικονομικές αξίες (χρυσός, άσήμι, τίτλοι, όμόλογα κ.λπ.) σταδιακά άδρανοποιούνται και αντικαθίστανται μέ τό λεγόμενο πλαστικό χρήμα και μελλοντικά μέ ένα εικονικό ψηφιακό νόμισμα, ως τό μόνο άποδεκτό μέσο συναλλαγής σέ παγκόσμιο επίπεδο.

Στήν ίδια φιλοσοφία κινεΐται και τό λεγόμενο ψηφιακό πορτοφόλι μέ εύρύτατη διάδοση στήν χρήση του τά τελευταΐα χρόνια, καθώς επίσης και ή εισαγωγή και σταδιακή καθιέρωση του λεγόμενου ψηφιακού ή εικονικού νομίσματος.

Οι άγορές και συναλλαγές μέσω διαδικτύου έχουν, άλλωστε, αύξηθεΐ μέ γεωμετρική πρόοδο και τό ψηφιακό νόμισμα φαντάζει ως ή άπόλυτη έπιλογή του μέλλοντος. Όλοένα και περισσότεροι οικονομολόγοι και άναλυτές άσχολούνται μέ τήν περίπτωση αυτό τό νέο μέσο συναλλαγών νά αντικαταστήσει τά συμβατικά νομίσματα, άκόμη και τά πλέον ισχυρά, όπως τό δολάριο και τό ευρώ.

Τό σημαντικό μάλιστα είναι ότι ή άχρήματη κοινωνία έπιβάλλεται τεχνητά, παρότι δεν άποτελεΐ τήν πρώτη και κύρια προτίμηση των καταναλωτών. Όπως βεβαιώνει ό Καρλ-Λούντβιχ Τίλε, μέλος του διοικητικού συμβουλίου τής κεντρικής τράπεζας τής Γερμανίας «σχεδόν τό 80% των συναλλαγών έξακολουθεΐ νά γίνεται μέ μετρητά, ενώ ή αξία των μετρητών

αυτών αντιστοιχεί στο 53% όλων των συναλλαγών σε χρήμα. Τα μετρητά, σημείωσε ο Τίλε, είναι και θα παραμείνουν η μέθοδος πληρωμής που προτιμούν κάποιοι καταναλωτές. Ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να επιλέγει το εργαλείο που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του. Όπως είπε ο Ντοστογιέφσκι το 1861: **“Το χρήμα είναι ελευθερία κομμένη σε νομίσματα”**, κατέληξε ο Γερμανός τραπεζίτης». (<http://www.nooz.gr/economy/kai-o-ntostogiefski-sta-epixeirimata-uper-ton-metricon>)

✓ Τό ψηφιακό νόμισμα - BitCoin

Ένα από τα πιο διαδεδομένα ψηφιακά οικονομικά νομίσματα και το μεγαλύτερο σε όγκο συναλλαγών είναι το BitCoin. Αντί για τις κεντρικές τράπεζες, οι έκτυπωτικές μηχανές των BitCoin βρίσκονται σε κάθε υπολογιστή που έχει συγκεκριμένες δυνατότητες. Ο υπολογιστής «κόβει» νόμισμα επιλύοντας εξαιρετικά δύσκολα μαθηματικά προβλήματα, τα οποία γίνονται όλο και πιο δύσκολα για να διασφαλιστεί η νομισματική κυκλοφορία.

Τα BitCoin δεν έχουν υλική υπόσταση και φυλάσσονται στο ψηφιακό “πορτοφόλι” κάθε χρήστη. Το βασικό τους χαρακτηριστικό είναι ταυτόχρονα και η βασική τους διαφορά με τα συμβατικά νομίσματα: δεν έχουν κεντρικό έλεγχο και η λειτουργία τους βασίζεται στην επικοινωνία των υπολογιστών μεταξύ τους, μέσω του διαδικτύου.

✓ Τά εμφυτεύσιμα chips

Πιστεύουμε πως δεν είναι πλέον δύσκολο να φανταστούμε την συνέχεια στην πορεία και την εξέλιξη της αχρήματης κοινωνίας. Το ψηφιακό πορτοφόλι θα μεταλλαχθεί και θα ενσωματωθεί σε ένα εμφυτευμένο σε κάθε χρήστη υποδόριο μικροσίπ. Ήδη από τα τέλη του 2004 ο Αμερικανικός Όργανισμός Τροφίμων και

Φαρμάκων (FDA) ένεκρινε την εμπορική εκμετάλλευση του VeriChip, ενός μικροσίπ που θα τοποθετείται υποδόρια και θα περιέχει όλο το ιατρικό ιστορικό του ατόμου που τό φέρει. «Η A Digital Solutions, κατασκευάστρια του VeriChip αναφέρει ότι το σίπ μπορεί να σώσει ζωές και να περιορίσει τα ιατρικά λάθη. Ταυτόχρονα, εύελπιστεϊ ότι η ιατρική χρήση του μικροσίπ θα κάνει την κοινή γνώμη πιο δεκτική στην ιδέα της υποδόριας τοποθέτησης ηλεκτρονικών ταυτοτήτων για λόγους ασφάλειας και ελέγχου της πρόσβασης σε όρισμένα μέρη που χρήζουν απόλυτης ασφάλειας». (Έγκρίθηκε το υποδόριο σίπ, Η Καθημερινή, 15-10-2015 <http://www.kathimerini.gr/197477/article/epikairothta/kosmos/-egkri8hke-to-ypodorio-tsip>).

Τά υποδόρια μικροσίπ ταυτοποίησης μέσω ραδιοσυχνότητων (RFID) θα μπορούσαν, σύμφωνα με τους ειδικούς, εκτός από την κάλυψη ιατρικών αναγκών να προσφέρουν διευκολύν-

Δείγματα από εμφυτεύσιμα chips που ήδη έχουν δοκιμαστεί και σε ανθρώπινο σώμα.

σεις καί στον εργασιακό ή ακόμη καί στον προσωπικό χώρο των χρηστών τους. Μπορούν δέ κυρίως νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς μέσο εισόδου, ὡς κλειδί γιά τήν εἴσοδο σέ ψηφιακά δεδομένα.

Εἶναι, ἄλλωστε εὐρύτατα παρατηρημένο στον χώρο τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας καί ιδιαίτερα τῶν ἠλεκτρονικῶν συναλλαγῶν ἡ σταδιακή ἐγκατάλειψη τῶν κωδικῶν ἀσφαλείας εισόδου στά δεδομένα καί ἡ ἀντικατάστασή τους μέ βιομετρικούς ἐλέγχους ἀσφαλείας καί μέ χρήση μικροσίπ ταυτοποίησης μέσω ραδιοσυχνότητων (RFID).

✓ Τά ἠλεκτρονικά ἐγκλήματα

Οἱ ἠλεκτρονικές συναλλαγές καί ἡ ἀχρήματη κοινωνία προπαγανδίζονται κατά κόρον ὡς τό πιό πρόσφορο μέσο γιά τόν περιορισμό τῶν κλοπῶν καί τῶν κινδύνων πού διατρέχουν οἱ χρήστες τῶν μετρητῶν.

Πρόκειται γιά ἕνα μεγάλο καί καλά ὀργανωμένο ἀληθοφανές ψέμα. Κι αὐτό γιατί εἶναι γνωστή καί δεδομένη ἡ τεράστια ἀνασφάλεια καί τά ἠλεκτρονικά ἐγκλήματα πού ἀποτελοῦν πλέον κατεστημένο στίς μέρες μας.

Πρόσφατα μάλιστα «ἡ ὁμάδα *hacker Armada Collective* ἔχει ἀναστατώσει τό σύστημα *e-banking* τριῶν ἐλληνικῶν τραπεζῶν... Ὡστόσο αὐτή δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἡ συγκεκριμένη ὁμάδα ἀπειλεῖ τράπεζες. Οἱ *Armada Collective* ἔκαναν τήν ἐμφάνισή τους τόν Ὀκτώβριο, ὅταν μέσω *e-mail* ζητοῦσαν λύτρα σέ *bitcoins* προκειμένου νά μήν χακάρουν ἐλβετικές ἐταιρεῖες». (<http://www.enikos.gr/economy/355593,Epi8eseis-apo-toys-hacker-Armada-Collective-dexetai-to-e-banking-ellhnikwn-tra.html>).

Εἶναι, ἄλλωστε, παγκοσμίως γνωστό καί πανθομολογούμενο ὅτι κανένα σύστημα ἀσφαλείας τῶν πληροφοριῶν πού περιέχει ἕνα *H/Y* δέν εἶναι ἀπόλυτα ἀσφαλές. Δέν ὑπάρχει

οὔτε ἕνα «κλειδί ἀσφαλείας», οὔτε ἕνα «φίλτρο προστασίας» (*Fire Wall*) πού νά μήν ἔχει «σπάσει» ἀπό εἰσβολεῖς (*Hackers*). Μιά πολύ σημαντική μελέτη σέ ἐπίπεδο διευθυντῶν ἀσφαλείας ἀνωνύμων ἐταιρειῶν στίς ΗΠΑ γιά τά ἐγκλήματα τῶν *H/Y* μᾶς ἐπιβεβαιώνει πόσο τρωτές εἶναι οἱ ἠλεκτρονικές «*Τράπεζες Πληροφοριῶν*» (*Data Banks*). «*Τό 98,5% τῶν ἐρωτηθέντων ἀναφέρει ὅτι εἶχε πέσει θύμα καί τό 43,3% δέχεται ὅτι εἶχε πέσει θύμα πάνω ἀπό 25 φορές*»! Στήν ἴδια μελέτη ἀναφέρεται ὅτι ἐπιβεβαιώνεται ὁ μελλοντολόγος *Alvin Toffler* ὅτι «*τό πλέον συχνά κλεπτόμενο ἐμπόρευμα εἶναι οἱ πληροφορίες*» (*Ἀστυνομική Ἐπιθεώρηση*, Φεβρουάριος 1997, σελ. 72-77). Εἶναι δέ γνωστό ὅτι ἔχουν «σπάσει» κωδικοί ἀσφαλείας τῆς ΝΑΣΑ, τοῦ ἀμερικανικοῦ Πενταγώνου, Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, Ἐταιρειῶν κ.λπ.

Μέ βάση ὅλα αὐτά, πού ἐντελῶς δειγματοληπτικά μόνον ἀναφέραμε, ἀποδεικνύεται ξεκάθαρα τό πόσο ὑποκριτική καί προσχηματική εἶναι ἡ ἐπὶ κλήση τῆς καταπολέμησης τῆς ἐγκληματικότητας καί τῆς ἀσφάλειας τῶν συναλλαγῶν γιά τήν σχεδιαζόμενη ἀναγκαστική ἐπιβολή τοῦ πλαστικοῦ χρήματος καί τῆς ἀχρήματης κοινωνίας.

✓ Ἡ δῆθεν πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς

Ἐνα ἐξίσου σαθρό ἐπιχείρημα, πού ἐπίσης χρησιμοποιεῖται κατά κόρον εἶναι ἡ περιβόητη πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς, πού δῆθεν θά ἐπιτευχθεῖ μέσω τῆς χρήσης τοῦ πλαστικοῦ χρήματος. Εἶναι ὅμως σαφές ὅτι οἱ ρυθμίσεις ἀφοροῦν τούς ἀπλούς καταναλωτές, μισθωτοὺς καί συνταξιούχους πού σηκώνουν πάντα ὅλο τό φορολογικό βάρος καί ὑφίστανται τεράστιες περικοπές στά εἰσοδήματά τους. **Ἀντίθετα τά μεγάλα ἀδήλωτα ἀφορολόγητα εἰσοδήματα, πού βρίσκονται κατατεθειμένα σέ τράπεζες τοῦ ἐξωτερικοῦ καί περιλαμβάνονται στίς**

ποικίλες «λίστες» ούδέποτε άνιχνεύονται και ούδέποτε τιμωροϋνται οι κάτοχοί τους. Τά νέα μέτρα θά άφοροϋν και πάλι τά μικρά και μεσαία εισοδήματα, ενώ οι μεγαλοκαταθέτες, οι κεφαλαιοϋχοι, οι κάτοχοι τών offshore εταιρειών, οι τοκογλύφοι και οι μεγαλοαπατεώνες θά βρίσκουν και πάλι τούς τρόπους για νά φοροδιαφεύγουν.

Είναι φανερό ότι μέ έναν τεχνητό και προσηματικό τρόπο έπιχειρεΐται νά ταυτιστούν οι χρήστες μετρητών μέ τούς φοροδιαφεύγοντες και οι χρήστες πλαστικού χρήματος μέ τούς έντιμους πολίτες, πού άποδίδουν τούς φόρους τους. Πρόκειται όλοκάθαρα για τήν νεοεποχίτικη τακτική τής άντιστροφής τής αλήθειας και τής προβολής τοϋ ψεύδους ως μίας νέας τεχνητής αλήθειας. Είναι ή ίδια αυτή νεοεποχίτικη τακτική τής στοχοποίησης και τής ένοχοποίησης, τοϋ χαρακτηρισμοϋ και τοϋ στιγματισμοϋ όλων τών άντιφρονούντων μέ στόχο τήν τελική έξουδετέρωσή τους. Είναι ή γνωστή νεοεποχίτικη τακτική τής δημιουργίας είκονικών καταστάσεων και τεχνητών παραδείσων, πού κρύ-

βουν στο βάθος τους μία άληθινή κόλαση.

Η σημερινή τραγική παγκόσμια οικονομική κρίση, άλλωστε, δέν είναι παρά τό άποτέλεσμα τής θεωρητικής εϋημερίας πού έφερε τό πλασματικό χρήμα. Μία σειρά από είκονικές καταστάσεις λογιστικοϋ τύπου, χωρίς πραγματικό άντίκρουσμα, δημιούργησαν χάρτινους οικονομικούς πύργους και πυραμίδες, τήν κατάρρευση τών όποίων βιώνουμε σήμερα. Παντοϋ πλασματικές καταστάσεις, παντοϋ «άέρας» και «φοϋσκες», στά χρηματιστήρια, στά όμόλογα, στίς υπεραξίες. Καινοφανείς όροι και έννοιες δημιουργοϋνται, άκατανόητες ως πρός τόν τρόπο λειτουργίας τους. Άκοϋμε για τίς περιβόητες άγορές, για τά περίφημα Funds (φάντς), για άμοιβαία κεφάλαια, για παράγωγα, για σπρέντς, για swaps (σουάπς), για άσφάλιστρα κινδύνου και για τόσα άλλα πού καταλήγουν νά κάνουν βαθύπλουτους και πανίσχυρους τούς έμπνευστές τους και νά φτωχοποιοϋν τά κράτη και τούς λαούς, ώστε νά δεχθοϋν πιό εύκολα και πιό γρήγορα τίς ήλεκτρονικές άλυσίδες τής χειραγώγησής τους.

Μηχάνημα άποδοχής καρτών (POS).

Χρησιμοποιεΐται για τήν άποδοχή και πραγματοποίηση συναλλαγών μέ πιστωτικές, χρεωστικές και προπληρωμένες ήλεκτρονικές κάρτες. Κυκλοφοροϋν και χρησιμοποιοϋνται διάφοροι τύποι και πιό σύγχρονα μοντέλα, μικρότερα και "πρακτικότερα".

✓ 'Η προσωπική μας ευθύνη

Είναι δεδομένο ότι η αίφνιδιαστική έκδήλωση της σημερινής τραγικής κρίσης που βιώνουμε είναι η αποκορύφωση μίας ολόκληρης σειράς σχεδιασμένων και στοχευμένων μεθόδων που εφαρμόστηκαν τις τελευταίες δεκαετίες στην πατρίδα μας. Η καθολική, δηλαδή, απαξίωση των παραδόσεων, η αποχριστιανοποίηση του κράτους και της κοινωνίας μας, η νομιμοποίηση των ήθικων παρεκτροπών, η επιχείρηση της έθνικης και εθνολογικής μας μεταλλάξεως, η επιβολή της πολυπολιτισμικότητας και του συγκρητισμού είναι όλα όσα προηγήθηκαν, ώστε να άμβλυνθούν οι συνειδήσεις και να καμφθούν οι πνευματικές αντιστάσεις και τα αντισώματα του λαού μας.

Είναι, όμως, αλήθεια ότι στά αλλότρια αυτά κελεύσματα έχουμε ενδώσει άσυγχωρητα και έμεϊς οι ίδιοι. Παγιδευτήκαμε αδιάκριτα στά ψευδοδιλήμματα της εύημερίας, της ανάπτυξεως, της προόδου, της ασφάλειας. Αποδεχτήκαμε αμέλειες την εύμάρεια, την άνεση, την πολυτέλεια, την εύδαιμονία και την επίπλαστη εύτυχία που μάς προσέφεραν. Έπενδύσαμε στις εύκολες λύσεις, στις εύκαιρες της στιγμής, στον γρήγορο και άκοπο πλουτισμό, στον τζόγο. Και μετατρέψαμε την κοινωνία και την χώρα μας σέ ένα άπέραντο ανταλλακτήριο στοιχημάτων ανάγοντας τό τζάκ-πότε του ΛΟΤΤΟ σέ ύψιστο όραμα και επιδίωξη. Γίναμε ύλόφρονες και εύδαιμονιστές και θέσαμε τον οικονομικό παράγοντα, την οικονομική εύημερία ως την μόνη ένασχόληση, την άπόλυτη προτεραιότητα στην ζωή μας.

Χάσαμε την αίσθηση του μέτρου στην ζωή, στις άπολαύσεις, στις δραστηριότητες, στις έκδηλώσεις, στις επιδιώξεις, στά κέρδη. Ξεχάσαμε την παράδοσή μας, ξεχάσαμε την πίστη μας, ξεχάσαμε την πατρίδα μας, την Ελλάδα μας! Γιατί, όπως μάς λέει ο Φώτης Κόντογλου: «Όποιος μετρά την εύτυχία και την χαρά της

ζωής μέ τά χοντροειδή μέτρα της ύλικής καλοπέρασης, δέν θά καταλάβει τίποτα άπ' την Ελλάδα».

Βιώνοντας αυτήν την τόσο τραγική και όδυνηρή πραγματικότητα, είναι κατεπείγουσα άνάγκη, σύν Θεώ και διά πρεσβειών της Κυρίας ήμών Θεοτόκου, γιά τον έπανευαγγελισμό και την άνάνηψή μας, γιά την ύπαρξιακή μετάνοιά μας ώστε νά έλκύσουμε την χάρη και τον άγιασμό του Θεού. Είναι κατεπείγουσα άνάγκη νά βρούμε την δύναμη και τό κουράγιο νά αντιταχθούμε, νά αντιδράσουμε, νά αντισταθούμε γενναία, νά ανανεώσουμε και πάλι τις άποφάσεις μας και νά μείνουμε άμετακίνητοι στις πατρογονικές μας ρίζες. Νά έπιστρέψουμε στον πατροπαράδοτο τρόπο ζωής, στην κοπιαστική και έντιμη εργασία, στον λιτό και όλιγαρκή βίο, στην εύσυνειδησία και την άκεραιότητα άπέναντι στους συνανθρώπους μας, στους συμπολίτες μας, στην κοινωνία και την πολιτεία. Νά έπιστρέψουμε στά σταράτα λόγια, την ντομ-προσύνη και την είλικρίνεια των σχέσεων, στην συμφωνία κυρίων, στις άληθινές φιλίες, στά καθαρά μάτια, στό φιλότιμο και την άνδρειοσύνη, τον πόθο γιά την έλευθερία και την άληθινή δημοκρατία.

Μόνον έτσι θά είμαστε σωστοί και εύσυνείδητοι πολίτες έκπληρώνοντας τις ύποχρεώσεις μας προς τό κράτος. Μόνον έτσι καταπολεμάται η διαφθορά, που τόσο μάς έχει κατακλύσει, η έγκληματικότητα, η φοροδιαφυγή και τόσες άλλες νοσηρές καταστάσεις, που ύποτίθεται ότι θά αντιμετωπισθούν μέ την καθιέρωση της άχρήματης κοινωνίας.

Στις μεθόδους, λοιπόν, και τις πρακτικές συνήθειες της άχρήματης κοινωνίας θά πρέπει μέ κάθε τρόπο νά άρνηθούμε νά εισέλθουμε. Νά άποφεύγουμε μέ κάθε τρόπο την χρήση των ποικίλων ήλεκτρονικών καρτών και των ήλεκτρονικών συναλλαγών και νά προτιμούμε τις παραδοσιακές μεθόδους συναλλαγών.

Ε'. Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐλευθερία τοῦ προσώπου

Τό ὅλο ζήτημα δέν εἶναι βεβαίως μόνο οἰκονομικό, πολιτικό, ἀνθρωπιστικό καί κοινωνικό. Εἶναι πρωτίστως θεολογικό καθότι ἡ ἐλευθερία τοῦ προσώπου εἶναι τό ὕψιστο ἀγαθό πού δωρήθηκε ἀπό τόν Θεό στόν ἄνθρωπο πού τόν δημιούργησε κατ' εἰκόνα Του.

Ἡ ἔννοια τοῦ προσώπου στήν ὀρθόδοξη διδασκαλία καί παράδοση, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπό τά βασικότερα στοιχεῖα γιά τήν πνευματικότητα καί τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» Του, γι' αὐτό καί τοῦ δώρησε ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα ἀγαθά, τό ἀγαθό τῆς ἐλευθερίας. Τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ ἐλεύθερη προαίρεσή του στίς ἐπιλογές καί τίς πράξεις του τόν καθιστᾷ κύριο κριτή τῶν ἀποφάσεών του καί ὑπεύθυνο τῆς σωτηρίας του.

Μέσα στό σύγχρονο ἠλεκτρονικό ὁλοκληρωτισμό πού ἐπιχειρεῖται οἱ πολῖτες ἀντιμετωπίζονται ὡς ἀντικείμενα μέ προκαθορισμένη καί ἐλεγχόμενη τήν ποιότητα καί τήν χρήση τους. Καταργεῖται, ἔτσι, τό πρόσωπο καί ἐπιβάλλεται ἡ ἀριθμοποίησή του. Ὁ ἀνθρώπινος παράγοντας ἐκμηδενίζεται, ὁ ἄνθρωπος χάνει τήν ἰδιοπροσωπία του, καθῶς τό σύστημα ἀναγνωρίζει μόνον ἀριθμούς καί στοιχεῖα, *iban*. Παύουμε, δηλαδή, νά εἶμαστε προσωπικότητες μέ ἐλεύθερη βούληση καί δράση καί γινόμαστε ἀντικείμενα πληροφοριῶν καί συλλογῆς δεδομένων.

Στήν οὐσία μέ τόν τρόπο αὐτό ἐπιβάλλεται ἕνας ἰδιότυπος μονοφυσιτισμός, ὅπου ὁ ἄνθρωπος δέν ἀντιμετωπίζεται ὡς ψυχοσωματική ἐνότητα, ὡς διφυῆς ὄντοτητα ψυχῆς καί σώματος, ἀλλά ὑποτιμᾶται καί ὑποβαθμίζεται. Ἀντιμετωπίζεται μονομερῶς μόνο ὡς πρὸς τήν ὕλική του διάσταση, ἐνῶ παραθεωρεῖται κάθε πνευματικό στοιχεῖο πού τόν χαρακτηρίζει.

Αὐτό πού ἐπιχειρεῖται εἶναι νά συνθλιβεῖ τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, νά συνθλιβεῖ καί νά ἐξουδετερωθεῖ ἡ ἀθάνατη ψυχὴ του. Αὐτό πού ἐπιθυμοῦν εἶναι νά δημιουργήσουν μεταλλαγμένους ἀνθρώπους, ἄψυχους, ἀπνευματίστους καί ἀνερμάτιστους, χωρίς πνοή, χωρίς θέληση, χωρίς ἐλπίδα καί σκοπό, χωρίς νά βλέπουν καί νά προσδοκοῦν τόν Οὐρανό. Νά δημιουργήσουν ἀνθρώπους πού θά λειτουργοῦν ὡς μαριονέτες, ὡς ἄψυχες μονάδες παραγωγῆς, ὡς οἰκονομικά ἀναλώσιμα μεγέθη.

Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι αὐτό πού ἐπιθυμοῦν καί ἐπιχειροῦν οἱ παγκοσμιοκράτες καί τό σύστημα ἐξουσίας πού ἐλέγχουν εἶναι νά μᾶς ὀδηγήσουν ὡς ἀγέλη στό μεγάλο παγκόσμιο ἠλεκτρονικό μαντρί. Εἶναι πολύ χαρακτηριστικό, ἄλλωστε, τό σύνθημα τῶν Βρετανῶν πολιτῶν τό 2010 ἐνάντια στήν παραλαβή τῆς κάρτας τοῦ πολίτη: «δέν θά γίνουμε σφραγισμένα μοσχάρια στόν σταῦλο τῆς παγκοσμιοποίησης».

Αυτόν ακριβώς τόν σταυλισμό μας επιδιώκουν σήμερα. Άφοῦ μᾶς ἐξανδραποδίσουν, ἀφοῦ μᾶς ἀπονευρώσουν ψυχικά καί πνευματικά ἀφαιρώντας καί τήν τελευταία ἱκμάδα ζωῆς καί ἐλπίδας μέσα μας, τότε θά καταφέρουν νά μᾶς σταυλίσουν σάν σφραγισμένα μοσχάρια, πού θά ἀρκοῦνται στήν ἐξασφάλιση τῆς τροφῆς τους καί θά παράγουν τά προϊόντα τους πρός χάριν τῶν ἀφεντικῶν τους, στά ὁποῖα μάλιστα θά εἶναι καί εὐγνώμονες πού τούς παρέχουν τά πρός τό ζῆν.

Τό εἶχε, ἄλλωστε, διατυπώσει τόσο εὐστοχα καί προφητικά, πολύ πρὶν, ὁ μέγας Ρῶσος ὀρθόδοξος συγγραφέας Φιοντόρ Ντοστογιέφσκυ στὸν ἀπαράμιλλο μῦθο του, τὸν μῦθο τοῦ Μεγάλου Ἱεροεξεταστῆ: *«Καμμιά ἐπιστήμη δέν θά τούς δώσει ψωμί ὅσο θά μένουν ἐλεύθεροι, μά στό τέλος θάρθουν νά καταθέσουν τήν ἐλευθερία τους στά πόδια μας καί θά μᾶς ποῦν: “Κάντε μας σκλάβους, μά χορτάστε μας”»* (Φ. Ντοστογιέφσκυ, Ἀδελφοί Καρμαζόβ, ἐκδ. Γκοβόστη, τ. Β, σελ. 107).

Πνευματικά διλήμματα καί ἀπαντήσεις

Στά πλαίσια τοῦ γενικότερου διαλόγου, πού ἀναπτύχθηκε μέ ἀφορμή τήν καθιέρωση τῆς κάρτας τοῦ πολίτη, διατυπώθηκαν μία σειρά ἀπό προβληματισμούς, ἐρωτήματα καί ἐπιχειρήματα ἀπό θεολόγους, κληρικούς, πνευματικούς, ἀκόμη καί ἐπισκόπους πού πολλές φορές καλλιεργοῦν ἓνα κλίμα ἐφησυχασμοῦ καί ὑποτιμήσεως τῶν πνευματικῶν κινδύνων πού ἐλλοχεύουν γιά τήν ζωή καί τήν σωτηρία τῶν πιστῶν.

● Ὁ Σταυρός δέν ἐξαλείφει τό χάραγμα - 666

Ἔνα ἐπιχείρημα πού πολύ συχνά προβάλλεται εἶναι ὅτι ἀφοῦ ἡ κάρτα τοῦ πολίτη δέν εἶναι τό χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου πού μᾶς περιγράφει ἡ Ἀποκάλυψη, τότε ποιός ὁ λόγος νά μήν τήν παραλάβω; Μπορῶ -λένε πολλοί, ἀκόμη καί κληρικοί καί μοναχοί - νά πάρω τώρα τήν κάρτα καί ὅταν φθάσουμε στό χάραγμα, στό χέρι ἢ στό μέτωπο, τότε νά τό ἀρνηθῶ καί νά μαρτυρήσω γιά τόν Χριστό.

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης, ὅμως, χαρακτηρίζει ὡς πτώση γιά τούς πιστούς, ὡς ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ μας, καί τήν παραλαβή τῆς

ταυτότητας μέ τόν ἀριθμό 666. Τήν χαρακτηρίζει μάλιστα ὡς «εἰσαγωγή τοῦ σφραγίσματος». Ἔλεγε χαρακτηριστικά: *«Τό σφράγισμα εἶναι ἄρνηση. Ἀκόμη καί ἡ ταυτότητα εἶναι ἄρνηση. Ὅταν ἔχουν πάνω στήν ταυτότητα τό σύμβολο τοῦ διαβόλου 666 καί ὑπογράφω, ἄρα τό ἀποδέχομαι αὐτό τό πρᾶγμα. Εἶναι ἄρνηση, ξεκάθαρα πράγματα. Ἀρνεῖσαι τό Ἅγιο Βάπτισμα, βάζεις ἄλλη σφραγίδα, ἀρνεῖσαι τήν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ καί παίρνεις τοῦ διαβόλου»* (Ἱερομ. Ἰσαάκ, Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, Ἅγιον Ὅρος 2004, σελ. 301). *«Ταυτότητα σημαίνει ὅ,τι καί ἡ λέξη· ταυτίζεται δηλαδή κανεῖς μ' αὐτά πού δηλώνει. Βάζουν τόν διάβολο καί ὑπογράφω ὅτι τόν ἀποδέχομαι... Ἡ ταυτότητα δέν εἶναι τό σφράγισμα· εἶναι ἡ εἰσαγωγή τοῦ σφραγίσματος... ἂν πάρουν τήν ταυτότητα, αὐτό θά εἶναι πτώση»* (Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου Λόγοι Β', Πνευματική Ἀφύπνιση, ἐκδ. Ἱ. Ἡσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 183-184).

Γίνεται, λοιπόν, σαφές ὅτι οἱ πνευματικές συνέπειες τοῦ χαράγματος πού μᾶς περιγράφουν οἱ Πατέρες καί θά παρουσιάσουμε ἀναλυτικά σέ ἐπόμενο κεφάλαιο, μποροῦν νά ἔχουν, κατά ἀντιστοιχία, ἀνάλογες πνευματικές συνέπειες

μέ την παραλαβή της κάρτας του πολίτη που θα περιέχει τον αριθμό 666.

Ο άγιος Παΐσιος απαντᾷ, επίσης, καί σέ όλους ὅσους ἀφελῶς θεωροῦν ὅτι μποροῦν νά πάρουν τήν ταυτότητα μέ τό 666 ἢ ἀκόμη καί τό χάραγμα καί νά τό «ἀπαλείψουν» σημειώνοντας ἐπάνω του τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ.

«...Ένας λέει: “Εγώ θά δεχθῶ τήν ταυτότητα μέ τό 666 καί θά θάλω καί ἕναν Σταυρό”. Άλλος: “Εγώ θά δεχθῶ τό σφράγισμα στό μέτωπο καί θά κάνω καί ἕναν σταυρό στό μέτωπο...” καί ἕνα σωρό παρόμοιες ἀνοησίες. Νομίζουν ὅτι θά ἀγιαστοῦν μέ αὐτόν τόν τρόπο, ἐνῶ αὐτά εἶναι πλάνες... Τό θρώμικο δέν ἀγιάζεται. Τό καθαρό νερό δέχεται τήν Χάρη καί γίνεται ἀγιασμός. Τά οὔρα δέν γίνονται ἀγιασμός. Ἡ πέτρα μέ θαῦμα γίνεται ψωμί. Ἡ ἀκαθαρσία δέν δέχεται ἀγιασμό. Ἐπομένως, ὁ διάβολος, ὁ Ἀντίχριστος, ὅταν εἶναι στήν ταυτότητά μας ἢ στό χέρι ἢ στό μέτωπό μας, μέ τό σύμβολό του, δέν ἀγιάζεται, ἄν θάλουμε καί ἕναν σταυρό. Ἐχουμε τήν δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ Ἁγίου Συμβόλου, τήν θεία Χάρη τοῦ Χριστοῦ, μόνον ὅταν διατηροῦμε τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, μέ τό ὅποιο ἀπαρνούμαστε τόν σατανᾶ, συντασσόμαστε μέ τόν Χριστό καί δεχόμαστε τό ἅγιο Σφράγισμα· «Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου» (Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου Λόγοι Β΄, Πνευματική Ἀφύπνιση, ἐκδ. Ἱ. Ἡσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 189).

● Δέν ἀρκεῖ ἡ ἐσωτερική πίστη

Ὑποστηρίζουν πολλοί ὅτι δέν πειράζει ἂν πάρουμε τό χάραγμα ἢ τήν ταυτότητα μέ τό 666, ἀρκεῖ νά πιστεύουμε ἐσωτερικά.

Μᾶς λέγει καί πάλι χαρακτηριστικά ὁ Ἅγιος Παΐσιος:

«Δυστυχῶς, καί πάλι ὀρισμένοι “Γνωστικοί” φασκίωνουν τά πνευματικά τους τέκνα σάν τά μωρά, δῆθεν γιά νά μή στενοχωριοῦνται. “Δέν πειράζει αὐτό· δέν εἶναι τίποτε ἐκεῖνο. Ἀρκεῖ

νά πιστεύετε!” Ἡ λένε: “Μή μιλάτε γι’ αὐτό τό θέμα - γιά τίς ταυτότητες, τό σφράγισμα -, γιά νά μή στενοχωριοῦνται οἱ ἄνθρωποι”. **Ἐνῶ, ἄν τούς ποῦν “νά προσπαθήσουμε νά ζοῦμε πιό πνευματικά, νά εἴμαστε κοντά στό Χριστό, καί μή φοβᾶστε τίποτε, στό κάτω κάτω θά πᾶμε καί μάρτυρες”, θα τούς προετοιμάσουν κάπως.** Ἄν κανεῖς γνωρίση τήν ἀλήθεια, προβληματίζεται καί ταρακουνιέται. Πονάει γιά τήν σημερινή κατάσταση, προσεύχεται καί προσέχει νά μήν πέση σέ παγίδα» (Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου Λόγοι Β΄, Πνευμ. Ἀφύπνιση, ἐκδ. Ἱ. Ἡσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 191-192).

«Δυστυχῶς, καί πάλι “ὀρισμένοι γνωστικοί” θά φασκίωνουν τά πνευματικά τους παιδιά σάν τά μωρά, δῆθεν γιά νά μήν στενοχωριοῦνται· “δέν πειράζει αὐτό, δέν εἶναι τίποτα, ἀρκεῖ ἐσωτερικά νά πιστεύετε!” Κι’ ἐνῶ βλέπουμε τόν ἀπόστολο Πέτρο πού ἐξωτερικά ἀρνήθηκε τόν Χριστό, καί ἦτο ἄρνησις, αὐτοί ἀρνοῦνται τό Ἅγιο σφράγισμα τοῦ Χριστοῦ πού τούς δόθηκε στό Ἅγιο Βάπτισμα· “Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου” μέ τό νά δέχονται τή σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, λένε καί ὅτι ἔχουν μέσα τους τόν Χριστό!!». (Γέροντος Παΐσιου, Σημεῖα τῶν καιρῶν).

● Τό συνολικό φακέλωμα-διασύνδεση ἀρχείων

Ἕνα ἐπιχείρημα πού πολύ συχνά ἀκούγεται εἶναι ὅτι «ἔτσι κι ἀλλιῶς φακελωμένοι εἴμαστε, τί ἐνοχλεῖ ἕνα φακέλωμα παραπάνω ἢ μία κάρτα παραπάνω;».

Αὐτό, λοιπόν, τό «κάτι παραπάνω», πού ὄχι ἀπλῶς ἐνοχλεῖ στήν κάρτα τοῦ πολίτη, ἀλλά τήν καθιστᾷ ἄκρως ἐπικίνδυνη γιά τήν προσωπική μας ἐλευθερία, εἶναι ἡ συγκέντρωση ὅλων τῶν στοιχείων μας, ὅλων τῶν ἐπιμέρους φακέλων μας σέ ἕναν γιγαντιαῖο ἠλεκτρονικό ὑπερφάκελο μέ ἀπεριόριστες δυνατότητες ἐπεξεργασίας.

Αυτός ο ηλεκτρονικός υπερφάκελος είναι φυσικά κάτι έντελως διαφορετικό από τούς επίμερους φακέλους, χειρόγραφους ή ηλεκτρονικούς, πού τηρούνται μέχρι τώρα στίς διάφορες κρατικές υπηρεσίες και οι οποίοι περιέχουν τμήματα μόνον τών προσωπικῶν δεδομένων τών πολιτῶν και ὄχι τό σύνολο τών πληροφοριῶν πού τούς ἀφοροῦν.

«Σέ λίγο» ἔλεγε ὁ Ἅγιος Παῖσιος, «ὅσοι ἔχουν τηλεόραση θά παρακολουθοῦν και θά παρακολουθοῦνται. Θά ἐλέγχουν οἱ ἄλλοι μέ τό κομπιούτερ ὅλη τή ζωή τους, τί λένε, τί κάνουν, ὅλα. Βλέπεις τί δικτατορία σκέφθηκε ὁ διάβολος! Στίς Βρυξέλλες ἔχουν ὁλόκληρο μέγαρο μέ τό 666, ὅπου στεγάζουν τό κομπιούτερ. Αυτό τό κομπιούτερ μπορεῖ νά ἐλέγξει δισεκατομμύρια ἀνθρώπους - ἔξι δισεκατομμύρια εἶναι σχεδόν ὅλος ὁ κόσμος. Ἐξομολόγηση ὅλοι μέ ἕνα κουμπί! **Μερικοί Εὐρωπαῖοι ἀντέδρασαν, γιατί φοβοῦνται παγκόσμια δικτατορία. Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ἀντιδροῦμε, γιατί δέν θέλουμε τόν Ἀντίχριστο, ἀλλά φυσικά οὔτε τήν δικτατορία**» (Γέροντος Παῖσιου Ἀγιορείτου Λόγοι Β', Πνευμ. Αφύπνιση, ἐκδ. Ἰ. Ἡσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 182).

Ἡ καθιέρωση, ὅμως, τῆς κάρτας τοῦ πολίτη δίνει τήν δυνατότητα τῆς **διασύνδεσης ὅλων αὐτῶν τῶν στοιχείων**, καθὼς θά εἶναι μία κάρτα πού θα χρησιμοποιεῖται σέ ὅλες τίς υπηρεσίες και γιά ὅλες τίς συναλλαγές τοῦ πολίτη μέ τό δημόσιο, ἀλλά και τόν ιδιωτικό φορέα. Μέ τήν χρήση δέ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κάρτας ὡς μοναδικοῦ παγκόσμιου ἀριθμοῦ θά δημιουργεῖται τό προσωπικό μας «στίγμα», τό προσωπικό μας προφίλ, ὅ,τι δηλαδή μᾶς χαρακτηρίζει ὡς πρόσωπα, ὡς πολίτες, ὡς καταναλωτές, ὡς ἐπαγγελματίες, ὡς οἰκογενειάρχες, ὡς κοινωνικές μονάδες γενικότερα.

Τό πρόβλημα, βεβαίως, θά εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερο γιά τίς εὐπαθεῖς κοινωνικά ὁμάδες τίς ὁποῖες ἡ κάρτα τοῦ πολίτη παραδίδει βορά στά συμφέροντα τῆς ἀγορᾶς και τῶν τραπε-

ζῶν θέτοντάς τους οὐσιαστικά στό περιθώριο τῆς κοινωνικῆς και οἰκονομικῆς ζωῆς, ὅπως γιά παράδειγμα ἄτομα μέ προβλήματα υγείας ἢ μέ κοινωνικά προβλήματα πού θά ἀποκλείονται ἀπό θέσεις ἐργασίας ἢ ἀπό τήν δυνατότητα ἀσφάλισης και περίθαλψης.

● «Γυάλινος πύργος»

Ἔνα ἄλλο ἐπιχείρημα πού προβάλλεται εἶναι ὅτι κανεῖς νομιμόφρων πολίτης, κανεῖς τίμιος και ἠθικός ἄνθρωπος, κανεῖς σωστός ἐπαγγελματίας και οἰκογενειάρχης δέν ἔχει νά φοβηθεῖ τίποτε ἀπό τήν κάρτα τοῦ πολίτη, δέν ἔχει νά φοβηθεῖ τίποτε ἀπό τήν καταγραφή και τήν διασύνδεση τῶν προσωπικῶν του δεδομένων, ἀφοῦ δέν ἔχει τίποτε νά κρύψει. Πολύ περισσότερο, ἰσχυρίζονται κάποιοι, δέν ἔχει νά φοβηθεῖ τίποτε ὁ χριστιανός, ἡ ζωή τοῦ ὁποῖου εἶναι σάν γυάλινος πύργος.

Αὐτό πού ἀπαντοῦμε εἶναι ὅτι, παρότι κανεῖς μας δέν εἶναι τέλειος και ἀναμάρτητος και γυάλινος πύργος παρά μόνον ὁ Χριστός μας, ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἀρνούμαστε τό ηλεκτρονικό μας φακέλωμα και τήν ηλεκτρονική μας παρακολούθηση **δέν εἶναι ἐπειδὴ ἔχουμε κάτι νά κρύψουμε, ἀλλά γιατί ἐπιθυμοῦμε νά διατηρήσουμε γιά τόν ἑαυτό μας τό δικαίωμα νά ὀρίζουμε τήν προσωπική μας ζωή, τίς ἐπιλογές μας και τίς προτιμήσεις μας και νά μὴ γινόμαστε ὑποχέριο στίς ἐπιθυμίες και τίς ἐπιβουλές τῶν διεθνῶν κέντρων ἐξουσίας, πού ἐπιδιώκουν τήν χειραγώγησή μας.**

Και ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι αὐτό πού γιά μᾶς θεωρεῖται ἠθικό και τίμιο, αὐτό πού γιά μᾶς ἀποτελεῖ ἀξία και ἰδανικό, ἡ πίστη μας, δηλαδή, ἡ πατρίδα μας, ἡ Ἑλλάδα μας, ἡ παράδοσή μας, τά ἰδανικά τῆς φυλῆς μας, γιά τήν ἀντίθεση παγκόσμια ὀλιγαρχία πού καθορίζει τίς τύχες τοῦ κόσμου εἶναι ἀκριβῶς αὐτό πού πρέπει νά ἀλλοιωθεῖ και νά ἐκλείψει. Αὐτό σημαίνει ὅτι οἱ Ἕλληνες ρωμιοί, οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ εἴμαστε «ἀσύμβατοι» μέ τό παγκόσμιο σύστημα ἐξου-

σίας και έλέγχου και μέ τό όμογενοποιημένο μοντέλο πού έπιβάλλουν παντοῦ. Εἴμαστε δηλαδή οἱ περιθωριακοί, οἱ δύσκολοι, οἱ δύσκαμπτοι και οἱ άννυπάκουοι (ὅπως έδῶ και πολλά χρόνια πρίν μᾶς χαρακτηρίζε ὁ έβραιομασῶνος πρῶην Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Χένρι Κίσινγκερ, κορυφαῖο στέλεχος τῆς παγκόσμιας ὀλιγαρχίας και τῆς Λέσχης Μπίλτεμπεργκ).

● Ἡ έλευθερία ὡς δῆθεν πολιτικό μόνο ζήτημα. Ἕνας ιδιότυπος μονοφυσιτισμός

Ἕνα ἄλλο έπιχείρημα πού προβάλλεται εἶναι ὅτι τό ζήτημα τῶν έλευθεριῶν, πού περιστέλλονται μέ τήν κάρτα τοῦ πολίτη, εἶναι ἕνα πολιτικό ζήτημα και ὅχι θεολογικό και κατά συνέπεια δέν εἶναι μεῖζον γιά τούς χριστιανούς.

Πρόκειται οὐσιαστικά γιά ἕνα κατασκευασμένο δίλημμα και ἕναν τεχνητό διχασμό ὡσάν νά ἀποτελοῦν διαφορετικές μεταξύ τους ὀντότητες ὁ χριστιανός ἀπό τόν Ἑλληνα πολίτη. Αὐτός ὁ μονοφυσιτικοῦ τύπου διχασμός, ὅμως, σέ καμμία περίπτωση δέν μπορεῖ νά ὑφίσταται, καθῶς Ὁρθοδοξία και Ἑλληνισμός εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένα και ταυτισμένα στήν συνείδηση τοῦ λαοῦ, ἔτσι ὅπως ἀνά τούς αἰῶνες ἐκφράζονται μέ τόν ὅρο Ρωμοσύνη.

Τό ὅτι σκοπός τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν εἶναι νά γίνουν οὐρανοπολίτες δέν σημαίνει ὅτι δέν εἶναι πολίτες και αὐτοῦ τοῦ κόσμου, δέν σημαίνει ὅτι δέν ἔχουν πατρίδα πού τήν νοιάζονται και τήν ὑπεραγαποῦν. Δέν σημαίνει ὅτι δέν ἐνδιαφέρονται και δέν προσπαθοῦν γιά τήν διαμόρφωση τῶν ἀπαιτούμενων συνθηκῶν, πού ἐπιτρέπουν τήν ἐλεύθερη ἔκφραση τῆς θρησκευτικῆς και ἔθνικῆς τους συνειδήσεως.

Χαρακτηριστικό και ἐντυπωσιακό εἶναι τό γεγονός ὅτι ὁ Ἅγιος Παῖσιος θεωροῦσε ὅτι θά κριθοῦμε ἀπό τόν Θεό και γιά τό τί κάναμε γιά τήν πατρίδα μας τήν Ἑλλάδα και τό ἔλεγε μάλιστα αὐτό σέ ἀγιορεῖτη μοναχό και ὅχι σέ ἕνα λαϊκό:

«Τό 1985-1990 περίπου, τότε πού ἡ προπαγάνδα γιά τήν Μακεδονία ἦταν μεγάλη, ὁ Ἅγιος Παῖσιος ἦταν πολύ στενοχωρημένος και ἀγανακτισμένος μέ τήν συμπεριφορά τῶν πολιτικῶν μας και τῶν ἀνθρώπων πού ἔπαιζαν ἄσχημο παιχνίδι εἰς θάρος τῆς πατρίδος μας. Μέ πόνο μοῦ ἔλεγε αὐτά πού γίνονταν. Κάποια στιγμή μέ σοβαρό ὕφος μοῦ λέει: **Ἄκουσε, πάτερ, ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως ὁ Θεός ἐκτός ἀπό μοναχούς πῶς ζήσαμε, θά μᾶς κρίνη και γιά τό τί κάναμε γιά τήν πατρίδα μας τήν Ἑλλάδα· θρέ τί κάνουν προδίδουν τά πάντα**» (Μαρτυρία Φιλόθεου Κουτλουμουσιανοῦ ἀπό τό βιβλίο "Ὁ ὁσῖος Παῖσιος", ἔκδ. Ἐνωμένη Ρωμηοσύνη [ὀρθόδοξο βίωμα 3], 2015, σελ. 125).

Ἡ σπουδαιότητα τῆς ἑλληνορθόδοξης ἀγωγῆς και συνειδήσεως.

Ἡ ἀποδοχή ἀνάλογων έπιχειρημάτων ἀκυρώνει οὐσιαστικά ὅλη τήν ιστορία μας και τήν ἔθνική μας πορεία, ἀκυρώνει τούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ μας γιά τήν έλευθερία και τήν ἀποτίναξη τοῦ ξένου ζυγοῦ. Ἀκυρώνει τήν ἴδια

τήν συνείδηση και τήν βιοθεωρία τῶν ὀρθόδοξων Ἑλλήνων, πού δέν ἔκλιναν ποτέ γόνυ σέ κανέναν δυνάστη, πού δέν ἀνέχτηκαν ποτέ νά ζοῦν σέ συνθηκες δουλείας, πού στά 400 χρόνια τῆς τουρκικῆς σκλαβιάς ἀγωνίζονταν «γιά

τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία καί τῆς πατρίδας τήν ἐλευθερία», πού εἶχαν γιά σύνθημα καί ἰδανικό τους τό «ἐλευθερία ἢ θάνατος» καί ὄχι τό «σφάξε με ἀγά μου ν' ἀγιάσω».

Βαρύγδουπες δηλώσεις καί μεγαλόστομες διακηρύξεις, καί ἀπό ρασοφόρους ἀκόμη, τοῦ τύπου «ὅταν ἔχω τόν Χριστό στήν καρδιά μου δέν ἔχω νά φοβηθῶ τίποτε» ἢ «δέν μέ ἐνοχλεῖ καμμία δουλεῖα νά πιστεύω στόν Θεό καί ὅποτε χρειαστεῖ θά μαρτυρήσω θυσιάζοντας καί τήν ζωή μου», ἃς μᾶς συγχωρέσουν ὅσοι τίς διατυπώνουν, ἀλλά φανερώνουν μία ἐπικίνδυνη πνευματική αὐτάρκεια καί μία ἄμετρη ἀλαζονεία καί ἐμπιστοσύνη στίς ἀτομικές τους δυνάμεις.

Ἐκτός, ὅμως, ἀπό τούς «πνευματικά δυνατούς» πού εἶναι σίγουροι γιά τήν πίστη τους καί γιά τό μαρτύριό τους ὅταν χρειασθεῖ, εἴμαστε καί ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἀπλοί πιστοί, πού ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό πνευματική στήριξη καί καθοδήγηση. Πού ἐπιθυμοῦμε καί φροντίζουμε γιά τήν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαιτούμενων πνευματικῶν συνθηκῶν καί τοῦ ἀνάλογου περιβάλλοντος γιά τήν πνευματική μας πορεία. Πού θέλουμε νά προστατεύσουμε τόν ἑαυτό μας, ἀλλά καί τά παιδιά μας καί τούς οἰκείους μας καί ὅλους τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας, καθώς καί τίς ἐπερχόμενες γενιές τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καί ὄχι μόνον, ἀπό θανάσιμους κινδύνους καί ποικίλες ἀπειλές, πού θά τούς στερήσουν τό εὐκρατο κλίμα γιά τήν καλλιέργεια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί σωτηρίας.

Ἡ ἴδια ἡ ἱστορία μᾶς ἔχει διδάξει, ἄλλωστε, ὅτι σέ περιόδους δουλείας, σέ ἀνελεύθερα καί ἀθεϊστικά καθεστῶτα, σέ συνθήκες πού δέν εὐνοοῦσαν καί δέν ἐπέτρεπαν τήν ἐλεύθερη ἔκφραση τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί λατρευτικῆς ζωῆς, εἴχαμε, βεβαίως, τήν ἀνάδειξη μαρτύρων καί ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, εἴχαμε ὅμως καί σέ πολύ μεγάλο ποσοστό ἄμβλυνση τῶν συνειδησέων, ἄρνηση τῆς πίστεως, ἀποκοπή ἀπό τήν Ἐκκλησία, προσχώρηση στόν ἀθεϊσμό καί

τήν ὑλιστική βιοθεωρία, ἀλλαξοπιστίες, ἐξισλαμισμούς, ἐξουνιτισμούς καί τόσα ἄλλα.

Τί νόημα ἔχει, ἄλλωστε, ἡ ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ κατήχηση, ἡ χριστιανική ἀγωγή καί παιδεία; Τί νόημα ἔχει ἡ διασφάλισή μας ἀπό τίς ποικίλες αἱρέσεις, τίς ἀθεϊστικές καί ὑλιστικές ἰδεολογίες, τά ἀντίθεα κοινωνικά ρεύματα, τήν εὐμάρεια καί τόν εὐδαιμονισμό ἄν ὅλα αὐτά δέν ἀποτελοῦν ἐμπόδια στόν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας μας; Τί νόημα ἔχουν οἱ διαμαρτυρίες μας γιά τόν διωγμό τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν περιθωριοποίησή της, γιά τήν προσπάθεια καταργήσεως τῶν χριστιανικῶν συμβόλων, τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καί τῆς ἱστορίας ἀπό τά σχολεῖα καί τόσα ἄλλα ἀντορθόδοξα μέτρα;

Θά τά θεωρήσουμε ὅλα αὐτά ἀπλά πολιτικά ζητήματα μόνον καί μόνον ἐπειδὴ δέν ἔχουν δογματικό χαρακτήρα καί δέν ἀφαιροῦν τόν Χριστό ἀπό τήν καρδιά μας; Δέν εἶναι ὅλα αὐτά πρωτίστως πνευματικά καί θεολογικά ζητήματα; Καί σέ τελευταία ἀνάλυση τί νόημα ἔχει νά ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας καί νά καταδικάζουμε τόν οἰκουμενισμό καί τίς ἄλλες αἱρέσεις ὅταν οἱ ἴδιοι δεχόμαστε θεληματικά καί ἀμαχητί νά ἐνταχθοῦμε στήν χοάνη τῆς παγκοσμιοποίησης, τῆς πανθησκείας, τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων καί τῆς Νέας Ἐποχῆς μέ χειραγωγό τό ἠλεκτρονικό φακέλωμα καί τήν κάρτα τοῦ πολίτη;

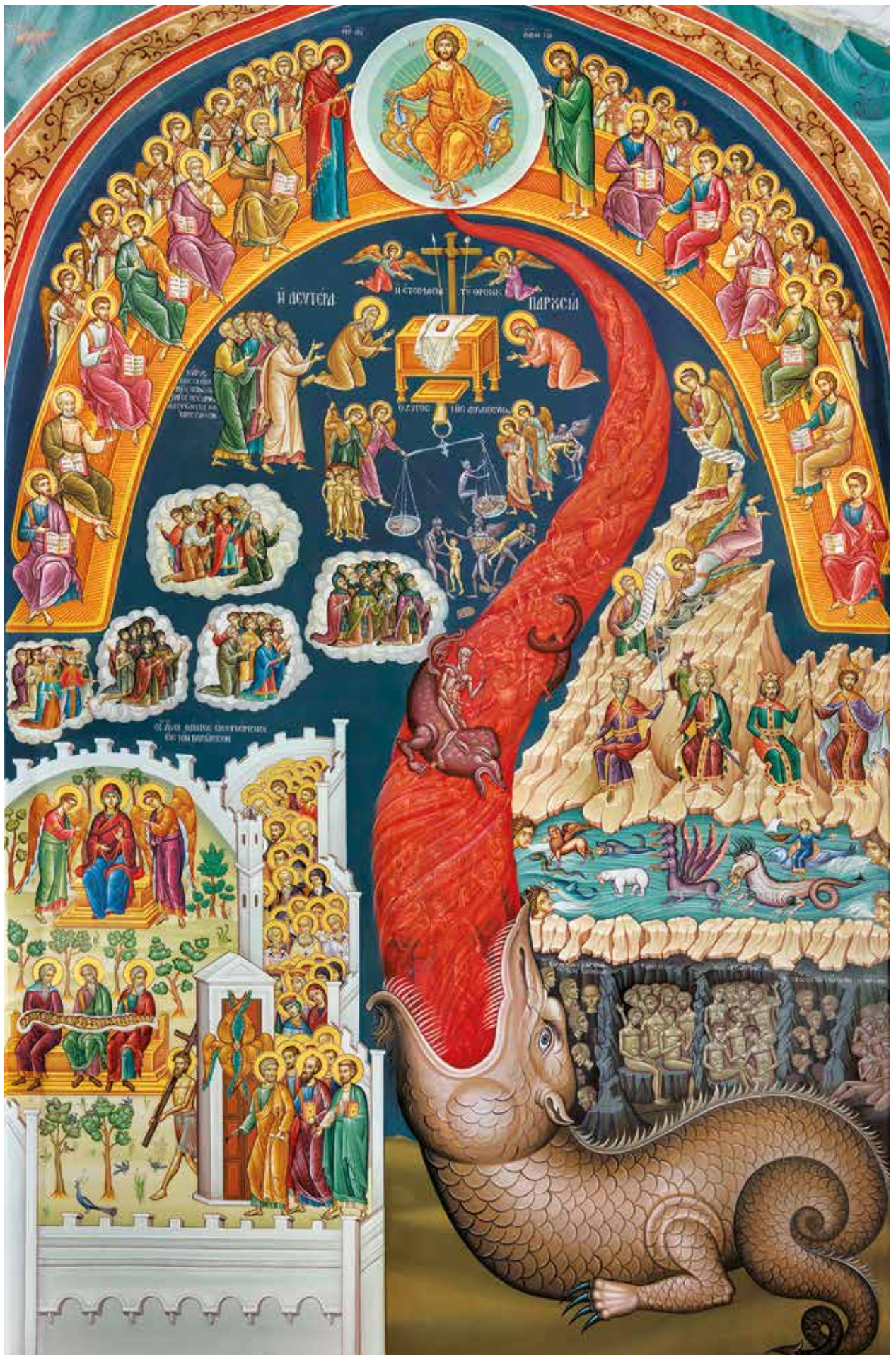
Ἐθελούσια ὑπαγωγή σέ δουλεῖα δέν νοεῖται καί δέν ἐπιτρέπεται. Δέν νοεῖται καί δέν ἐπιτρέπεται ἐθελούσια ἐκχώρηση τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας μας. Δέν νοεῖται καί δέν ἐπιτρέπεται ἐθελούσια ἐγκατάλειψη τῆς ζωηφόρου ἐλληνορθόδοξου παραδόσεώς μας. Δέν νοεῖται καί δέν ἐπιτρέπεται αὐτοχειριασμός τῆς ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς ἰδιοπροσωπίας μας. Δέν νοεῖται καί δέν ἐπιτρέπεται παρεκτροπή ἀπό τήν ἐντολή τοῦ Εὐαγγελίου «μὴ δῶτε τό ἅγιον τοῖς κυσί, μηδέ θάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων» (Ματθ. 7,6).

Είναι, άλλωστε, άβάσιμα όλα αυτά τὰ ἐπιχειρήματα γιατί αὐτοὶ ποὺ θὰ διαχειρίζονται τὸ σύνολο τῶν προσωπικῶν μας στοιχείων, αὐτοὶ ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς ἐλέγχουν ἢ νὰ τοὺς δωροδοκήσουν ἢ αὐτοὶ ποὺ μπορεῖ νὰ εἰσέλθουν παράνομα στὸ ἠλεκτρονικὸ σύστημα καὶ στὶς γιγαντιαῖες βάσεις συλλογῆς πληροφορι-

ῶν, ἔχουν τὴν δυνατότητα (μέ τὸ πάτημα ἐνὸς κουμπιοῦ καὶ μόνο) ὅχι ἀπλὰ νὰ γνωρίζουν καὶ νὰ κοινοποιήσουν τὰ προσωπικά μας δεδομένα, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς ἐνοχοποιήσουν, νὰ ἀλλοιώσουν καὶ νὰ παραποιήσουν τὴν νομική, οἰκονομική καὶ κοινωνική μας ὑπόσταση, ἀκόμη καὶ νὰ μᾶς «ἐξαφανίσουν» ὡς πολῖτες.

Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ἱεροῦ Σπηλαίου τῆς Ἀποκαλύψεως στὴν Πάτμο. Εἶναι ὁ χώρος στὸν ὁποῖο ὁ Ἅγιος Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὁ Ἁγαπημένος Μαθητὴς, εἶδε ἐν ὁράματι τὸ τέλος τοῦ παρόντος κόσμου καὶ τὰ ἔσχατα τῆς ἱστορίας, μόλις τὸ 95 μ.Χ.

ΣΤ'. Η ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Η κάρτα του πολίτη, ή χρήση του αριθμού 666, ή διαμορφούμενη αντίθετη παγκόσμια κυριαρχία, ό έπαπειλούμενος οικονομικός αποκλεισμός για όσους άρνηθοϋν νά υποκύψουν στά κελεύσματα της προσδίδουν στό όλο ζήτημα έντονες έσχατολογικές διαστάσεις καί μᾶς ανάγουν άμεσα στά γεγονότα τής Άποκαλύψεως.

• Τό περιεχόμενο καί οί συμβολισμοί τής Άποκαλύψεως

Είσαγωγικά

Τό ιερό Βιβλίο τής Άποκαλύψεως εἶναι τό τελευταῖο βιβλίο τής Καινῆς Διαθήκης. Γράφηκε στό νησί τής Πάτμου, από τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη πρίν από 1900 χρόνια. Άποτελεῖ τήν κατακλείδα τής Αγίας Γραφῆς καί ἔχει άντιστοιχία μέ τό πρῶτο Βιβλίο, τήν Γένεση.

Μεταξύ Γενέσεως καί Ἰερᾶς Άποκαλύψεως δημιουργεῖται ὁ ἄξονας Πτώση-Σωτηρία. Ἡ Γένεση ἀναφέρεται στήν Δημιουργία τοῦ κόσμου, τοῦ Ἄνθρώπου καί τήν πτῶση του. Ἡ Άποκάλυψη περιγράφει μέ προφητικό τρόπο τήν πορεία τής Ἐκκλησίας καί τής Δημιουργίας μέσα στήν ἱστορία, τήν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου,

τήν ἀναδημιουργία τοῦ κτιστοῦ κόσμου καί τήν αἰώνια δόξα τους.

Ἡ ἱστορία τής Άποκαλύψεως περιέχει, σέ συντομία, τό Μυστήριο τής Θείας Οἰκονομίας, από τήν Ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου μέχρι τήν ἔνδοξη Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία. Ἡ ἀναφορά αὐτή ἀποτελεῖ καί τήν κεντρική ἰδέα τοῦ Ἱεροῦ Βιβλίου.

Ἡ Άποκάλυψη δέν εἶναι ἕνα ἀπλό προφητικό βιβλίο μέ τήν στενή ἔννοια τοῦ ὅρου. Ἀντίθετα, τά ὅσα ἀναφέρονται σ' αὐτή ἔχουν σκοπό τήν ἐνίσχυση τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τῶν πιστῶν καί μάλιστα σέ μιά ἐποχή ὑποβάθμισης καί διάβρωσής του, ὅπως ἡ σημερινή. Δέν εἶναι, ἐπίσης, ἕνα βιβλίο πού περιγράφει τήν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου, ὅπως λανθασμένα πιστεύουν οἱ περισσότεροι. Κεντρικό σημεῖο ἀναφορᾶς της ἀποτελεῖ ἡ πορεία τής Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν ἱστορία καί ἡ ἔνδοξη Δευτέρα ἔλευσή Του. Γι' αὐτό καί κυριαρχεῖται από ἕνα καθαρό χριστοκεντρικό καί ἐλπιδοφόρο πνεῦμα.

Ἡ ὅλη ἀναφορά στίς δοκιμασίες καί τά δεινά πού θά πλήξουν τούς πιστούς τής Ἐκκλησίας καί τήν παγκόσμια κυριαρχία τοῦ Ἀντιχρίστου, δέν ἔχει σκοπό τόν πανικό καί τήν τρομοκράτηση τῶν πιστῶν. Ἀντίθετα, ἐπιθυμεῖ νά τούς προειδοποιήσει γιά τούς ἐπερχόμενους πειρασμούς, ὥστε νά ἀποφευχθεῖ ὁ πιθανός σκανδαλισμός

Ὁ Ἅγιος Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὑπαγορεύει στόν μαθητή του Πρόχορο τό κείμενο τοῦ Εὐαγγελίου του.
Τοιχογραφία ἀπό τό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα, Ἁγιον Ὄρος.
Ἔργο Θεοφάνους τοῦ Κρητός, 1545/6.

τους καί ἡ ἀδυναμία τους στίς κρίσιμες ὥρες τῆς θλίψης καί τοῦ διωγμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, καθώς, ἐπίσης καί νά τούς διαβεβαιώσει γιά τήν τελική νίκη τοῦ Χριστοῦ καί τήν συντριβή τοῦ Ἀντιχρίστου.

Τό γενικότερο νόημα πού προβάλλεται ἀπό τήν ἀνάγνωση τοῦ ἱεροῦ κειμένου εἶναι ἡ ἀνάγκη γιά πνευματική ἐγρήγορση καί ἐτοιμότητα τῶν πιστῶν, ἡ ἐνδυνάμωση τῆς σχέσης τους μέ τόν Θεό καί ἡ καλλιέργεια ὁμολογιακοῦ καί μαρτυρικοῦ φρονήματος. Εἶναι τό πνεῦμα ἐγρηγόρσεως, νήψεως καί ἀφυπνίσεως πού πρέπει νά ἔχουμε ὡς χριστιανοί καί ἡ ἀντίθεσή μας στίς δυνάμεις τῆς ἀποστασίας καί ἡ ἄρνηση συσηματισμοῦ μας μέ αὐτές.

Ἡ μάχη αὐτή τῶν πιστῶν μέ τίς ἀντίθεες δυνάμεις δέν ἀφορᾷ ἀποκλειστικά καί μόνον

τόν ἴδιο τόν Ἀντίχριστο ὡς ἱστορικό πρόσωπο, ὅταν αὐτός θά ἔρθει καί θά ζήσει μέσα στήν ἱστορία. Εἶναι ἡ μάχη ἐνάντια καί σέ ὅλες τίς ἀντίχριστες δυνάμεις, τίς προδρομικές τοῦ Ἀντιχρίστου.

Κύριο θέμα τῆς Ἀποκαλύψεως ἀποτελεῖ ὁ ἀγώνας τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ τελική νίκη Της κατὰ τῶν ἀντιθέων δυνάμεων, τῶν δυνάμεων δηλαδή τοῦ Ἀντιχρίστου, ἐνῷ **σκοπός** τῆς εἶναι ἡ προπαρασκευή τῶν πιστῶν γιά τίς θλίψεις πού θά ἀκολουθήσουν καί ἡ παρηγορία τους γιά τήν θετική ἔκβαση τοῦ ἀγώνα.

Κύρια χαρακτηριστικά τοῦ Βιβλικοῦ κειμένου εἶναι ὁ **προφητικός λόγος**, ὁ **συμβολικός χαρακτήρας** καί ὁ **ἀποκαλυπτικός τρόπος** μέ τόν ὁποῖο γίνονται γνωστά αὐτά τά ὁποῖα θά συμβοῦν. Τά ἐξιστορούμενα γεγονότα περι-

γράφονται μέσα από όράματα, παραστάσεις και εικόνες.

✓ **Ἡ πορεία τῶν γεγονότων πρός τὰ ἔσχατα**

Ἡ περιγραφή τῶν γεγονότων τῆς Ἀποκαλύψεως γίνεται μέσα ἀπό τρεῖς κύκλους ὀπτασιακῶν εἰκόνων, τίς ἀπεικονίσαις τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, τῶν ἑπτὰ σαλπισμάτων καί τῶν ἑπτὰ φιαλῶν.

Ἔχουν διατυπωθεῖ διάφορες θεωρίες γιά τήν ἐρμηνεία τῆς χρονικῆς σχέσης τῶν γεγονότων αὐτῶν. Ἡ πρώτη, ἡ κυκλική θεωρία, ὑποστηρίζει τήν παράλληλη ἐπανάληψη τῶν ἴδιων γεγονότων μέσα στόν ἱστορικό χρόνο. Ἡ δεύτερη, ἡ χρονολογική, ὑποστηρίζει τήν εὐθύγραμμη ἢ περιοδική ἐξέλιξη τῶν γεγονότων, δηλαδή τό κάθε γεγονός προϋποθέτει τήν ὁλοκλήρωση τοῦ προηγουμένου.

Σύμφωνα μέ τόν Καθ. Π. Μπρατσιώτη «Ἡ πιθανώτερα ... γνώμη εἶναι ἡ συνδυάζουσα ἀμφοτέρας τās μνημονευθείσας θεωρίας καί παραδεχομένη τήν ἐν διαφόροις παραλλήλοις κύκλοις ἐπανάληψιν τῶν αὐτῶν γεγονότων, ἀλλά μετά προϋούσης εὐρύτητος καί σαφηνείας» (Π. Μπρατσιώτου, *Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου*, Ἀθήνα 1950, σελ. 9-10).

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Καθηγητής τῆς Εἰσαγωγῆς καί Ἑρμηνείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Ἰερεμίας, παρατηρεῖ σχετικά: «Σέ μία ἐποχή συμβαίνουν τά γεγονότα τῆς Ἀποκαλύψεως κατὰ ἓνα μικρό κύκλο, κατὰ κάποια ἔνταση. Ἀλλά καί σέ ἄλλη ἐποχή θά συμβοῦν τά ἴδια γεγονότα κατὰ μεγαλύτερο κύκλο, κατὰ μεγαλύτερη ἔνταση. Καί τελικά, σέ μία ἄλλη ἐποχή θά συμβοῦν τά γεγονότα αὐτά, τά σημαῖα αὐτά τῆς Ἀποκαλύψεως, κατὰ πολὺ ἰσχυρὴ ἔνταση, σέ πολὺ-πολὺ εὐρύτερο κύκλο, ὅποτε εἴμαστε στίς παραμονές τῆς δεύτερης παρουσίας τοῦ Χριστοῦ» (<http://www.agiazoni.gr/>).

✓ **Οἱ πρόδρομοι τοῦ Ἀντιχρίστου**

Ἡ ἔλευση τοῦ «Ἀντιχρίστου», πού περιγράφεται στήν ἱερὰ Ἀποκάλυψη, εἶναι αὐτή πού θά σημάνει τό τέλος τοῦ παρόντος κόσμου.

Πολλές φορές μέσα στήν ἱστορία ἔχουν πραγματοποιηθεῖ γεγονότα πού θυμίζουν τίς ἐσχατολογικές εἰκόνες τῆς Ἀποκαλύψεως. Μεγάλα δεινά γιά τήν ἀνθρωπότητα, διωγμοί κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μεγάλη ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων. Ἐπίσης πολλοί «ἀντίχριστοι» ἔχουν γεννηθεῖ καί ἔχουν βυθίσει τήν ἀνθρωπότητα στόν πόνο καί τήν ὀδύνη. Ἔτσι νοεῖται καί τό «*παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί, καθὼς ἡκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καί νῦν ἀντίχριστοι πολλοί γεγόνασι*» (Α΄ Ἰω. 2,18).

Ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀντιπαραβάλλοντας τούς προδρομικούς ἀντιχρίστους μέ τόν Ἀντίχριστο ὡς ἱστορικό πρόσωπο στά ἔσχατα τῆς ἱστορίας, γράφει στό λόγο του περί τοῦ Ἀντιχρίστου: «*Χρή γινώσκειν, ὅτι δεῖ τόν ἀντίχριστον ἐλθεῖν. Πᾶς μὲν οὖν ὁ μὴ ὁμολογῶν τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι καί εἶναι Θεόν τέλειον καί γενέσθαι ἄνθρωπον τέλειον μετά τοῦ εἶναι Θεόν ἀντίχριστός ἐστιν. Ὅμως ἰδιοτρόπως καί ἐξαιρέτως Ἀντίχριστος λέγεται ὁ ἐπὶ τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἐρχόμενος...*» (Ἰω. Δαμασκηνοῦ, *Περί Ἀντιχρίστου*, ΕΠΕ, τόμ. 1, σελ. 554).

✓ **Τό ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίο πού εἶναι ὁ Ἀντίχριστος**

«*Καί ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· καί εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον*» (Ἀποκ. 13, 1-2). Σύμφωνα μέ τούς Ἁγίους Πατέρες καί τούς λοιπούς ἐρμηνευτές τῆς Ἀποκαλύψεως, **τό ἐκ τῆς θαλάσσης προερχόμενο θηρίο θά εἶναι ὁ Ἀντίχριστος**. Θά εἶναι ἓνας πραγματικός ἄνθρωπος πού θά δράσει «κατ' ἐνέργειαν

τοῦ σατανᾶ» (Β΄ Θεσ. 2, 9). «Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην» (Ἀποκ. 13, 2).

Ὁ Ἀντίχριστος θὰ εἶναι πολιτικός ἄρχοντας καὶ δυνάστης, θὰ διαθέτει ἀσυναγώνιστη στρατιωτική καὶ πολιτική δύναμη καὶ θὰ ἰδρύσει ἓνα κράτος, ὡς πλανητάρχης, περιλαμβάνοντας στοὺς κόλπους του ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἀνεξαρτήτως θρησκευματος καὶ χρώματος. Ἐπίσης θὰ ἐπιδιώξει ὄχι ἀπλὰ τὴν ἰσοθεΐα, ὅπως ἔπραξε ὁ Ἑωσφόρος, πρὶν τὴν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὴν ὑπερθεΐα, δηλαδή θὰ θελήσει ἀλαζονικά νὰ ὑψωθεῖ πάνω ἀπὸ τὸν Τριαδικό Θεό.

Θὰ εἶναι «ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεόν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτόν εἰς τὸν ναόν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεόν καθίσει, ἀποδεικνύντα ἑαυτόν ὅτι ἐστὶ Θεός»

(μτφ: «αὐτός πού ἐπαναστατεῖ καὶ σηκώνει τὸ κεφάλι ἐναντίον κάθε ὄντος πού λέγεται Θεός ἢ λατρεύεται, ὥστε νὰ καθίσει σάν Θεός στό ναό τοῦ Θεοῦ μέ τὴν ἀξίωση ὅτι εἶναι αὐτός Θεός») (Β΄ Θεσ. 2, 4).

Ὡλὴ ἡ ζωὴ καὶ ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἀντιχρίστου θὰ εἶναι στοὺς ἀντίποδες τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στὴν γῆ (ἀντί-Χριστός), τὴν ὁποία καὶ θὰ μιμεῖται ψευδῶς γιὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς πιστοὺς.

Θὰ εἶναι ἑβραῖος στὴν καταγωγή, ἀπὸ τὴν φυλὴ τοῦ Δάν καὶ υἱὸς πόρνης, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἅγιος Ἰππόλυτος, «ὥσπερ γὰρ ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς ὁ Χριστὸς γεγέννηται, οὕτως καὶ τῆς τοῦ Δάν φυλῆς ὁ Ἀντίχριστος γεννηθῆσεται» (Ἀγ. Ἰππολύτου, ΒΕΠΕΣ 6, σελ. 201). Στὸ ἴδιο συμπέρασμα καταλήγει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας

Καισαρείας (ΣΤ΄ αἰ.): «ὅτι ἡ φυλὴ τοῦ Δάν, ὡς ἐξ αὐτῆς τικτομένου τοῦ Ἀντιχρίστου, ταῖς λοιπαῖς οὐ συντέτακται» (Ἀγ. Ἀνδρέου ἀρχιεπίσκοπου Καισαρείας, Ὑπόμνημα στὴν Ἀποκάλυψη, Migne, PG 106, 281).

Ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος ἀναφέρει στὴ γέννηση τοῦ Ἀντιχρίστου ἀπὸ πόρνη: «Γεννᾶται μὲν ἀκριβῶς ἐκ κόρης μιαρᾶς», (Ἐφραίμ Σύρου, Ἀσκητικά, Λόγος εἰς τὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου, Ἔκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 326), ἐνῶ ὁ Ἅγιος Ἰππόλυτος ἀναφέρει στὴν προσπάθεια νὰ πλανήσῃ ὅτι γεννήθηκε ἀπὸ παρθένο: «Ἐκ μιαρᾶς γυναικὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τῆς γῆς, τίκεται δὲ ἐν πλάνῃ ἐκ παρθένου» (μτφ: «Θὰ προέλθῃ ἀπὸ μiasμένη γυναίκα καὶ θὰ προσποιηθεῖ ὅτι γεννιέται ἀπὸ παρθένο») (Ἀγίου Ἰππολύτου, Περί τῆς συντελείας τοῦ κόσμου 22-25, ΒΕΠΕΣ 6, σελ 284).

Ἡ Ἑτοιμασία τοῦ Θρόνου. Λεπτομέρεια ἀπὸ τὴ Δευτέρα Παρουσία. Ἱ.Ν.Ἀγίου Δημητρίου (Μητρόπολη), Μυστράς, 1270-1285.

Θά ἔχει καί ὁ Ἀντίχριστος τόν «Πρόδρομό» του, τόν Ψευδοπροφήτη (τό ἐκ τῆς γῆς θηρίον), ὁ ὁποῖος θά προετοιμάσει τό ἔδαφος γιά νά καθίσει ὁ Ἀντίχριστος σάν θεός στόν Ναό τοῦ Θεοῦ στό Ἱεροσόλυμα καί νά παραπλανήσῃ τούς ἀνθρώπους ὅτι εἶναι θεός - μεσσίας.

Ὁ Ἀντίχριστος θά φέρει στό σῶμα του βαθεῖα πληγή καί θά προσποιεῖται ὅτι πάσχει γιά τή σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος ὅπως καί ὁ Χριστός ἔπαθε πάνω στό Σταυρό. Μάλιστα θά θεραπευθεῖ φαινομενικά, κάτι πού θά κάνει βαθεῖα ἐντύπωση στούς ὑποτεταγμένους σ' αὐτόν λαούς καί θά ξεσπάσουν σέ δαιμονικές δοξολογίες μέ ἀποτέλεσμα νά αἰχμαλωτιστοῦν οἱ ψυχές τους ἀπό τά δεσμά τῆς σατανικῆς δύναμης τοῦ Ἀνόμου. «Καί μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καί ἡ πληγή τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καί ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου» (Ἀποκ. 13, 3-4).

Σύμφωνα μέ τούς λόγους τοῦ Κυρίου: «ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καί τούς ἐκλεκτούς» (Ματθ. 24, 24), ὁ Ἀντίχριστος θά χρησιμοποιοῖ κάθε μέσο μέ σκοπό νά πλανήσῃ ὄχι μόνο τούς ἀπίστους ἢ τούς ὀλιγοπίστους χριστιανούς, ἀλλά ἐάν εἶναι δυνατόν καί τούς ἐκλεκτούς καί νά τούς παρασύρῃ σέ προσκύνησή του.

Ἡ δράση του πάνω στή γῆ θά ἔχει μικρή χρονική διάρκεια: μόνον 42 μῆνες, δηλαδή τριάμισι χρόνια. «Καί ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο» (Ἀποκ. 13,5).

Κατά τό χρονικό διάστημα τῶν τρεισήμισι χρόνων θά παρουσιαστοῦν οἱ δύο προφῆτες, Ἡλίας (Μαλ. 4,4) καί Ἐνώχ (Γέν. 5, 24, βλ. καί Ἀγ. Ἰω. Δαμασκηνοῦ, Ἑκθεσις Ὁρθοδόξου Πίστεως, κεφ. 6), καί θά δράσουν προφητικά ἐναντίον τοῦ Ἀντιχρίστου στήν Ἱερουσαλήμ,

Λεπτομέρεια ἀπό φορητή εἰκόνα τῆς Ἀποκαλύψεως, Σηλήαιο Ἀποκαλύψεως. Ἔργο τοῦ Θωμᾶ Βαθᾶ, 1596.

καταγγέλλοντάς τον ως ψευδομεσσία. Θά εἶναι ἐνδεδυμένοι μέ σάκκους, γιά νά δηλώσουν τό βαρύ πένθος καί τήν λύπη τους γιά ὅλους ἐκείνους πού θά ἐξαπατῶνται ἀπό τόν Ἀντίχριστο καί θά κηρύξουν γιά χίλιες διακόσιες ἐξήντα μέρες, δηλαδή τρεισήμισι χρόνια (Ἀποκ. 11, 3-11). Μετά ἀπό αὐτό τό διάστημα θά βασανισθοῦν φρικτά καί θά θανατωθοῦν ἀπό τόν Ἀντίχριστο. Τά πτώματα τους θά παραμείνουν ἄταφα, κατά τήν διαταγή του, γιά τρεισήμισι μέρες στήν κεντρική πλατεῖα τῆς

Ἱερουσαλήμ. Ὅσοι θά ζοῦν τότε, θά δοῦν αὐτό τό φρικτό θέαμα καί θά τρομοκρατηθοῦν ἀκόμη περισσότερο γιά τή φαινομενική αὐτή δύναμη τοῦ Ἀντιχρίστου: «Καί ὅταν τελέσωσι τήν μαρτυρίαν αὐτῶν, τό θηρίον τό ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου, ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καί νικήσει αὐτούς καί ἀποκτενεῖ αὐτούς. καί τό πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης...καί βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καί φυλῶν καί γλωσσῶν καί ἐθνῶν τό πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καί ἡμισυ, καί τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνημα» (Ἀποκ. 11, 7-9, Βλ. καί Ἀνδρέου Καισαρείας, P.G. 106, 313: «Μετά τό διαμαρτύρασθαι αὐτούς... ἀνελεῖ αὐτούς κατά θεῖαν συγχώρησιν, καί ἄταφα αὐτῶν καταλείψει τά σώματα, ἐν αὐτῇ τῇ Ἱερουσαλήμ»).

✓ Τό ἐκ τῆς γῆς θηρίο πού εἶναι ὁ Ψευδοπροφήτης

Τό δεύτερο θηρίο πού παρουσιάζεται στήν Ἀποκάλυψη κατά τούς Ἁγίους Πατέρες εἶναι ὁ Ψευδοπροφήτης.

«Καί εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καί εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καί ἐλάλει ὡς δράκων. καί τήν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ» (Ἀποκ. 13, 11-14).

Τό ἔργο τοῦ Ψευδοπροφήτη, ὅπως φαίνεται ἀπό τό ἱερό κείμενο, θά εἶναι ἡ μέ κάθε τρόπο στήριξη τῆς ἐξουσίας καί δυνάμεως τοῦ Ἀντιχρίστου: «καί ποιεῖ τήν γῆν καί τούς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσι τό θηρίον τό πρῶτον» (Ἀποκ. 13,12). Ἐπίσης ἀντιπαραβάλλεται, ἀπό τόν Ἅγιο Ἀνδρέα Καισαρείας, μέ τό ἔργο τοῦ Ἀγ. Ἰω. τοῦ Βαπτιστοῦ (P.G.106, 337 B).

Ἄγγελος ἀναγνώστης τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς. Λεπτομέρεια ἀπό τή Δευτέρα Παρουσία. Ἱ.Ν.Ἀγίου Δημητρίου (Μητρόπολη), Μυστράς, 1291/2-1315.

Ο Καθ. Π. Μπρατσιώτης χαρακτηρίζει τον Ψευδοπροφήτη ως ύπασπιστή του Ἀντιχρίστου : «*Ἀσφαλῶς δέ πρόκειται ἐνταῦθα περί τοῦ “ψευδοπροφήτου” ὡς ὀργάνου ἢ “ὑπασπιστοῦ” τοῦ Ἀντιχρίστου*» (Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου, Χαρ. Π. Συνοδινός, Ἀθήνα 1950, σελ. 213).

Ὁ Ψευδοπροφήτης θά ἐδραιώσει ἓνα κλίμα σύγχυσης, πλάνης, χαλάρωσης τῶν ἡθῶν καί ἀποπροσανατολισμοῦ τῶν πιστῶν ἀπό τίς πνευματικές ἀξίες. Μέ τήν ἀπειλή δέ τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ θά ἐπιβάλλει τό χάραγμα, μέ τόν ἀριθμό 666, σέ ὅσους θά ἀποδεχθοῦν νά προσκυνήσουν τόν Ἀντίχριστο (Ἀποκ. 13, 14-18).

✓ **Χάραγμα, Ἀριθμός (666), ὄνομα τοῦ θηρίου**

Ἀναφέρει χαρακτηριστικά ἡ Ἀποκάλυψη: «*Καί ποιεῖ πάντας τοὺς μικροὺς καί τοὺς μεγάλους, καί τοὺς πλουσίους καί τοὺς πτωχοὺς, καί τοὺς ἐλευθέρους καί τοὺς δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν, καί ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καί ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς´*» (μτφ: «*Καί ὑποχρέωσε ὅλους, μικροὺς καί μεγάλους, πλουσίους καί φτωχοὺς, ἐλεύθερους καί δούλους, νά ἔχουν ἓνα σημάδι χαραγμένο στό δεξιόν χέρι ἢ στό μέτωπό τους, ὥστε νά μὴν μπορεῖ κανεὶς νά ἀγοράσει ἢ νά πωλήσει παρὰ ἐκεῖνος πού ἔχει τὸ χαραγμένο σημάδι, δηλαδή τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματος του. Ἐδῶ εἶναι ἀναγκαία ἡ σοφία. Ἐκεῖνος πού ἔχει νόηση ἅς λογαριάσει τὸν ἀριθμὸ τοῦ θηρίου· εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου καί ὁ ἀριθμὸς του εἶναι χξς´ [666]*») (Ἀποκ. 13, 16-18).

Ἀπὸ τό χωρίο αὐτό γίνεται σαφές πῶς **τό χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου θά εἶναι ἢ τὸ ὄνομά του**

ἢ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὀνόματός του, δηλαδή ὁ ἀριθμὸς 666, ἀφοῦ κατὰ τὸν Καθ. Π. Μπρατσιώτη «*Ὄνομα τοῦ θηρίου καί ἀριθμὸς τοῦ ὀνόματος εἶναι συνώνυμα [ἰσοδύναμα]*» (Π. Μπρατσιώτου, Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου, Χαράλ. Π. Συνοδινός, ἐν Ἀθήναις, 1950, σελ. 217).

✓ **Ὁ οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός**

Ὁ οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός, ὡς ἱστορικὸ φαινόμενο, δέν ἀναφέρεται σέ καμμία ἀπὸ τίς ὀπτασιακές εἰκόνες τῆς Ἀποκαλύψεως ὡς σημεῖο πειρασμοῦ καί δοκιμασίας, παρὰ μόνο στό τελευταῖο στάδιο καί αὐτό θά εἶναι κριτήριο γιὰ νά διακρίνουμε τὴν ἐπικείμενη κυριαρχία τοῦ Ἀντιχρίστου καί τὸ τέλος τῆς ἱστορίας: («*Ἴνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα*» [Ἀποκ. 13,17]).

Ἡ ἐπιβολή τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ προϋποθέτει ἀνάλογο σύστημα πού θά τὸν ἐπιβάλλει. Τό σύστημα αὐτό θά ἐλέγχεται ἀπὸ τίς ἀντίθεες δυνάμεις πού περιγράφει ἡ Ἀποκάλυψη, τίς δυνάμεις, δηλαδή, τοῦ Ἀντιχρίστου, μέ παγκόσμιο κυρίαρχο τὸν ἴδιο.

Ὅποιος ἀρνηθεῖ νά ὑπακούσει σ' αὐτό τό σύστημα δέν θά ἔχει τὴν δυνατότητα νά κάνει καμμία οἰκονομικὴ συναλλαγή καί ἐπομένως δέν θά ἔχει τὴν δυνατότητα ἐξεύρεσης πόρων γιὰ τὴν συντήρηση καί ἐπιβίωσή του.

✓ **Συνέπειες τοῦ χαράγματος**

Ἡ ὑποχώρηση τῶν ἀνθρώπων καί ἡ δουλική ἀποδοχή τοῦ σφραγίσματος καί τοῦ χαράγματος τοῦ Ἀντιχρίστου **στό δεξιόν χέρι ἢ στό μέτωπό τους** θά ἔχει ὀλέθριες συνέπειες σωτηριολογικῆς σημασίας γι' αὐτούς. Τό κείμενο τῆς Ἀποκαλύψεως ἀλλὰ καί τὰ Πατερικά κείμενα εἶναι ξεκάθαρα στό θέμα αὐτό.

■ Ἡ Ἀποκάλυψη συγκεκριμένα ἀναφέρει:

«*Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καί τὴν εἰκόνα*

αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς **πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ** τοῦ κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ **βασανισθῆσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου**. Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ» (μτφ: «Ὁποῖος προσκυνεῖ τὸ θηρίο καὶ τὴν εἰκόνα του καὶ ἔχει τὸ σημάδι χαραγμένο στὸ μέτωπό του ἢ στὸ χέρι του, θὰ πιεῖ κι αὐτὸς ἀπὸ τὸ κρασί τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ πού, ἀνόθευτο, περιέχεται στὸ ποτήρι τῆς ὀργῆς του, καὶ θὰ βασανισθεῖ μέ φωτιά καὶ θειάφι μπροστὰ στοὺς ἁγίους ἀγγέλους καὶ μπροστὰ στὸ Ἄρνιο. Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ τους θὰ ἀνεβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων καὶ δέν θὰ ἔχουν ἀνάπαυση ἡμέρα καὶ νύχτα ὅσοι προσκυνοῦν τὸ θηρίο καὶ τὴν εἰκόνα του καὶ ὅποιος δέχεται τὸ χαραγμένο σημάδι τοῦ ὀνόματός του») (Ἀποκ. 14, 9-11).

«...καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρόν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ» (μτφ: «Τότε ἦρθε μία ἄσχημη καὶ κακοήθης πληγὴ στοὺς ἀνθρώπους πού εἶχαν τὸ σημάδι τοῦ θηρίου καὶ σέ ὅποιους προσκυνοῦσαν τὴν εἰκόνα του») (Ἀποκ. 16, 2).

Αὐτοὶ πού θὰ πάρουν τὸ χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου στὸ δεξὶ τους χέρι ἢ στὸ μέτωπο θὰ βασανίζονται καὶ ἐκείνη τὴν περίοδο, κατὰ τὴν ὁποία θὰ προσπαθήσουν, μέ τὴν δουλικὴ προσκύνηση τοῦ Ἀντιχρίστου, νὰ ἀποφύγουν τίς δοκιμασίες ἀλλὰ καὶ στήν αἰώνια κόλαση ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων. Δέν θὰμποροῦν νὰ βροῦν πουθενά ἀνάπαυση καὶ ἡσυχία ἀλλὰ θὰ τοὺς συνοδεύει ἡ ὀδύνη καὶ ὁ ἀβάσταχτος πόνος.

■ Ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος ἀναφέρεται στήν αἰώνια ἀπώλεια τῶν σφραγισμένων:

«... πάντες δέ οἱ λαβόντες τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ προσκυνήσαντες αὐτῷ, ὡς Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, οὐκ ἔχουσι τινὰ μερίδα ἐν τῇ **Βασιλείᾳ Χριστοῦ**, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δράκοντος βληθήσονται ἐν τῇ γεέννῃ». (μτφ: «ὅλοι ὅσοι θὰ λάβουν τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ θὰ τὸν προσκυνήσουν σὰν νὰ εἶναι ὁ ἀγαθὸς Θεός, δέν θὰ ἔχουν μερίδιο στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ θὰ ριχτοῦν στήν γέεννα μαζί με τὸν Δράκοντα») (Ὁσ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Ἔργα, τόμος 4^{ος}, Τὸ περιβόλι τῆς Παναγίας, Θεσ/νίκη 1992, σελ. 124).

Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος σημειώνει: «Ἄγεται ὁ τύραννος δεδεμένος ὑπὸ Ἀγγέλων σὺν πᾶσι τοῖς δαίμοσιν ἐνώπιον τοῦ βήματος. Καὶ ἄγονται ἅμα αὐτῷ οἱ λαβόντες τὴν σφραγίδα, καὶ ἅπαντες ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀσεβεῖς δεδεμένοι. **Καὶ δίδωσιν ὁ Βασιλεὺς τὴν κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀσβέστῳ**». (Μτφ: «Θὰ ὀδηγηθεῖ ὁ τύραννος δεδεμένος ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους μαζί μέ ὅλους τοὺς δαίμονες ἐνώπιον τοῦ βήματος. Καὶ μαζί μ' αὐτόν θὰ ὀδηγηθοῦν δεδεμένοι καὶ ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ ἀσεβεῖς. Καὶ ὁ Βασιλεὺς Χριστός θὰ τοὺς καταδικάσει στήν αἰώνια κόλαση μέσα στὸ ἄσβεστο πῦρ») (Ἀγίου Ἐφραίμ, ὁ.π., σελ. 1999).

Ὅσοι λάβουν τὸ χάραγμα δέν θὰ ἔχουν μερίδα στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, δηλαδή δέν θὰ ἔχουν ἐλπίδα σωτηρίας, ἀλλὰ θὰ κληρονομήσουν τὴν αἰώνια κόλαση. Ἡ πύλη τῆς αἰωνίου μακαριότητος θὰ εἶναι γι' αὐτοὺς κλεισμένη ὀριστικά.

■ Ὁ Ἅγιος Νεῖλος ὁ Μυροβλήτης μιᾶ γιὰ τίς ἀπατηλές ἐλπίδες τῶν δεχομένων τὸ σφράγισμα πὼς θὰ γλιτώσουν ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ τίς δοκιμασίες:

«...ὅταν θὰ ἀρχίσουν οἱ συμφορές γιὰ τίς ὁποῖες ἐγινε λόγος πρὶν, ὁ Ἀντίχριστος θὰ ἀρχίσει νὰ σφραγίζει τοὺς ἀνθρώπους μέ τὴ σφραγίδα του, **δῆθεν γιὰ νὰ τοὺς σώσει ἀπ' τίς συμφορές** καὶ μόνο αὐτοὶ πού θὰ ἔχουν τὴ

σφραγίδα του, (σύμφωνα με την Αποκάλυψη του Ἰωάννη, κεφ.13, 17) θά μπορούν νά αγοράζουν ψωμί.

»Πολλοί θά πεθαίνουν στους δρόμους καί στά σοκάκια. Οἱ ἄνθρωποι θά γίνουν ὅμοιοι σάν τά ἄρπακτικά πτηνά, πού περιτριγυρίζουν τό ψοφίμι, καί θά φάγουν σάρκες νεκρῶν. Αὐτά, δέν θά τά κάνουν οἱ χριστιανοί ἄν καί ὡς ἀσφράγιστοι, δέν θά μπορούν νά αγοράζουν ψωμί, ἀλλά αὐτά θά κάνουν αὐτοί πού σφραγίστηκαν καί δέν θά τούς εἶναι ἄρκετό τό ψωμί. Γιατί, **ἡ καρδιά τῶν ἐσφραγισμένων θά εἶναι ἀναισθητή** καί ἐπειδὴ **δέν θά εἶναι σέ θέση νά ὑπομείνουν τήν πείνα**, αὐτοί θά ὀρмоῦν στίς νεκρές σάρκες καί θά τίς κατατρῶγουν, καί θά πεθαίνουν τελικά καί οἱ ἴδιοι». (Ἀλ. Παναγο-

πούλου, Ἐσχατολογικά, Σειρά “Δέηση”, ἀρ. 5, Πάτρα 1993, σελ. 59).

Τούς σφραγισμένους, λοιπόν, θά τούς χαρακτηρίζει **ἡ ἀναισθησία, ἡ σκλήρυνση καί πώρωση τῆς καρδίας καί ἡ ἐγκατάλειψη ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ** ἀφοῦ θεληματικά θά ἔχουν ἀποδεχτεῖ τό σημεῖο τοῦ Ἀντιχρίστου.

■ Κατά τόν Ἅγιο Ἰππόλυτο **οἱ σφραγισμένοι θά ἀντληθοῦν τήν πλάνη τους ἀλλά ἄκαιρα καί ἄσκοπα**:

«Ὅταν γάρ λάβωσι τότε οἱ ἄνθρωποι τήν σφραγίδα καί οὐχ εὖρωσι τροφάς οὔτε ὕδωρ, προσέρχονται αὐτῷ μετὰ ὀδυνηρᾶς φωνῆς λέγοντες. Δός ἡμῖν φαγεῖν καί πιεῖν ὅτι πάντες ἐκ τοῦ λιμοῦ καί ἀπό πάσης ἀνάγκης ἐκλείπο-

Ἅγγελος "ἐλίσσων τὸν οὐρανόν". Λεπτομέρεια ἀπὸ τῆ Δευτέρα Παρουσία, Παρεκκλήσιο τῆς Μονῆς τῆς Χώρας, Κωνσταντινούπολη, 1317.

μεν καὶ ἐπίταξον τὸν οὐρανὸν τοῦ δοῦναι ἡμῖν ὕδωρ καὶ ἀπέλασον τὰ ἀνθρωποφάγα θηρία. Τότε ὁ δόλιος ἀποκριθήσεται μυκτηρίζων αὐτοὺς ἐν πολλῇ ἀπανθρωπῇ λέγων.

»Ὁ οὐρανὸς οὐ βούλεται δοῦναι ὑετόν, ἡ γῆ πάλιν οὐ βλαστάνει τὰ γεννήματα αὐτῆς· πόθεν ἡμῖν δώσω ἐγὼ βρώματα; Τότε ἀκούσαντες τῶν ρημάτων τοῦ δολίου τούτου οἱ ἄθλιοι νοήσουσιν ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ πονηρὸς διάβολος, καὶ κόψονται ὀδυνηρῶς καὶ κλαύσονται μεγάλως καὶ τὸ πρόσωπον ταῖς χερσὶν αὐτῶν τύψουσι καὶ τὰς τρίχας αὐτῶν διαρρήξουσι καὶ ταῖς ὄνυξι τὰς παρειάς καταξανοῦσι λέγοντες πρὸς ἀλλήλους.

»Ὡς τῆς συμφορᾶς, ὡς τῆς ὀδυνηρᾶς πραγματείας, ὡς τοῦ δολίου συναλλάγματος, ὡς τοῦ μεγίστου πτώματος. **πῶς ἐπλανήθημεν τῷ πλάνῳ**, πῶς προσηνέχθημεν αὐτῷ, πῶς τοῖς τούτου δικτύοις ἐζωγρεύθημεν, πῶς τῇ μιαρᾷ αὐτοῦ σαγήνῃ συνειλκύσθημεν, πῶς ἀκούοντες τῶν γραφῶν οὐ συνῶμεν». (ΒΕΠΕΣ, Τόμ. 6^{ος}, Λόγος Περί συντελείας, Ἀπ. Διακονία, Ἀθῆναι 1956, σελ. 288).

■ Καὶ προσθέτει ὁ Ἅγιος Ἰππόλυτος ὅτι οἱ λαβόντες τὸ χάραγμα, ἐγκαταλειμμένοι ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἔχουν δυνατότητα μετανοίας:

«...δώσει αὐτοῖς χάραγμα ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ μετώπῳ, ἵνα μὴ τις τὸν τίμιον Σταυρόν ποιήσῃ ἐν τῷ μετώπῳ τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ, ἀλλὰ δέδεταί αὐτοῦ ἡ χεὶρ» καὶ ἀπὸ τότε οὐχ ἔξει ἐξουσίαν σφραγίσαι τι τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ τῷ πλάνῳ προστεθήσεται καὶ αὐτῷ δουλεύσει καὶ **μετάνοια ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν**» (ὁ.π., σελ. 287).

Ἄς σημειώσουμε ἐδῶ ὅτι οἱ σφραγισμένοι στὸ δεξιὸν χεῖρ καὶ στὸ μέτωπο δὲν θὰ μποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ χεῖρ αὐτό γιὰ νὰ σημειώσουν πάνω στὸ σῶμα τους τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ νὰ ἀγιαστοῦν ἀπὸ τὴν δύναμη τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. **Θὰ εἶναι «δεμένα» τὰ χέρια τους, ἀποδυναμωμένα ἢ βούληση καὶ διεστραμμένη ἢ θέλησή τους.**

■ Ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης στὴν ἔδρα τῆς Δογματικῆς, κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης, σέ ἐπιστολὴ τοῦ πρὸς τὸν τότε Μητρ. Πατρῶν κ. Νικόδημο (26-10-97), Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴ Συνθήκη Σένγκεν καὶ τίς ἠλεκτρονικὲς ταυτότητες, τονίζει μέ σαφήνεια πῶς **«τὸ χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου ἰσοδυναμεῖ στὸν ἀποδέκτη τοῦ μέ ἐκούσια ἄρνηση τῆς πίστεως στὸ Χριστό καὶ μέ συνέπεια τὴν ἐκούσια ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὸν αἰώνιο χωρισμὸ ἀπὸ τὸν Θεό»** (Ἐφημερίδα «Χριστιανική», 4-12-97).

Ἐπίσης κάνει ἓναν πολὺ σημαντικὸ διαχωρισμὸ μεταξύ τῶν ἐννοιῶν «ἐννομη βία» καὶ «ἄσκηση σωματικῆς βίας» στὸ θέμα τοῦ χαράγματος. Ὁ ὅρος «ἐννομη βία» ἀναφέρεται στὴν περίπτωση ποὺ τὸ χάραγμα ἢ τὸ σφράγισμα τοῦ Ἀντιχρίστου ἐπιβάλλεται μέ νόμο τῆς Πολιτείας. «Σύμφωνα μέ τὴν Ἐκκλησίαν μας ἡ ἄσκηση αὐτοῦ τοῦ εἵδους βίας στὴν προαίρεση τοῦ πολίτη νομιμοποιεῖ τὴν ἐκ μέρους τοῦ ἀποδοχῆ τοῦ χαράγματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀντιχρίστου χωρὶς πνευματικὲς συνέπειες; Ασφαλῶς ὄχι. Καὶ τοῦτο γιατί ἡ προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καὶ παραμένει ἀπαραβίαστη σὲ ὁποιαδήποτε πίεση καὶ ἀπὸ ὁποιοδήποτε καὶ ἂν αὐτὴ ἀσκεῖται. Οὐτε ὁ ἴδιος ὁ διάβολος μπορεῖ νὰ τὴν παραβιάσει.

» Καὶ στὴν περίπτωση τῆς «ἐννομῆς βίας» ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιλέγει αὐτοπροαίρετα. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ φέρει τὴν εὐθύνη τῆς ἐπιλογῆς του. Ἀρνούμενος τὴν τήρηση τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀρνεῖται καὶ τὴν αἰώνια σχέση κοινωνίας μαζί του.

» Ὅταν ὅμως ὁ νόμος τῆς Πολιτείας γιὰ τὸ χάραγμα ἢ τὸν ἀριθμὸ τοῦ Ἀντιχρίστου δὲν περιορίζεται ἀπλῶς στὴν ἄσκηση τῆς «ἐννομῆς βίας» πάνω στὴν προαίρεση τοῦ πολίτη, ἀλλὰ προχωρεῖ καὶ στὴν ἄσκηση σωματικῆς βίας, -ὅποτε ὁ πολίτης παρὰ τὴν προαίρεσή του δὲν μπορεῖ νὰ ἀντισταθεῖ στὴν ἐπιβολὴ αὐτῆς τῆς βίας-, εἶναι αὐτονόητο

ὅτι μόνον τότε τό σφράγισμα αὐτό "δέν εἶναι ἱκανό νά καταστήσει ἀνενεργό τή σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ"» (Ἐφημερίδα «Χριστιανική», 4-12-97).

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης χαρακτηρίζει **ὡς πώση γιά τούς πιστούς** ὄχι μόνο τό χάραγμα ἀλλά καί **τήν παραλαβή τῆς ταυτότητας μέ τόν ἀριθμό 666**, καθώς θεωρεῖ ὅτι αὕτη εἶναι πρώτη ὑποχώρηση πού θά ὁδηγήσει ἀργότερα καί στό χάραγμα. Γι' αὐτό καί τονίζει τήν ἀνάγκη νά πάρει μία σωστή θέση ἡ Ἐκκλησία ὥστε νά προστατεύσει τούς πιστούς: «Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά πάρη μιά θέση σωστή. Νά μιλήσῃ, νά ἐξηγήσῃ στούς πιστούς, γιά νά καταλάβουν ὅτι, ἂν πάρουν τήν ταυτότητα, **αὐτό θά εἶναι πώση**» (Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου *Λόγοι Β΄, Πνευματική Αφύπνιση*, ἐκδ. Ἱ. Ἑσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 184).

Ἡ παραλαβή τῆς κάρτας τοῦ πολίτη ὡς μία κατάσταση προδορμική τοῦ χαράγματος τοῦ

Ἀντιχρίστου, πού προοδοποιεῖ (ἀνοίγει τόν δρόμο) γιά τό χάραγμα, κυφορεῖ τεράστιους πνευματικούς κινδύνους μέ σωτηριολογικές συνέπειες γιά τούς πιστούς.

Γι' αὐτό καί μέσα ἀπό τήν συλλογική αὕτη ἐργασία ἐπιχειρήσαμε, μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Παΐσιου νά καλύψουμε σφαιρικά, ἀλλά καί στά περιορισμένα ὅρια τοῦ παρόντος ἐντύπου, τίς περισσότερες ἀπό τίς πτυχές τοῦ ὅλου ζητήματος, ὅπως ἡ πολιτική, ἡ γεωπολιτική, ἡ οἰκονομία, οἱ κανόνες δικαίου, ἡ σύγχρονη τεχνολογία, τά τεχνικά χαρακτηριστικά καί ὅ,τι ἄλλο σχετίζεται μέ τίς ἠλεκτρονικές ταυτότητες. Ἐπιχειρήσαμε, ἐπίσης, νά ἀναδείξουμε τήν σύνδεση ὅλων αὐτῶν τῶν καταστάσεων καί τῆς σύγχρονης ἀποστασίας μέ τό ἱερό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως καί νά τονίσουμε τήν κρισιμότητα τοῦ θέματος καί τόν καθαρά ὁμολογιακό, πνευματικό, θεολογικό καί ἐθνικό του χαρακτήρα.

Ὁ Δίκαιος Κριτής.
Λεπτομέρεια ἀπό
τήν Παράσταση τῆς
Δευτέρας Παρουσί-
ας, βόρειος ἐξωτερι-
κός τοῖχος παλαιοῦ
Καθολικοῦ Ἱ.Μ.Με-
γάλου Μετεώρου
Ἀγίων Μετεώρων,
1388.

Ζ'. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η σύγχρονη αντίθεση παγκόσμια κοσμοκρατορία που περιγράψαμε και η οποία διαμορφώνεται στίς μέρες μας είναι φανερό ότι δεν είναι κατά Θεόν, αλλά αντίθετα επιδιώκει να αλλοιώσει και να εξοβελίσει κάθε τί χριστιανικό και αληθινό από την ζωή των ανθρώπων. Είναι η προϊούσα και σταδιακή πορεία προς τα έσχατα της ιστορίας, για την οποία μᾶς μιλά η Ἀποκάλυψη. Ὁ Ἀντίχριστος, ὅπως εἶδαμε, δεν θά ἐμφανισθεῖ και δεν θά ἐδραιώσει την παγκόσμια κυριαρχία του ἐντελῶς ξαφνικά ἀνατρέποντας ἄρδην την πορεία της ιστορίας. Ἀντίθετα, θά στηριχθεῖ σέ μία διαμορφωμένη ἀπό πολύ νωρίτερα κατάσταση στήν ὁποία θά ἔχουν ἐθισθεῖ οἱ ἄνθρωποι ἔχοντας γιά πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα ζήσει και δραστηριοποιηθεῖ μέ βάση τίς συνήθειες και τίς πρακτικές ἐνός συγκεκριμένου ἀντίθεου τρόπου ζωῆς, πού θά φαντάζει πλέον μονόδρομος γιά τόν καθένα.

Σέ ἕναν τέτοιο μονόδρομο μᾶς εἰσάγει ἡ ἄνεση, ἡ εὐκολία και ἡ εὐμάρεια στήν ὁποία ἔχουμε ἐθισθεῖ και ἀπό την ὁποία δεν διανοούμεστε νά ἀπεγκλωβιστοῦμε. Ἡ ἄνεση ἀσκεῖ μία ιδιόμορφη βία και ἀποσυνθέτει την πνευματική μας ὑπόσταση ἡ ὁποία, ὅταν δεν ἀκολουθεῖ τό ὀρθόδοξο ἥθος της ἀσκήσεως, μᾶς ὀδηγεῖ στήν ὑποδούλωση. Ἡ ἄνεση, ὅπως και ὁ φόβος, δημιουργοῦν ἰσχυρή και διαρκή ψυχολογική ἐξάρτηση στήν ὁποία βασίζονται ὅλα τά συστήματα ἐλέγχου τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπό την ἄλλη πλευρά, ἐξίσου καταλυτικά και ψυχαναγκαστικά γιά την ὑπαγωγή μας στό ὅλο σύστημα λειτουργεῖ ὁ φόβος ὅτι σέ περίπτωση πού θά ἀντιδράσουμε στό σύστημα, ὄχι ἀπλῶς

θά χάσουμε ὅλες τίς εὐκολίες και τίς ἀνέσεις πού μᾶς παρέχει, ἀλλά θά βρεθοῦμε ἀποκομμένοι και ἀνύπαρκτοι κοινωνικά και οἰκονομικά, ἀνίκανοι νά ἐξασφαλίσουμε τά στοιχειώδη γιά τόν βιοπορισμό μας, ἀκόμη και αὐτή τήν βιολογική μας ὑπαρξη.

Γι' αὐτό και ὅλα ὅσα ἐπιχειροῦνται νά μᾶς ἐπιβληθοῦν, τό πλαστικό χρῆμα, ἡ ἀχρήματη κοινωνία, ἡ κάρτα τοῦ πολίτη δεν θά πρέπει νά θεωρηθοῦν ὡς μεμονωμένα γεγονότα, ἀποκομμένα ἀπό την σύγχρονη πραγματικότητα. Ἀντίθετα θά πρέπει νά τά δοῦμε και νά τά ἀντιμετωπίσουμε σέ συνάρτηση μέ ὅλα ὅσα σχεδιάζονται και ἐκτελοῦνται τόσο σέ διεθνές ὅσο και σέ ἐθνικό ἐπίπεδο και τά ὁποῖα σέ ἀδρές γραμμές πειρίγραψαμε στά κεφάλαια τοῦ παρόντος τεύχους.

Ἡ κάρτα τοῦ πολίτη, ἄλλωστε, εἶναι μόνο ἡ ἀρχή. Εἶναι τό μέσον, ὁ φορέας ὑπαγωγῆς και δέσμευσῆς μας σ' αὐτό τό συγκεντρωτικό σύστημα ἐλέγχου. Ἡ συνέχεια εἶναι ἤδη προδιαγεγραμμένη και τήν βλέπουμε νά ἐφαρμόζεται σέ ὅλους τούς τομεῖς. Ἡ τεχνολογική πρόοδος, ἄλλωστε, εἶναι τόσο ραγδαία και ἀνακαλύπτει συνεχῶς νέες μεθόδους γιά τόν ἔλεγχο και τήν χειραγώγηση τῶν πολιτῶν.

Γι' αὐτό και ἀρνούμαστε ἐκ τῶν προτέρων τήν εἴσοδό μας στό συγκεντρωτικό, ὀλοκληρωτικό, ὀλέθριο, ἀντίθεο και ἀντίχριστο αὐτό σύστημα. Ἀρνούμαστε ἐξ ἀρχῆς ὁποιαδήποτε δέσμευση και παγίδευσή μας σέ μία ἀδιέξοδη, ἀνεπίστροφη και θανάσιμη πνευματικά πορεία ἀπό την ὁποία δεν θά ἔχουμε τήν δύναμη και τήν δυνατότητα νά ἐξέλθουμε. Ἀρνούμαστε νά εἰσέλθουμε σέ ὀλισθηρούς μονοδρόμους χω-

ρίς επιστροφή· αρνούμαστε νά γίνουμε ὄργανα τῶν ἀντίθεων δυνάμεων τῆς σύγχρονης ἀποστασίας· αρνούμαστε τίς μεθοδεῖες τῆς Νέας Ἐποχῆς, τῆς Παγκοσμιοποίησης καί τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων· αρνούμαστε νά ὑποκύψουμε στούς ἐκβιασμούς τῶν διεθνῶν κερδοσκόπων καί τοκογλύφων, τῆς παγκόσμιας πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καί θρησκευτικῆς ὀλιγαρχίας πού διοικεῖ καί κατευθύνει ὁλόκληρο τόν πλανήτη.

• Ἀρνούμαστε κατηγορηματικά τήν παραλαβή τῶν ἠλεκτρονικῶν καρτῶν καί ταυτοτήτων, μέ τήν κρυφή ἢ φανερό ἀναγραφή τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀντιχρίστου, 666, γιά λόγους πίστεως καί ὁμολογίας, γιατί ἀποτελοῦν «εἰσαγωγή στό σφράγισμα», «πτώση», ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ καί πνευματικό θάνατο.

• Ἀρνούμαστε τήν παραλαβή ἠλεκτρονικῶν καρτῶν καί ταυτοτήτων καί μέ ὅποιονδήποτε ἄλλο ἀριθμό, γιατί ἐπιφέρουν καί αὐτές τόν ὑποβιβασμό καί τήν ἀριθμοποίηση τοῦ προσώπου μας, τήν καταστρατήγηση τῆς θεόδοτης ἐλευθερίας μας, τήν ἐξάρθρωση καί τήν ἀποδόμηση τῆς ἐλληνορθόδοξου παραδόσεώς μας, τόν ἀφελήνισμό μας, τήν κατάλυση τῆς δημοκρατίας, πού γεννήθηκε καί μεγαλούργησε στήν πατρίδα μας. Ἀρνούμαστε νά γίνουμε ὑποχείρια τοῦ συστήματος, ἀπλοί ἀριθμοί χωρίς δικαιώματα καί προσωπικότητα· ἀρνούμαστε τόν σταυλισμό μας στό παγκόσμιο ἠλεκτρονικό μαντρί, στόν νέο παγκόσμιο ἠλεκτρονικό ὁλοκληρωτισμό.

Ἡ ἄρνησή μας αὕτη δέν πρέπει νά ἔχει τόν χαρακτήρα παθητικῆς ἀποδοχῆς τετελεσμένων γεγονότων. Ἀντίθετα θά πρέπει

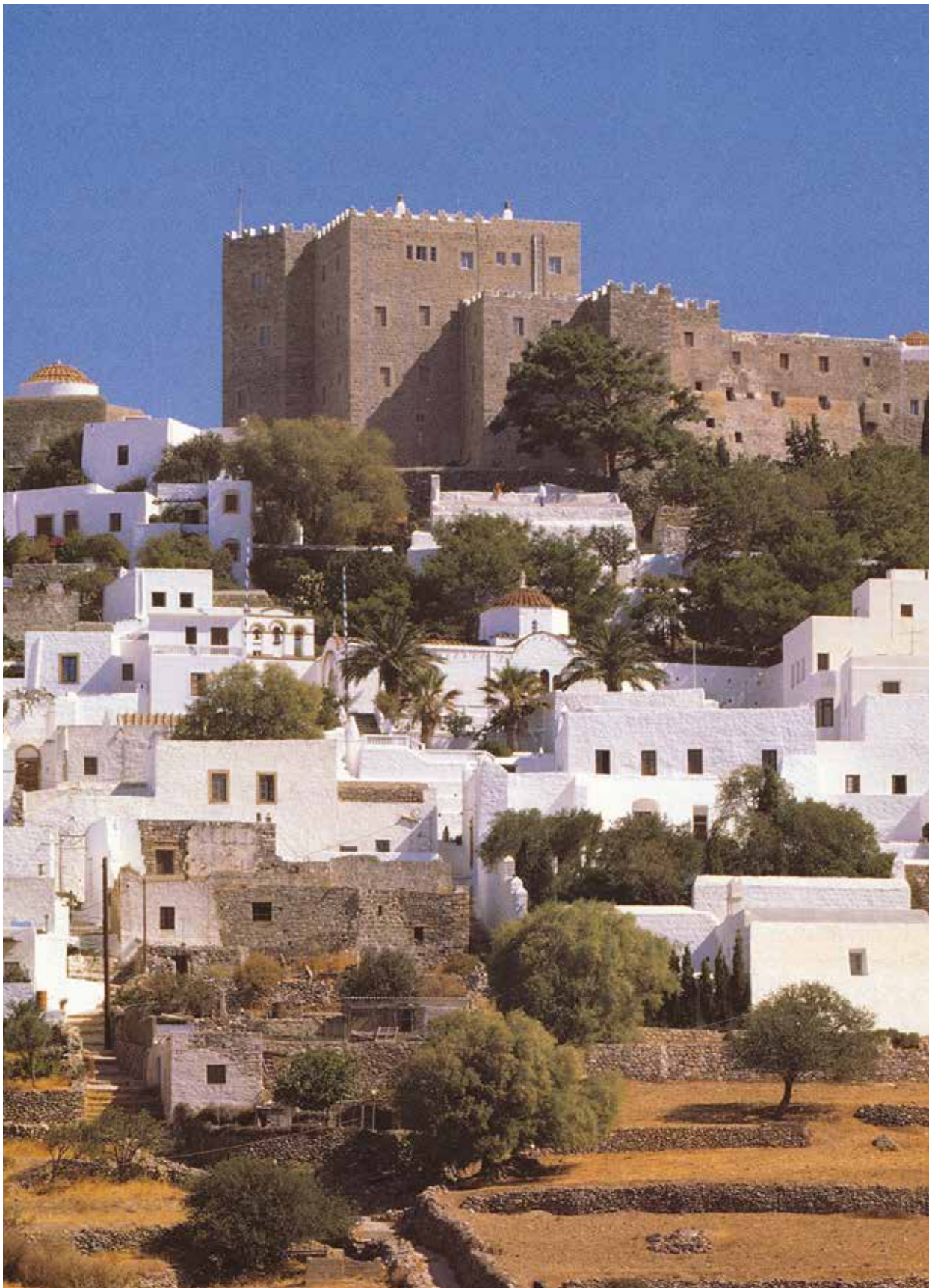
νά λάβει τήν μορφή ἐνεργητικῆς καί μαχητικῆς δραστηριοποιήσεως, ἀπό τήν ἀποφασιστικότητα καί τήν μαζικότητα τῆς ὁποίας θά κριθεῖ καί τό ἀποτελέσματά της.

Ὁ Ρῶσος καθηγητής καί πρωθιερέας Μ. Μολτσάνωφ ἔγραφε χαρακτηριστικά: «Γι' αὐτό, εἶναι ἀπαραίτητο νά πολεμήσουμε τώρα τήν βασιλεία τοῦ σκότους, πού ἐγγίζει, ἐφ' ὅσον ἡ δυνατότητα τῆς ἀντίδρασης, ἀκόμα, δέν μᾶς ἔχει ἀφαιρεθεῖ. Κάθε ἀποφυγή γιά μάχη τώρα, καί κάθε μικρή ἀντίδραση γιά τό κακό, χάρη τῆς συμπόρευσης μ' αὐτό, σήμερα, θά εἶναι πιά δύσκολη αὔριο» (Α. Παναγοπούλου, ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΑ, Πάτρα 1993, σελ. 50).

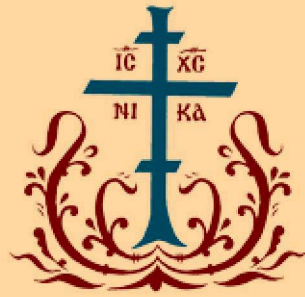
Θά πρέπει νά ἀντιληφθοῦμε καί νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι οἱ σχεδιασμοί τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων ἀνατρέπονται μέ μαζική, δυναμική, συντονισμένη καί ἀποφασιστική ἀντίσταση. Ἀνατρέπονται μέ ἀφύπνιση καί ἐγρήγορση, μέ ὁμολογιακό καί μαρτυρικό φρόνημα. Ἀνατρέπονται μέ ἀγώνα, μέ κόπους, μέ θυσίες, μέ στερήσεις, μέ ἀντίδραση καί μέ ἀντίσταση. Καί κυρίως ἀνατρέπονται μέ ἔντονη καί ἔμπρονη προσευχή, εἰλικρινή καί καρδιακή τελωνική μετάνοια.

Ἀνάλογη ἀντίθεση ἔχουν ἐκφράσει καί πᾶς ἄλλων πολιτῶν, φορέων, κληρικῶν, μοναχῶν, νομικῶν, θεολόγων, εἰδικῶν ἐπιστημόνων καί ἐμπειρογνωμόνων, πού μέ ἀναλυτικές καί τεκμηριωμένες μελέτες τους ἔχουν ἀναδείξει ποικίλες πλευρές τοῦ ὅλου ζητήματος.

Καθίσταται ἐπείγουσα ἀνάγκη ἡ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας, στοιχοῦσα στίς προηγούμενες ἀποφάσεις καί ἀνακοινώσεις Της, μέ τό κύρος καί τήν βαρύτητα τῶν παρεμβάσεών Της, λαμβάνοντας ὑπόψη καί τήν ἐκπεφρασμένη ἔντονη ἀντίθεση τῶν πιστῶν, νά ἡγηθεῖ τῆς ἀντιστάσεως καί τῆς ἀντιδράσεως κατά τῆς κάρτας τοῦ πολίτη καί τοῦ ἠλεκτρονικοῦ φακελώματος, ὥστε νά ἀποτρέψει τήν ἐκδοσή της ἀναπαύοντας ἔτσι τό ὀρθόδοξο πλήρωμα.

Ἡ Μονή τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί τμήμα τοῦ οἰκισμοῦ τῆς Χώρας, Πάτμος.

Διανέμεται δωρεάν

Σύναξη Ὁρθοδόξων Ρωμηῶν
“ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ”

Τ.Θ. 107

42132 Τρίκαλα

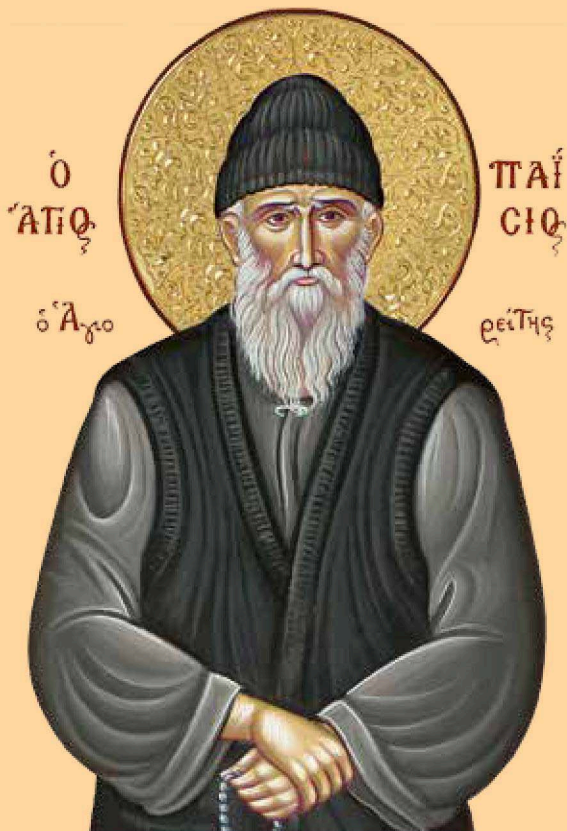
Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 6989775003

Ἰανουάριος 2016

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση ὁλόκληρου ἢ μέρους τοῦ
παρόντος μέ τήν ἀπλή ἀναφορά τῆς προέλευσής του.

Εἰκόνα ἐμπροσθοφύλλου: Ἰησοῦς Χριστός (λεπτομέρεια τῆς Δεήσεως πού βρίσκεται
πάνω ἀπό τή θύρα τοῦ Ἀνατολικοῦ τοῖχου τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Σταυρονικήτα),
ἔργο Θεοφάνους τοῦ Κρητός, 1545.

Εἰκόνα ὀπισθοφύλλου: Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης, τοιχογραφία (μετάλλιο) τοῦ
νάρθηκα τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου Ἀγίων Μετεώρων,
ἔργο Βλασίου Τσοτσώνη, 2015.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Παΐσιου

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν λύχνον, Καππαδόκων τὸ καύχημα, Ἄθωνος τοῦ ὄρους τὴν δόξαν, τὸν Παῖσιον στέψωμεν· τὸ σκεῦος τῆς τιμίας ἐκλογῆς, τὸν φίλον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐκλεκτόν, τὸν λειμῶνα τὸν εὐώδη τῶν ἀρετῶν, τὸ στόμα τὸ παρήγορον. Χαίροις ἁγιορεῖτα ἄσκητά, χαίροις σοφὴ διδάσκαλε· χαίροις ὁ προφητεύσας τῶν καιρῶν, σημεῖα τὰ ὀρώμενα.

Ἦγουμένης Ἰσιδώρας ἁγιοιεροθετίσσης

«**Τ**έτοια στυγνὴ δικτατορία μόνο ὁ διάβολος μπορούσε νὰ σκεφθῇ. Τὸ σφράγισμα εἶναι ἄρνηση. Ἀκόμη καὶ ἡ ταυτότητα εἶναι ἄρνηση. Ὅταν ἔχουν πάνω στὴν ταυτότητα τὸ σύμβολο τοῦ διαβόλου 666 καὶ ὑπογράφω, ἄρα τὸ ἀποδέχομαι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Εἶναι ἄρνηση, ξεκάθαρα πράγματα. Ἀρνεῖσαι τὸ ἁγιο βᾶπτισμα, βάζεις ἄλλη σφραγίδα, ἀρνεῖσαι τὴν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ καὶ παίρνεις τοῦ διαβόλου. Ἄλλο εἶναι πού στὰ νομίσματα ἔχουν τὸ 666 - «ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι...» - καὶ ἄλλο ἡ ταυτότητα πού εἶναι κάτι **τό προσωπικό**».

(Ιερομ. Ἰσαάκ, βίος Γέρ. Παΐσιου τοῦ ἁγιορείτου, ἁγιο Ὄρος 2004, σελ. 301).

-Γέροντα, εἶπε κάποιος: «Πῶς τὸ πεντοχίλιορο ἔχει τὸ 666 καὶ τὸ χρησιμοποιοῦμε; Τὸ ἴδιο δὲν εἶναι καὶ ἡ ταυτότητα;

«**Τ**ὸ πεντοχίλιορο εἶναι νόμισμα - καὶ ἡ λίρα τῆς Ἀγγλίας ἔχει ἐπάνω τὴν βικτώρια· αὐτὸ δὲν μέ πειράζει. «Τὰ Καίσαρος Καίσαρι». Ἐδῶ ὅμως εἶναι ἡ ταυτότητά μου, εἶναι κάτι προσωπικό· δὲν εἶναι νόμισμα. Ταυτότητα σημαίνει ὅ,τι καὶ ἡ λέξη· ταυτίζεται δηλαδή κανεὶς μ' αὐτὰ πού δηλώνει. Βάζουν τὸν διάβολο καὶ ὑπογράφω ὅτι τὸν ἀποδέχομαι».

-Γέροντα, τί σχέση ἔχει αὐτὴ ἡ ταυτότητα μέ τὸ σφράγισμα;

«**Ἡ** ταυτότητα δὲν εἶναι τὸ σφράγισμα· εἶναι ἡ εἰσαγωγή τοῦ σφραγίσματος».

(Γέρ. Παΐσιου ἁγιορείτου Λόγοι β΄, Πνευμ. ἀφύπνιση, ἐκδ. Ἱ. Ἡσ. Ἑὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 183).

«Ἐγὼ τὸ Δ καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν αὐτός ἐστι μοι υἱός. τοῖς δὲ δει-αυτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρί καὶ

τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ κληρονομήσει ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός καὶ λόγος καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις ... τὸ μέρος θείου, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος». (Ἀποκ. 21,6-8)